

ጌታ አምስት ሺህ ሕዝቦች መገባ 9: 10-17

አሥራ ሁለቱም ሐዋርያት በተመለሱ ጊዜ ያደረጉትን ሁሉ ለጌታ በደስታ ነገሩት፤ 9: 10። ዮሐንስ በመገደሉ ግን በጣም አዝነው ነበር። ጌታ እነርሱን ብቻቸውን በመጀመሪያ ወደ ቤተሳይዳ ከዚያም ባሕሩን አቋርጠው ሄዱ፤ 6: 31-32።

ከብዙ በረከት ወይም ችግር በኋላ ለጸሎት ወይም ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ለብቻ መሆን ጥሩ ነገር ነው። በዚህ መንገድ ለጌታ ለበለጠ ሥራ ዝግጁ እንሆናለን። እዚህ ላይ ሰዎች ብቻውን እንዲሆን አላስቻሉትም። ጌታ አላባረራቸውም። ነገር ግን ተቀበላቸው፤ አስተማራቸው፤ እንዲሁም የታመሙትን ፈወሰ፤ 9: 11። ከሴቶችና ከሕፃናት በስተቀር 5000 ወንዶች ነበሩ።

ደቀ መዛሙርቱም ስዎቹን እንዲያሰናብታቸው ሀሳብ አቀረቡ። ለራሳቸው የሚሆን ምግብ እንዲገዙና ማደሪያ ይፈልጉ ዘንድ መልካም ነው አሉት። ጌታም የሚበሉት ስጧቸው አላቸው፤ ቁ. 13። ፊልጶስን በተለይ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ጠየቀው፤ ዮሐ. 6: 5። እንደሪያስም ትንሽ ምግብ ስለያዘ ልጅ ነገረው፤ ዮሐ. 6: 8። ያም በቂ ነበር። ይህ ትንሽ ምግብ በእግዚአብሔር ልጅ ኃይል እጆች ለእነዚያ ሰዎች ሁሉ በቂ ነበር። ሁሉም የፈለጉትን ያህል በሉ። በፊት ከነበራቸውም የበለጠ ብዙ ትርፍራፊ ቀረ።

አምስት ሺህ ሕዝቦች የመመገቡ ሁኔታ በአራቱም ወንጌሎች ውስጥ ብቸኛ ተአምር ነው። ይህም በጌታ ሕይወት ውስጥ ታላቅ ሥፍራ እንደያዘ ዮሐንስ ይነግረናል። በምድር ከሚሆኑት ነገሮች ይልቅ በሰማይ ቤት የሚሆኑት ይበልጣሉ ብሎ ሕዝቡን አስተማረ። የእርሱ መንግሥት ሰማያዊ መንግሥት ትሆናለች። ንጉሣቸው እንዲሆን ለማስገደድ ጥከሩ፤ ዮሐ. 6: 15። ይህ ፍጹም የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም፤ ከዚህም በኋላ ሐዋርያቱን በማስተማር ብዙ ጊዜ አሳለፈ። ከገሊላ ለመጨረሻ ጊዜ ወጥቶ ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞ መጀመሩን እንመለከታለን።

ከእነዚህም ነገሮች የፍጹም ሰው ፍቅርና ኃይል እንማራለን፤ ለሐዋርያቱ ያለውን ፍቅር፤ 9: 10፤ ለሁሉም ሰዎች ያለውን ፍቅር፤ ቁ. 11 እና 13። በትንሽ ነገር ብዙዎችን መመገብ የመቻሉን ኃይል፤ ትንሽ ነገር እግዚአብሔር ከተጨመረበት ብዙ ነው። ይህች ዓለም የክርስቶስ መንግሥት በአሁኑ ሰዓት እንዳልሆነች በድጋሚ እንማራለን፤ ዮሐ. 18: 36። በዚህች ዓለም እያለን የሚያስፈልገን ነገር ሁሉ እንደሚሰጠን ልናምነው እንችላለን፤ ነገር ግን ከዚያም በላይ በሰማይ ከእርሱ ጋር ለመሆን እንመኛለን።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ጴጥሮስ መስከረ

9: 18-27

አምስት ሺውን ከመገባ በኋላ ጌታ በውኃው ላይ ተራመደ። ለደቀ መዛሙርቱ ብዙ ነገርም አስተማራቸው፤ ማር. 6: 45-8: 26። አንድ ቀን ወደ ሰሜናዊ ገሊላ ወደ ከተማ

ይጓዙ ነበር። ጌታ ለመጸለይ ብቻውን ለትንሽ ጊዜ ቆየ። ከዚያም ሐዋርያቱን ሰዎች ስለእርሱ ምን እንደሚያስቡ ጠየቃቸው። አንዳንዶች እጥግቂው የሐንሰ ነው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ኤልያስ ወይም ኤርምያስ ነው ይላሉ፤ ወይም ከቀድሞዎቹ ነቢያት አንዱ ነው ይላሉ ብለው ደቀ መዛሙርቱ መለሱለት፤ ማቴ. 16: 14። በኋላም ደቀ መዛሙርቱን እርሱ ግን እንደሆነ ጠየቃቸው። ጴጥሮስም እንተ የእግዚአብሔር መሢህ ነህ ብሎ ስለ ሁሉም መለሰ። ጴጥሮስ ይህንን ታላቅ እውነት ያገኘው ከሰው ላይሆን ከእግዚአብሔር አብ ነው፤ ማቴ. 16: 17። ጌታም ቤተ ክርስቲያኑን በራሱ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ እንደሚሠራ ቃል ገባ፤ ማቴ. 16: 18። እዚህ ላይ ይህንን እውነት ለማንም እንዳይናገሩ ለሐዋርያት ነገራቸው። በመጀመሪያ በመስቀል ላይ ሞቶ እንደገና መነሣት አለበት።

ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የተላከ አዳኝ እንደሆነ ማወቅ አስፈላጊ ነው። ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም በክብር ከመግባቱ በፊት መሠቃየት ነበረበት፤ 1ኢጥ. 4: 13። በቁ. 20 ያሉት የጴጥሮስ ቃላት ታላቅ ምስክርነት ተብለው ይጠራሉ። ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ልጅ ያነሰ መብት ቢኖረው ኖሮ ማንም ለመዳን አይችልም ነበር።

ደቀ መዛሙርቱም ከክርስቶስ ጋር እንደሞቱ ይረዱ ነበር። ጌታ እውነተኛ ደቀ መዝሙር ማለት ምን እንደሆነ አስተማራቸው። ለእኛም ጭምር ያስተምረናል። ደቀ መዝሙር የሚለው ቃል ተከታይ ወይም ተማሪ ማለት ነው። ጌታን የሚከተሉ ብዙዎች ነበሩ። አሁንም አሉ። ነገር ግን ሁሉን ለእርሱ ለመተው ዝግጁዎች አይደሉም። እውነተኛ ደቀ መዝሙር ለመሆን ራሴን መርሳት አለብኝ፤ መስቀሌን ማንሣትና በእርሱም ላይ ለመሞት ዝግጁ መሆን አለብኝ፤ 9: 23። ጳውሎስ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ ማለት ይችላል፤ ገላ. 2: 20። ራሳችንን ለጋጢአት እንደሞትን ለእግዚአብሔር ግን ሕያዋን እንደሆንን መቁጠር አለብን፤ ሮሜ 6: 11።

ይህም ማለት ለራሴ ሕይወት ምንም ዓላማ የለኝም ማለት ነው። የሞተ ሰው ለራሱ ምንም ዓላማ አያበጅም። ያለኝ ነገር በሙሉ የእግዚአብሔር ነው። ስለሆነም ጌታ ሲያስተምረኝ ሕይወትህን ለማዳን አሳልፈህ መስጠት አለብህ ይላል፤ 9: 24። ክርስቲያን ሕይወቱን ለማዳን ይሞክር ይሆናል። የዚህንም ዓለም ክብር ያገኝ ይሆናል። ነገር ግን በሰማይ ሽልማትን አያገኝም። ያለውን ሁሉ ለጌታ የሰጠ ሕይወቱን በሚገባ የተጠቀመበት መሆኑን ይረዳል። አንድ ሰው በዚህ ዓለም ሀብታም ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የማያምን ለዘላለም ይጠፋል፤ ቁ. 25። ሌሎች የዚህን ዓለም ክብር ለማግኘት ይሯሯጣሉ። ስለ ጌታ ኢየሱስ ቢያፍሩ እርሱም ያፍርባቸዋል፤ ቁ. 26።

ጌታ በታላቅ ክብር እንደገና ይመጣል። በዚያን ጊዜ በእኔ የሚያፍር ከሆነ ስለራሴ አፍራሰሁ በጣምም አዝናለሁ። ለእኛ የምንፈልገውን ሁሉን ነገር ትተን እርሱን ለመከተል ጊዜው አሁን ነው።

ጌታም ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዳንዶች ከመሞታቸው በፊት የእግዚአብሔርን መንግሥት ክብር ያያሉ አለ፤ 9:27።

ጌታ በክብር ተገለጠ 9:28-50

ከሰምንት ቀንም በኋላ ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን ይዟቸው ለመጸለይ ወደ ተራራ ሄደ፤ 9:28-36። የጌታ ክብር በፊቱ ላይ ያንፀባርቅ ነበር፤ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ፤ ማቴ. 17:2። ሁለት ሰዎች ያነጋግሩት ነበር፤ ሙሴና ኤልያስ ነበሩ። ሙሴ ከብዙ ጊዜ በፊት ሞቶአል፤ ዘዳ. 34:7። ኤልያስ ግን ሳይሞት ወደ ሰማይ ሄዶአል፤ 2ኛ. 2:11። ጌታ ኢየሱስ ፍጹም ሰው በመሆኑ ምንም ኃጢአት አልሠራም፤ ሳይሞት እንደገና ወደ ሰማይ ሊሄድ ይችል ነበር። ለሰዎች ኃጢአት ሁሉ ለሚሆነው ስለሞቱ ከሙሴና ከኤልያስ ጋር ይነጋገር ነበር።

በፊት ከነበሩት ታላላቅ ሰዎች ውስጥ ሁለቱን ከጌታ ኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ እንመለከታለን። በታሪክ ውስጥ ከፍተኛ ድርጊት ስለሆነው ለሁሉም ሰዎች ስለሆነው ስለ ጌታ ሞት ይነጋገሩ ነበር። ሌሎቹ በዚያ የነበሩት ሦስት ሰዎች አንቀላፍተው ነበር፤ 9:32።

ታላቅ በረከት ሊቀርባቸው ነበር። ለታላላቅ ነገሮች ዝግዱዎች እንሁን፤ ከጌታ ጋር ከተጓዝንና ቃሉን ካወቅን ትምህርቱ ይገባናል። ለእኛ ያሰበውንም ለዓለምም ያዘጋጀውን እንረዳለን፤ 1ተሰ. 5:6፤ ሮሜ 13:11፤ ኤፌ. 5:14።

ጴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ የጌታን እንዲሁም የሙሴንና የኤልያስን ክብር አይተዋል። እነዚህ ሁለት ሰዎች መሄድ ሲጀምሩ ጴጥሮስ ሦስት ድንኳኖች፡- አንዱ ለክርስቶስ፣ አንዱ ለሙሴ፣ ሌላው ደግሞ ለኤልያስ እንዲሠሩ ሀሳብ አቀረበ። ይህ ምን ስሕተት አለበት? እግዚአብሔር ማንንም ከልጁ እኩል አላስቀመጠም፤ የዱሮ ታላላቅ ሰዎችንም እንኳ ቢሆን ከዚህ በፊት እግዚአብሔር ኢየሱስ የእርሱ ልጅ መሆኑን ተናገረ፤ ሉቃ. 3:22። ይህንን ታላቅ እውነት ለጴጥሮስ ገለጠ፤ ማቴ. 16:17። እንደገናም ለእነዚህ ደቀ መዛሙርት ከሰማይ የሚወደውን ልጁን እንዲሰሙ ተናገራቸው። ከዚያ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ከጌታ ኢየሱስ በስተቀር ሌላ ማንንም አላዩም። ከሞት ከመነሣቱ በፊት ያዩትን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው፤ ማቴ. 17:9።

ለምሳሌ መዳኑን ለማንም እንዳይናገር ጌታ አዘዘው። እርሱ ግን ዜናውን በያለበት አሰራጩው፤ 5:14፤ ማር. 1:45። ሐዋርያቱ ግን ጌታ ያላቸውን አዳመጡ፤ ለማንም አልተናገሩም። በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከሞት እንደተነሣ በድፍረት ለሰዎች ተናገሩ፤ የሐዋ/ሥራ 4:10-13። ጴጥሮስ በዚያ ዕለት በተራራው ላይ ስላየው ነገር ጻፈ፤ 2ጴጥ. 1:16-18። ዝም ለማለትና ለመናገር ጊዜ አለው፤ መክብብ 3:7። ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሁሉም ሰዎች ለመናገር ለእኛ ጊዜው አሁን ነው። ትክክለኛውን ቃል በትክክለኛው ወቅት ለእያንዳንዱ ሰው ለማድረስ የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ያስፈልገናል።

ሐዋርያት የጌታ ክብር በፊቱ ላይ ሲያበራ አይተዋል። ይህም የጌታ መለወጥ ይባላል። የሆነውም በተራራው ጫፍ ላይ ነበር፤ ማር. 9:2። በገሊላ አቅራቢያ ከፍተኛው ተራራ

በስተሰሜን የጻርዋን ተራራ ነው። ማቴዎስም የኢፕሮስ ታላቅ ምስክርነት በሰሜን ከተማ በቁሳሪያ ፊልጶስ አጠገብ እንደነበር ይነግረናል፤ ማቴ. 16: 13። ጌታ ሐዋርያቱን በገሊላ አገር ወደ ሰሜን አርቆ ሲወስዳቸው ይኸው ሁለተኛ ጊዜ ነበር። የመጀመሪያው በማቴዎስ ተጠቅሷል፤ ማቴ. 15: 21። በሚቀጥለው ቀን ከተራራው ወረዱ። ጋዜን ያደረበትን አንድ ወንድ ልጅ ያለውን ሰውም አገኙ፤ 9: 37-43። ይህም ርኩስ መንፈስ ልጁን ብዙ ጊዜ ይይዘዋል፤ በእፉ አረፉ እስኪወጣ ድረስ ያስለቅሰዋል፤ ያንቀጠቅጠዋል። አባትየው ልጁን እንዲያድኑት ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው፤ ነገር ግን እነርሱ ሊያድኑት አልቻሉም። ይህንን ልጅ እንዲያድኑ ጌታ በቂ ኃይል እንደሰጣቸው በእርግጥ አላመኑም። እምነታቸው ጌታን አላስደሰተውም፤ ቁ. 41። አባቱ ልጁን ባመጣው ጊዜ ጋዜን እንደገና ያዘው። በጠቅላላ ሰውነቱንም አንቀጠቀጠው። ጌታ ይህንን ርኩስ መንፈስ አስወጣው፤ ሰዎች ሁሉም በጣም ተደነቁ።

ደቀ መዛሙርቱም ጌታ ይህንን ልጅ ሊያድነው መቻሉን በማየታቸውና ሰዎችም ሲያመሰግኑት በመስማታቸው ተደሰቱ። እንደገናም በሰዎች እጅ እንደሚወድቅ አስጠነቀቃቸው፤ 9: 44፤ 22። ጌታ መሞት እንደሚኖርበት ደግሞ ደጋግሞ ለደቀመዛሙትና ነገራቸው፤ ነገር ግን ፍፁም ያመኑት አይመስልም፤ እዚህም ላይ አልገባቸውም፤ ሊጠይቁትም ፈሩ።

ደቀ መዛሙርቱ ለምን ርኩስ መንፈስን ሊያስወጡት አልቻሉም? ምክንያቱም በጌታ ኃይል እውነተኛ እምነት አልነበራቸውም። ይህንን የመሰለ ነገር ከዚህ በፊት አድርገው ነበር፤ 9: 6፤ ማር. 6: 13። የበለጠ ነገር ሊያደርጉ በቻሉ ነበር። ይህ ርኩስ መንፈስ በተለይ ጠንካራ ነበር፤ ማር. 9: 29። ለጌታ ጥቂት አገልግሎት ከሰጠን ለከፍተኛው አገልግሎት መዘጋጀት አለብን። ነገር ግን አንድ ጊዜ በአገኘነው ውጤት ከተኩራራን እንደገና ወደ አሳቡ ካልተመለሰን ለጌታ አንዳችም ነገር ማድረግ አንችልም።

አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጌታ ኢየሱስ ነገሮችን እንደሚመለከተው እነርሱ በተመሳሳይ መንገድ አያስቡም። የራሱን ፍላጎት ወደ ጐን ትቶ ሕይወቱን ለሌሎች ለመስጠት ፈቃደኛ ነበር፤ 9: 45። እነርሱ ግን የሚያስቡት ማን በእግዚአብሔር መንግሥት ታላቅ እንደሚሆን ነበር፤ 9: 46-48። የሚናገሩትን ጌታ ኢየሱስ እንዲሰማቸው አይፈልጉም ነበር፤ ነገር ግን በልባቸው ምን እንደሚያስቡ ያውቅ ነበር። ስለዚህ አንድ ሕፃን ወሰደ፤ ሁለት ነገሮችም አስተማራቸው፡- 1. እግዚአብሔር ትንሽ ልጅ ከሌሎች የበለጠ እንደሆነ ያስባልና 2. ከሐዋርያት ሁሉ የበታች የሆነ ታላቅ ይሆናል።

ክርስቲያኖች ማን ታላቅ እንደሚሆን እርስ በርሳቸው መጣላት የለባቸውም። ይህ ዓይነት ነገር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ችግር ፈጥሯል። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ያለውን ትምህርት ሁላችንም ብናጠናው መልካም ይሆናል።

ፍቅር የሚለው ቃል በዮሐንስ ወንጌልና ራዕይ ውስጥ 129 ጊዜ ይገኛል፤ በዚህ ምክንያት ዮሐንስ የፍቅር ሐዋርያ ተብሎ ይጠራል። ዮሐንስ ግን ሁልጊዜ ፍቅሩን የሚያሳይ አልነበረም፤ 9: 49-56። ጌታን የሚያገለግል ሰው አገኘ ይላል፤ ነገር ግን

አገዱት፤ ምክንያቱም እነርሱን አይከተልም ነበር። ይህ ሰው እውነት ጠላታቸው አልነበረም በማለት ጌታም አስተማረው፤ ቁ. 50።

ጌታ ለመጨረሻ ጊዜ ከገሊላ ወጣ 9:51-62

ደቀ መዛሙርት ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዙ አንዳንድ የሰማሪያ ሰዎች ጌታን ሊቀበሉት ፈቃደኞች አልነበሩም። ኤልያስ እንዳደረገው ሁሉ እሳት ከሰማይ እንዲወርድ ለመጥራት ፈለጉ፤ የሐንሰና ወንድሙ ያዕቆብ በጣም ተናድደው ነበር፤ 2ነገሥ. 1:9-16። ጌታም ይህ ነገር ትክክል እንዳልሆነ ማሳየት ነበረበት፤ 9:55። በዚህ ጥቅስ ውስጥ ጌታ ኢየሱስ ሰዎችን እንደወደደ እናያለን፤ ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ በመጀመሪያ የተለየ ሀሳብ ነበራቸው። ሰዎች በምናደርገው ሁሉ ከእኛ ጋር ስላልተሰማሙ ብቻ የጌታን ሥራ እንዳይሠሩ ማገድ የለብንም። በሌላ በኩል ደግሞ ወዳጅ መስለው ጠላቶች አሉ፤ ሉቃ. 11:23። የእርሱ ጠላቶች የሆኑትን እንኳ መውደድ አለብን፤ 6:27። ጠላቶቻችንን መግደል ወይም እሳት እንዲወርድባቸው መጥራት የእኛ ተግባር አይደለም። የሚበልጠው ነገር ለእነርሱ መጸለይ ነው። ወደ ክርስቶስ ከመጡ ምን ጊዜም ጠላቶቻችን አይሆኑም።

ቁጥር 51 ቁም ነገር ያለው ነው፤ ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ በዚህ ወቅት ገሊላን ለቅቆ ወደ ኢየሩሳሌም መሄዱን ያሳያል፤ ይህም ሥራውን ከጀመረ ሦስተኛ ዓመቱ መሆኑ ነው። በሉቃ. 10:1 እስከ 19:28 የተሰጠው ትምህርት አብዛኛውን በዮርዳኖስ ወንዝ በስተምሥራቅ በሚገኘው ምድር ነበር። አብዛኛውን የዚህ ትምህርት በሉቃስ ወንጌል ብቻ ይገኛል፤ ነገር ግን ጥቂቶቹ ጥቅሶች በማቴዎስና በማርቆስ ወስጥ በተለያየ ቦታ ላይ ካሉት ተመሳሳይነት አላቸው። የዮርዳኖስን ወንዝ ከማፈረጡ በፊት ወደ ሰማሪያ ሄደ፤ 9:51-52።

ጌታ ኢየሱስን ለመከተል ቀላል ነው? እውነተኛ ተከታይ ለመሆን በእርሱ ብቻ መታመን አለብህ፤ የሐዋ/ሥራ 16:31። ነገር ግን ጸንቶ ለመከተልና ጌታን የበለጠ ለማወቅ ደቀ መዛሙሩ ያለውን ሁሉ ነገር መስማት አለበት፤ 14:33። እዚህ ላይ ሦስት ሁኔታዎችን እናነባለን፤ 9:57-62።

የመጀመሪያው ሰው ጌታን ወደሄደበት ቦታ ሁሉ ለመከተል ጠየቀ። ምናልባት ጌታ ኢየሱስ የዓለም ሁሉ ንጉሥ በሚሆንበት ጊዜ የክብር ቦታ ለማግኘት አስቦ ይሆናል። ነገር ግን በመጀመሪያ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል አለበት። እንስሳትና ወርቆች የሚያርፉበት ቦታ ቢኖራቸው የሰው ልጅ ምንም ቦታ እንደሌለው አወቀ፤ 9:57-58።

ጌታ ሌላ ሰው ጠራ፤ ነገር ግን በመጀመሪያ ሰውየው ሥራውን ለመጨረስ ፈለገ። ሰውየው ይኸ ሥራ በጣም አስፈላጊ ነው ብሎ አሰበ፤ ነገር ግን ጌታ ሌሎች ሊሠሩት ይችላሉ አለው፤ 9:59-60። ደቀ መዝሙር ጌታ ሲልከው መሄድ አለበት።

ሦስተኛው ሰው ጌታን ለመከተል ፈቃደኛ ነበር፤ ነገር ግን የቤተሰብ ፍቅር ነበረበት። ይህም መልካም ነገር ነው። ነገር ግን ከጌታ ሥራ ሊገታን አይገባም፤ 9:61-62። ጌታን ማገልገል ከጀመርን ወደ ጿላ መመልከት የለብንም። እግዚአብሔር በኃጢአት ብዛት

የተነሣ ከተማይቱን ሰዶምን ከማጥፋቱ በፊት ሎጥንና ሚስቱን ለማዳን ሁለት መለክት ላከ። የሎጥ ሚስት የሰዶምን ደስታ ለመለየት አዘነች። ወደ ኋላዋም ተመለከተች፤ እርሷም እዚያው አብራ ጠፋች፤ ዘፍ. 19: 1-26። ጌታ በጠራን ጊዜ ጥሪውን መቀበል በጣም አስፈላጊ መሆኑን እነዚህ ጥቅሶች ያስተምሩናል።

ማንም ቢሆን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታም ካልተቀበለ እንደ አዳኝ ብቻ ሊቀበል አይችልም። ከኃጢአት ከዳንህ በሕይወትህ ላይ ሙሉ ኃላፊነት ሊኖረው ይገባል። ለጌታ ለመታዘዝና እርሱን ለመከተል ምንም ነገር ሊያገደን አይገባም።

የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት 10: 1-19: 27

ጌታ ኢየሱስ ስድስት ወር ያህል በዮርዳኖስ በስተምሥራቅ እንደቆየ እንመለከታለን። ከገሊላ ተነሥቶ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ፤ እዚያ እንደሚሞት እርግጠኛ ነበረ፤ 9: 51። አብዛኛውን በዚህ ቦታ ያስተማረው በማቴዎስ፣ በማርቆስ ወይም በዮሐንስ ስለማይገኝ በጥንቃቄ ማጥናት አለብን። በመጀመሪያ ከእርሱ በፊት እንዲሄዱ 70 ደቀመዛሙርት ላከ። ከዚህ በፊት ግን አሥራ ሁለት ሐዋርያቱን እንዲሰብኩና እንዲፈውሱ ልኳቸዋል። 9: 1-6። እነዚህ 70 ደቀ መዛሙርት ስለ ጌታ ኢየሱስ ብዙ አውቀዋል፤ ክርስቶስን ለመከተል ሕይወታቸውን እንደ አጥማቂው ዮሐንስ መስጠት እንዳለባቸው ተምረዋል፤ 9: 7-9። የጌታ ኃይል 5000 ሕዝብ ሲመግብ አይተዋል፤ ቁ. 10-17። አንዳንዶች ኢየሱስ የእግዚአብሔር መሲህ መሆኑን ተምረዋል፤ ቁ. 18-27። ደካሞች መሆናቸውንና መኩራራት እንደማይገባቸውም ተምረዋል፤ ቁ. 37-56። በሌላ በኩል ደግሞ ክርስቶስ ለራሱ የፈለጋቸው መስሏቸው ነበር፤ ቁ. 57-62።

ከእነዚህ አንዳንድ ደቀ መዛሙርት እነዚህን ትምህርቶች በከፊልም ቢሆን አውቀው ነበር። ስለዚህ ጌታ እነዚህን 70 ደቀ መዛሙርት ለመላክ ቻለ፤ 10: 1-16። አሥራ ሁለቱን እንዳዘዘ ሁሉ እነዚህንም ምን መሥራት እንዳለባቸው አዘዘ። ወደሚሄድበት ቦታ ሁሉ አስቀድመው እንዲሄዱ ነገራቸው፤ ቁ. 1። አሁንም ወደምንሄድበት ሁሉ ከእኛ ጋር እንደሚሄድ ቃል ገብተዋል፤ ማቴ. 28: 20። ሰዎችን ወደ እርሱ ለማምጣት እንዲችሉ ብዙ ደቀ መዛሙርትን እንዲልክ መጸለይ አለባቸው፤ ቁ. 2። ጠላቶች እንዳሉ አስጠነቀቃቸው፤ ቁ. 3። ነገር ግን የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ እንደሚሰጣቸው ቃል ገባቸው፤ ቁ. 4-8። የታመሙትን እንዲፈውሱና መልካሙን ዜና እንዲሰብኩ ኃይል ይሰጣቸዋል፤ ቁ. 9።

ብዙዎች እምቢ ይሏቸዋል፤ ቁ. 10-12። ሰዎቹ እውነትን እምቢ ለማለታቸው ምልክት እንዲሆን የሚገባቸውን አቧራ ማራገፍ ነበረባቸው። በዚያ የነበሩት ሰዎች ኃጢአተኞች ስለነበሩ እግዚአብሔር ሰዶምና ገሞራን አጠፋ፤ ዘፍ. 19: 24። የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መልእክተኞች ያልተቀበሉት ከተማ በፍርድ ቀን ከሰዶም የከፋ ዕድል ያጋጥማታል።

ከዚያም ትምህርቱን ያልተቀበሉትን ጌታ ሦስት ከተሞችን ጠራ፤ 10: 13-15። እግዚአብሔር አስቀድሞ ከፈረደባቸው ከጢሮስና ከሲዶና ይልቅ በከራዚንና በቤተሳይዳ

ላይ የከፋ ነበር፤ ሕዝ. 28: 2፤ 21-23። ኩራተኛዋ ቅፍርናሆም ወደ ሙታን ሰፈር ወደ አዘቅት ትወርዳለች። ሐዋርያው ፊልጶስ ከቤተሳይዳ መጣ፤ ዮሐ. 1: 44፤ 12: 21። ጌታም እዚያው ዓይነ ስውር ሰው አዳነ፤ ማር. 8: 22-25። ስለ ኮራዚን ሌላ ምንም አናነብም።

የእግዚአብሔርን መልእክት የሚሰብኩትን አሁንም ሰዎቹ አልተቀበሉም። ይህንም ለማድረግ በጣም ከባድ ነው። እግዚአብሔር የላካቸውን እምቢ እንደማለት ነው። አንድ ቀን ንጉሥ ዳዊት ጥቂት ሰዎችን ወደ ንጉሥ አሞን ላከ። ንጉሥ አሞን የዳዊትን መልእክተኞች አልተቀበለም፤ በሃፍረትም ወደ ቤታቸው መለሳቸው። ይህን ያደረገበት ምክንያት ዳዊት ለእርሱ ደግ ለመሆን እንደፈለገ ስላላመነ ነው። መልእክተኞቹን ባለመቀበሉ ዳዊትን አዋረደው፤ 2ኛሙ. 10: 1-6።

ሰባዎቹ ደቀ መዛሙርት በደስታ ተሞልተው ተመለሱ፤ 10: 17-20። በሽታን እንዲያድኑ ጌታ ኃይል ሰጣቸው። እርኩስ መናፍስት እንኳ እንደታዘዟቸው ተመለከቱ፤ ቁ. 9 እና 17። ጌታ በሰይጣን ላይ ፍጹም ድል እንደሚያገኝ ያውቃል፤ ቁ. 18፤ ዮሐ. 12: 31። እነዚህ 70 ደቀ መዛሙርት ጌታ የሰጣቸውን ኃይል ተጠቀሙበት። ስለዚህ ጌታ ጩምሮ ሰጣቸው። በእባቦችና በጠላቶቻቸው ኃይል ላይ ሁሉ ሥልጣንን ሰጣቸው፤ ቁ. 19፤ ማር. 16: 18፤ ዮሐዋ/ሥራ 28: 3-6። ደቀ መዛሙርቱ ርኩስ መናፍስት ስለታዘዙአቸው ደስ አላቸው። ነገር ግን ጌታ ከዚህ የተሻለ እንዳለ ነገራቸው፤ ቁ. 20። በመናፍስት ላይ ያላቸው ኃይል ሊለወጥ ይችላል፤ ነገር ግን ሰማቸው በሰማይ ቤት ተጽፎአል፤ ዕብ. 12: 23። ይህም ማለት የዘለዓለም ሕይወት አላቸው። በዚህም ሁልጊዜ ደስ ሊላቸው ይችላል።

ጌታ ራሱም በጣም ተደስቷል፤ ምክንያቱም አብ መልካም የሆነውን ሰላደረገ እውነትን ለዚህች ዓለም ጠቢባን አልሰጠም። ነገር ግን እንደ ሕፃን እምነት ላላቸው እንጂ፤ 10: 21፤ 1ቆሮ. 1: 26፤ ማቴ. 18: 3። እነዚህ አብን የሚያውቁትና የሚወዱት በማይገባቸው ጊዜ እንኳ ለሁሉም ነገር ያመሰግኑታል። ምንም ነገር ቢሆን እሺ አባባ ማለት እንችላለን። እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ሆኖ በልጁ ላይ የሚሆነውን ሁሉ ይቆጣጠራል። በዚህ ምክንያት ራሴን ለእርሱ መስጠት ብቻ ሳይሆን በእርሱ ደስ ሊለኝ ይገባል። የፍቅር አባት መልካም የሆነውን ነገር ብቻ ይሰጠኛል፤ ሮሜ 8: 28። የኃይል ሁሉ አምላክ ስለሆነ ለእኛ መልካሙን ነገር ለማድረግ ይችላል።

ከዚያም ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ እርሱ ሦስት አስደናቂ ነገሮችን ነገራቸው፤ ቁ. 22፤ ማቴ. 11: 27።

1. አብ ሁሉን ሰጥቶታል፤ ዮሐ. 3: 35፤ ዕብ. 1: 2።
2. ልጁ ማን እንደሆነ ማንም ሰው አያውቅም። አብ ብቻ ይህንን ይገልጣል፤ ማቴ. 16: 17።
3. ልጁ ብቻ አብን ያውቀዋል፤ ዮሐ. 14: 9፤ 17: 25።

ከቁጥር 22 እንደምንረዳው ክርስቶስን የእግዚአብሔር ልጅ ማወቁ የቱን ያህሉ አስፈላጊ እንደሆነ ነው። የአንተ ዘላለማዊ ሕይወት እርሱን በማወቅ ይወሰናል፤ ዮሐ. 17:3።

ደቀ መዛሙርቱ ልዩ በረከት ነበራቸው። ያም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ማየት ይችሉ ነበር፤ 10:23-24። ከዚህም በፊት የኖሩ ብዙ ታላላቅ ሰዎች እርሱን ለማየትና ለመስማት ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን አልቻሉም። ሳያዩ ለሚያምኑት ደግሞ የበለጠ በረከት ነው፤ ዮሐ. 20:29፤ 1ጴጥ. 1:8።

ጌታ ኢየሱስን በዓይኖችን አሁን አናየውም። ነገር ግን በአዲስ ኪዳን የተጻፉትን ቃላቶችን ለመስማት እንችላለን። በዚህ የሉቃስ ወንጌል ክፍል ውስጥ 12 ጥሩ ጥሩ ምሳሌዎች ወይም ታሪኮች ይገኛሉ፤ ሉቃ. 10:1-19:27። እነዚህንም ምሳሌዎች ለደቀ መዛሙርቱ የነገረው የሕይወቱ መጨረሻዎች ወራት አካባቢ ከገለገለ ወጥቶ ወደ ኢየሩሳሌም በሚያመራበት ወቅት ነበር። ከእነዚህም ምሳሌዎች አብዛኛዎቹ በሌላ ወንጌል ውስጥ አይገኙም፤ ነገር ግን አንዳንዶቹ በሌላ ወቅት ከተነገራቸው ምሳሌዎች ጋር ይመሳሰላሉ። ከአሥራ ሁለቱ ምሳሌዎች የመጀመሪያው የሚከተለው ነው።

ርሕሩሐ ሳምራዊ 10:25-37

በእስራኤል ሕገ አዋቂ የእግዚአብሔርን ሕጎች ተምሮ እንደገና ለሕዝቡ የሚያስተምር ነው። ሕገ አዋቂው በተጨማሪ በሰዎች የተደነገጉ ብዙ ሕጎችን ያስተምራል። ከእነዚህ ብዙ ሕገ አዋቂዎች ወይም አስተማሪዎች ከፈሪሳዊያን ጋር በማበር ጌታ ኢየሱስን አገለሉት፤ አልተቀበሉትም፤ 7:30። ሕገ አዋቂው ጌታን ሊያጠምደው ጥከረ፤ 10:25። ሌላው ሕገ አዋቂም እንዲሁ ሌላ መከራ አደረገ፤ ማቴ. 22:36።

እግዚአብሔርን ፍጹም መፈተን የለብንም ወይም አንዲፈተን አናድርግ፤ ሉቃ. 4:12። እግዚአብሔር የዓለም ታላቅ ፈራጅ ነው። በፊቱ እንደፋለን፤ ትእዛዛቱንም እንቀበላለን።

ይህ ሕገ አዋቂ ጥያቄውን በጥሩ ሁኔታ አቀረበ፤ አስተማሪ፤ ስሞት ሕይወት እንዳገኝ ምን ማድረግ አለብኝ? ጌታም ጥያቄውን በጥቂት መለሰለት። አንተ ሕገ አዋቂ ነህ፤ አንተ ሕጉን ማወቅ አለብህ፤ ሕጉ ምን ይላል? አለው። ሕገ አዋቂውም ትክክለኛውን መልስ መለሰ። እግዚአብሔርን ውደድ፤ ራስህንም እንደምትወድ ጎረቤቶችህን ውደድ አለ። ጌታም ይህ መልስ ትክክል በመሆኑ ተስማማ። እያንዳንዱ ሕይወትን ለማግኘት ይህንን ማድረግ አለበት።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን ማወቅ ሌላ ነው፤ ማመንና የሚለውን መታዘዝ ደግሞ የተለየ ነው። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲያደርጉ የሚፈልገውን ያውቃሉ፤ ነገር ግን አሁንም የእግዚአብሔር በረከት አያገኙም።

ይህ ሕግ አዋቂ ትክክለኛውን መልስ ያውቃል፤ ነገር ግን ጥሩ ምክንያት ለመፍጠር የማይቻል ከሌሎች ይልቅ ራሱን ስለሚወድ ኃጢአተኛ መሆኑን ለመናዘዝ አይፈልግም። እግዚአብሔርን ፍጹም መውደድ ከባድ ነው፤ ሌሎች ሰዎችም ለጉረቤቶቹ ፍቅር አሳያቸው እንደሆነ ማየት ይችላሉ። ሕግ አዋቂው ጉረቤቱን እንደ ራሱ መውደድ እንደማይችል ተሰማው፤ ምክንያቱም ጉረቤቱ ማን እንደሆነ እርግጠኛ አልነበረም፤ 10:29። ይህ ችግር አይደለም። ምክንያቱም በእርሱ አካባቢ እርዳታ የሚያስፈልጋቸው ብዙ ሰዎች ነበሩ። ራሱን ትክክለኛ አድርጎ ለማሳየት ይሞክር ነበር።

ይህ ሰው ሀሳቡን በቶሎ ቀየረ። ጌታ ኢየሱስን ለመፈተን መከራ ማድረግ ጀመረ። ነፃነቱን ግን ራሱን ለመከላከል ይሞክራል። በእግዚአብሔር ላይ ለመፍረድ የሚሞክሩ ሁሉ እርሱ ሲፈርድባቸው ያያሉ።

ጌታ ኢየሱስ የሕግ አዋቂውን ጥያቄ ታሪክ በመንገር መለሰለት፤ 10:30-35። ከዚያም ሌላ ጥያቄ ጠየቀው፤ ምን እንደሚያደርግም ነገረው፤ ቁ.36-37። ታሪኩም ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ስለሄደውና በወንበዴዎች ስለተደበደበው ነው። ኢየሩሳሌም በከፍተኛ ተራራ ላይ ናት። ኢያሪኮ ግን በየርዳናስ ወንዝ ሸለቆ ውስጥ ናት። ነገር ግን ይህ ሰው የኃጢአተኞች ምሳሌ ነው። ኢየሩሳሌም የእግዚአብሔር ከተማ ናት። ኢያሪኮ ደግሞ የርኩስ ከተማ ናት፤ ኢያ.6:26። በመጀመሪያ ሰው ከእግዚአብሔር ርቆ ቁልቁል ይወርድ ነበር። በጠላት እጅ ወደቀ፤ ሰይጣን የዘላለምን ሕይወት ተስፋ ነጠቀው። ስለዚህ በወንበዴዎቹ በዚህ ታሪክ ውስጥ ሰውየውን በሞትና በሕይወት መካከል ጥለውት ሄዱ፤ ቁ.30።

በአንድ በኩል ኃጢአተኛው በኃጢአቱ የተነሣ አሁኑኑ ሞቶአል። የእግዚአብሔር ሕይወት የለውም፤ ኤፌ.2:1። የዚህን ዓለም አሮጌ ሕይወት አሁንም እንደለበሰ ነው። ይህንን አሮጌ ሕይወት ለመለወጥ መካድ አለበት። ከዚያም ወደ እግዚአብሔር መጥቶ አዲሱን ሕይወት ያገኛል።

ሦስት ሰዎች በአጠገቡ በሚያልፉበት ጊዜ ሰውየው በአስቃቂ ሁኔታ ላይ ነበር። የመጀመሪያዎቹ ሁለት ሰዎች የእግዚአብሔር ሰዎች እንደሆኑ ይገመታል፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር ያሳዩኛል ብሎ ሰውየው በጉጉት ሳይጠብቅ አይቀርም። በዚህም ችግሩ ጊዜ እንዲረዱት ይመኛል። ነገር ግን በአፀፋው ምንም ሳይረዱት ሁለቱም መንገዳቸውን ቀይረው (ሳይረዱት) አለፉ፤ 10:31-32። ቀማኞቹ ሌላ ሰው ለመዘረፍ በአቅራቢያው ይኖሩ ይሆናል ብለው ሳይፈሩ አይቀሩም። ሦስተኛ ሰው ሳምራዊ ነበር፤ እነዚህም የይሁዳዊያን ጠላቶች ናቸው፤ ዮሐ.4:9። ነገር ግን ይህንን በሞትና በሕይወት መካከል ያለን ሰው የረዳው ከሦስቱ አንዱ ይኸውም ሳምራዊ ሰው ብቻ ነበር፤ ቁ.33። ሳምራዊ በእውነት እንደወደደው በሥራው አሳየ። በቁስሉ ላይ መድኃኒት አደረገ፤ ወደ እንግዳ ማረፊያ ወሰደው፤ ለእንግዳ ማረፊያው ጠባቂ እንዲገነባከበው ገንዘብ ከፈለለት፤ ቁ.34-35።

ይህንንም ታሪክ ከተናገረ በኋላ ለዚህ ሰውየ በችግሩ ጊዜ እንደ ጉረቤት የረዳው ማንኛው ነው? ብሎ ጌታ የሕግ አስተማሪውን ጠየቀው። አሁንም ትክክለኛውን መልስ

ሰጠ! ስለዚህ ጌታ እንዲሁ እንዲያደርግ ለሕግ አስተማሪው ነገረው። «ጉረቤቱ ማን ነው?» ለሚለው ለሕግ አዋቂው ጥያቄ መልስ በዚህ ታሪክ ውስጥ ይገኛል። መልሱም፡- ማንኛውም የእኔን እርዳታ የሚፈልግ ።

የእግዚአብሔር ሕግ ጉረቤቱን እንደ ራሴ መውደድ እንዳለብኝና አምላኬንም በሙሉ ልቤ መውደድ እንዳለብኝ ያስተምራል። የትኛው ይቀላል? ወንድሜን አየዋለሁ! እግዚአብሔር ግን አላየውም። ወንድሜን የማልወደው ከሆነ አይቼ የማላውቀውን እግዚአብሔርን እንዴት ልወደው እችላለሁ? 1ኛ ዮሐ.4:20። ሌላ ጥያቄ፡- ማንኛውም ሕይወትን ያገኛል? እግዚአብሔርን የሚወድ ወይስ ሰውን? ጌታ ኢየሱስ የሕግ አስተማሪው ወይም ሌላ ሰው እንደማያደርገው ያውቅ ነበር። ሕግን በመጠበቅ ማንም ሊድን አይችልም! ሮሜ 3:20።

ሁሉም ሰዎች በዚህ ታሪክ ውስጥ እንደተጠቀሰው ሰው ናቸው። ጠላታችን ወደ ኃጢአት መራን። ዘላለም የመኖር ተስፋችንንም ነጠቀን። ከሌሎች እርዳታ ለማግኘት ተስፋ እናደርግ ይሆናል! ነገር ግን እነርሱ ራሳቸውን እንኳ ለማዳን አይችሉም። ርሕሩሐ ሳምራዊ የጌታችን ኢየሱስ ምሳሌ ነው። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር ጠላታቸው እንደሆነ ወይም ከእነርሱ በጣም ርቆ እንዳለ ይገምታሉ። እንዳንዶችም እንኳ ጌታ ኢየሱስን ሳምራዊ ብለው ይጠሩታል! ዮሐ.8:48። እኛ በእርግጥ የእግዚአብሔር ጠላቶች ነበርን! ነገር ግን እግዚአብሔር ስለ ኃጢአታችን ልጁን ሰጠ! ሮሜ 5:10። በታሪኩ ውስጥ ሳምራዊው ብቻ ነበር ጉረቤቱን የወደደና ሊረዳውም የቻለ። አዳኞችን እስከመጨረሻው ድረስ ይንከባከበናል።

ጌታ ኢየሱስን እንደ አዳኞቹው የሚያውቁት ሁሉ ይወዱታል። በዚህ ምዕራፍ መጨረሻ ላይ ጌታ ኢየሱስን ስለወደዱ ሁለት ሴቶች ማሪያምና ማርታ ታሪክ እናነጻጽራለን። ስለእነዚህ ሴቶችና ስለ ወንድማቸው አልአዛር በዮሐ.11 እና 12 በሰፊው እናነባለን። አባታቸው ስምዖን ለምግም ነበር? ማቴ.26:6። ማርታ ለጌታ የሚያስፈልገውን ሁሉ በማዘጋጀት ፍቅሯን አሳየች። ማርያም በእግሩ ሥር ተቀምጣ የሚያስተምረውን ብቻ ታዳምጥ ነበር። ማርታ በመጨረሻም ማርያም ሥራ እንድትረዳት እንዲያደርግ ጌታን ጠየቀችው። ጌታም በጽሞና መለሰላት። ማርታ ምናልባት አስፈላጊ ሳልሆኑ ስለ ብዙ ነገሮች ሁሉ ትጨነቅ ነበር። ማርያም ቃሉን ለማዳመጥ መረጠች። ያንንም ለማድረግ ትክክለኛ ወቅቱ ነበር። ጌታ ያንን አጃርጣ እህቷን እንድትረዳ አልነገራትም።

እግዚአብሔርን ማምለክና እርሱን ብቻ ማገልገል አለብን! 4:8። ማርታ ጌታን የሚያገለግሉት ምሳሌ ስትሆን ማርያም ደግሞ የሚያመልኩትን ምሳሌ ናት። ከሁለቱ እህትማማቾች ትክክለኛዋ ማን ናት? ሁለቱም ትክክል ነበሩ። እያንዳንዱ ክርስቲያን በጌታ ፊት አምልኮቱን ለማቅረብና ቃሉን ለማድመጥ እንዲሁም ለመጸለይ ጸጥ ያለ ጊዜ ያስፈልገዋል። ከዚያ በኋላ ብቻ ነው ወጥተን እርሱን ለማገልገል ብቁ የምንሆነው። ማርታ ጌታ ስለ እርሷ ችግር ገድ የለውም ብላ አሰበች! 10:40። ጌታ እነዚህን ሴቶች ሁለቱንም ይወዳቸው ነበር! ዮሐ.11:5። ሁላችንንም ይንከባከበናል! 1ጴጥ.5:7።

በዚህ ምዕራፍ ስለ ፍቅር ትንሽ እንግራለን። በአካባቢያችን የጠፉትን ወንዶችና ሴቶች መውደድ አለብን። እንደ ሰባዎቹ ደቀ መዛሙርት ጌታ መልካሙን ዜና እንድንነግራቸው ልኮናል፤ 10:1 እና 9። ጉረቤቶቻችንን መውደድ አለብን፤ ቁ.25-37። ከዚያ በላይ ግን ጌታ ራሱን መውደድ አለብን፤ ቁ.38-42።

ሐዋርያቱን ብዙ አስተማረ ምዕ. 11

በምዕራፍ 11 አንድ ታላቅ ምሳሌና ብዙ ጠቃሚ ትምህርቶች እናገኛለን። ደቀ መዛሙርቱን አስተማረ፤ 11:1-13። የተሰበሰበውን ሕዝብ፤ ፈረሳዊያንና የሕግ አስተማሪዎችን ሁሉ አስተማረ፤ ቁ. 14-36፤ 37-44፤ ቁ.45-54።

ብዙ ጥያቄ የሚያቀርበው ወዳጅ 11:1-13

የጌታ ደቀ መዛሙርት ሁልጊዜ ከእርሱ ጋራ ነበሩ። ለሕዝቡ የሚያስተምረውንም ሁሉ ሰምተዋል። ብቻቸውን በሚሆኑበት ጊዜ እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው አስተማራቸው፤ 11:1-13። በመጀመሪያ ራሱ በመጸለይ ምሳሌ ሆናቸው። ደቀ መዛሙርቱ ጌታ ሲጸለይ አዩት። እነርሱም እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው ለመማር ፈለጉ። በሉቃስ ወንጌል ብዙውን ጊዜ ኢየሱስ ሲጸለይ እንመለከታለን፤ 3:21፤ 5:16፤ 6:12፤ 9:18 እና 28፤ 11:1፤ 22፤ 32፤ 41። ቢያንስ ከሐዋርያት አንዱ እንድሪያስ የዮሐንስ ደቀ መዛሙር ነበር፤ ዮሐ. 1:35፤ 40። ጸሎት ሳይማር እንዳልቀረ ጥርጥር የለውም።

በምንጸልይበት ጊዜ አራት ነገሮችን በአእምሮአችን መያዝ አለብን።

1. የእግዚአብሔርን ስም፡- በሰማይ ለሚኖር አፍቃሪ አባታችን መጸለይ እንችላለን። ነገር ግን ቅዱስ እንደሆነ ማስታወስ አለብን፤ 11:2።
2. የእግዚአብሔርን ፈቃድ፡- የእግዚአብሔር መንግሥት በንጉሥነት የሚገዛበት እያንዳንዱ ፈቃዱን የሚያደርግበት ቦታ ነው። እኛ አማኞች እንደ ጌታችን አድርገን በደስታ እንቀበለዋለን፤ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ ዓለምን በጠቅላላው በክብር ንጉሥ ሆኖ የሚገዛበት ጊዜ ይመጣል። ይህ የክብር ጊዜ ቶሎ እንዲመጣ መጸለይ አለብን፤ ቁ.2።
3. ሰውነታችን የሚያስፈልገው፡- እግዚአብሔር ሰውን ፈጠረ። እኛም የእርሱ ፍጡራን ምግባችንን ዕለት በዕለት እንዲሰጠን ወደ እርሱ መመልከት አለብን፤ ቁ.3። ስለ ሰጠንም ምግብ እርሱን ማመስገን አለብን። የሚያለብሰንም እግዚአብሔር ነው። ምግብና ልብስ ካለን ይህ ለእኛ በቂያችን ነው፤ 1ጢዮ.6:8። ወደፊት ለሚያስፈልጉን ነገሮች እንድንጸልይ እግዚአብሔር አላለንም።
4. የመንፈሳዊ ፍላጎታችን፡- ጌታ ስለ እነዚህ ሁለት ነገሮች ተናግሯል፤ ስለ ኃጢአት ይቅርታ እና በኃጢአት ላይ ድል ስለማድረግ ናቸው። አማኞችን እግዚአብሔር ስለ ክርስቶስ ኃጢአታችንን ይቅር ብሎናል። ስለዚህም እንደገና በጸሎት መጠየቅ የለብንም። እንደገና በጸሎት ከጠየቅን እግዚአብሔር ይቅር እንዳለን አላመንንም።

ግለት ነው። እኛ ሁሉንም በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት እንሠራለን። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ወንድሙን ይቅር ካላለ እንዲሁም እግዚአብሔር ኃጢአቱን ይቅር እንዲልለት አይጠብቅም፤ 6:37፤ ማቴ.6:15፤ ኤፌ.4:32።

ይህ ግለት እግዚአብሔር ልጁን ከእቅፉ ያስወጣዋል ወይም የዘላለምን ሕይወት ሰጠታ ይነጥቀዋል ግለት አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔር ልጁን ያስተምረዋል ግለት ነው፤ ምሳ.3:11-12። እግዚአብሔር በእውነት ከኃጢአቱ ከተመለሰኩ ይቅር ይለኛል፤ ነገር ግን በወንድሜ ላይ መራራ እንደሆንኩና ይቅር አለግለቱን እግዚአብሔር ይመለከታል። ይህ የሚያሳየው በራሴ ኃጢአት በእውነት እንዳልተፀፀትኩ ነው።

እግዚአብሔር ኃጢአቱን ይቅር ሲለኝ እንደገና ኃጢአት እንዳልሠራ የእግዚአብሔር ኃይል ያስፈልገኛል። ስለዚህ እግዚአብሔርን ከፈተና ወይም በኃጢአት እንዳልወድቅ እንዲጠብቀኝ መጠየቅ አለብኝ። እግዚአብሔር ግንንም በኃጢአት አይፈትንም፤ ያ.1:13። ሁሉም ሰዎች ከአዳም የወረሱት አርጌው ኃጢአተኛ ፍጥረት አለባቸው። የራሳችንን ድክመት እናውቃለን። በዚህ ምክንያት ራሳችንን በኃጢአት ወደምንፈተንበት ቦታ መውሰድ የለብንም። ስለ ኃጢአትም እንኳ ግሰብ ኃጢአት ነው፤ ማቴ.5:28።

ለሚያስፈልገን ነገር ሁሉንም መጽለይ አለብን። አንዳንድ ሰዎች እነዚህን ቃላት ያጠናሉ፤ 11:2-4። እውነተኛ ትርጉሞቻቸውን ሳያስተውሉ እየደጋገሙ ይሏቸዋል። ከልባችን መጽለይ አለብን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ልባችንን ያውቃል፤ ለእውነተኛ ጸሎትም ይመልሳል።

አንዳንድ ጊዜ አንድ ወይም ሁለት ጊዜ ጸልየን ተስፋ እንቆርጣለን። የእግዚአብሔር በረከት እውነት ከፈለገን ሳናቋርጥ መጽለይ አለብን። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ሁለት ጓደኞች ስለነበሩት ሰው ታሪክ ተናገረ። አንደኛው ጓደኛው በእኩል ሌሊት እቤቱ መጣ፤ ነገር ግን ሰውየው ለጓደኛ የሚሆን ምግብ አልነበረውም። ስለዚህ የቤቱ ባለቤት ወደ ሌላው ጓደኛ ቤት እንጂ ያበድረው እንደሆነ ለመጠየቅ ሄደ። ይህ ሰው ጓደኛ ስለሆነ ብቻ በዚያ ሰዓት ሊረዳው አይችልም፤ ነገር ግን ሰውየው የፈለገውን እንጂ እስኪያገኝ ድረስ ግንኙኳቱን ተጠለ፤ 11:5-7።

እግዚአብሔር ስለሚወደን የሚያስፈልገንን ይሰጠናል። እርሱ እንደዚያ እንደ ሰውየው ሁለተኛ ጓደኛ ዓይነት አይደለም። አሁንም እንድንጠይቅ፣ እንድንፈልግና እንድናገኝ ይነግረናል፤ ቁ.9-10።

እግዚአብሔር መልካም ነገሮችን ሊሰጠን ይወዳል፤ 11:11-13። በዚህ ዓለም እንኳ አባት ለልጁ መጥፎ አይሰጠውም። ሐዋርያት በዚህን ወቅት መንፈስ ቅዱስ በልባቸው ገና አልገባም። በኋላ ግን ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን እንድሚልክላቸው ቃል ገባ፤ ዮሐ.14:16። እኛ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ አለን፤ ስለዚህ እንዲሰጠን መጽለይ አይኖርብንም። በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ ተነግሮናል፤ ለዚህም እንጸልያለን፤ ኤፌ.5:18። በሌላ በኩል ደግሞ ብንጠይቀውም እንኳ እግዚአብሔር ምንም ዓይነት መጥፎ ነገር አይሰጠንም። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር ለምን ለጸሎታቸው መልስ እንደማይሰጣቸው ይጨነቃሉ። ምንም ዓይነት መጥፎ ነገር

ስለግደሰጠን ይህ ሌላው የፍቅሩ ምልክት ነው። ለክብሩ የግድድል ግናቸውንም ነገር መጠየቅ የለብንም፤ ዮሐ. 14:13።

በሚቀጥለው ደግሞ ሰዎችን ስለ አጋንንት አስተማራቸው፤ 11:14-26። ስለ ግሪያምና ስለ ፍጹም ሰውም አስተማረ፤ ቁ.27-28፤ 29-36። በመጀመሪያ ጌታ ኢየሱስ በአጋንንት ላይ ኃይል እንዳለው አላየ። የግድናገረውን ዲዳ ሰው ለቅቶ እንዲወጣ አዘዘ፤ 11:14። ይህ ሰው በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ያለ ኃጢአተኛ ምሳሌ ነበር፤ ኃጢአተኛ እግዚአብሔርን አያመሰግንም ወይም ስለ መልካሙ ዜና ለሰዎች ሊመሰክር አይችልም። ጌታ ይህንን ሰው ከአጋንንት ኃይል ነፃ አወጣው፤ በኋላም እንደገና መናገር ቻለ። በዚህም መንገድ ሞቶ እንደነበረው ወጣት ሁኔታው ይመሳሰላል፤ 7:15።

ሰዎች ይህንን የጌታን ኃይል አዩና ከእነርሱ ውስጥ ብዙዎቹ ተደነቁ። ሌሎች የእግዚአብሔር ኃይል አይደለም፤ ነገር ግን የሰይጣን ኃይል ነው አሉ። አሁንም ሌሎቹ ጌታ ኢየሱስን ሌላ ምልክት እንዲያሳያቸው ጠየቁት። ጌታ ኢየሱስ በቁ.15 ላይ ስለተሰነዘረበት ክስ መልስ ሰጣቸው፤ 11:17-23። ከዚያም ለምልክት ስለ አጋንንት ተናገረ፤ ቁ.29-32።

አንዳንድ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በሰይጣን ኃይል ይሠራል አሉ፤ 11:15። ጌታ ይህን ሞኝነት መሆኑን በማሳየት መለሰ። በዚህ ዓለምም እንኳ ቢሆን አንድነት የሌላቸው ሰዎች ፍጹም ሊቆሙ አይችሉም፤ ቁ.17። የሰይጣንም መንግሥት እንዲሁ ነው። ለምን ሰይጣን አጋንንትን የራሱን አገልጋዮችን ከሰዎች እንዲወጡ ያደርጋል? ሌላው ነገር ይሁዳዊያን አጋንንትን ከሰው ለማስወጣት ችለው ነበር፤ ቁ.19። ይህ የሰይጣን ኃይል ነበር ወይስ የእግዚአብሔር? ጌታ ኢየሱስ ብዙ አጋንንት ከሰዎች ለቀው እንዲወጡ አዝዟል። ይህም ብዙ የእግዚአብሔርን ኃይል አልጠየቀም። ነገር ግን የእርሱ ጣት ብቻ ነበር። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ንጉሥ እንደነበረ ያረጋግጣል፤ ቁ.20። ሰይጣን የራሱን መንግሥት የሚፈልግ እንደ አንድ ጠንካራ ሰው ነበረ። ሰዎችን በራሱ ሰንሰለት ውስጥ ለማቆየት በሞት ፍርሃት ይጠቀማል፤ ዕብ.2:14-15። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ተነሥቷል። ሁሉንም ሰዎች ከሞት ለማስነሣት ችሎታ አለው፤ 1ቆሮ.15:22። በሰይጣን የተያዙትን ሰዎች ያስጥላል፤ ቁ.21-22። ጌታ ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንዲሆኑና ሰይጣንን እንዳይፈሩ አስጠነቀቀ፤ ቁ.23።

የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከሰይጣን መጣ ማለት ትልቅ ኃጢአት ነው፤ ማቴ.12:31። እንደዚህ ዓይነቱን ነገር ማለት የለብንም። የጌታ ወገኖች መሆናችንን ለሰዎች ማሳወቅ አለብን። ይህንን ካላደረግን ግን እርሱን የሚቃወሙትን እናግዛለን ማለት ነው፤ 11:23።

ምንም እንኳ ርኩስ መንፈስ ቢለቀውም ችግሩ ገና ሊኖር ይችላል። ሰውየው ከርኩስ መንፈሱ ቁጥጥር ስለተላቀቀ እንደሚደሰት ጥርጥር የለውም። ራሱን ወይም ሌሎችን በፊት እንደሚያደርገው አይጎዳም፤ ማቴ.8:28፤ ማር.5:5። ነገር ግን ክርስቶስን ካልተቀበለ በቀር ልቡ ባዶ ነው። ስለዚህ ርኩስ መንፈሱ እንደገና ከሰባት ሌሎች መኖሩን ጋር ይገባል። ሰውየውም ከበፊቱ የበለጠ ይታመማል፤ 11:24-26።

ሰለዚህ ዛሬም ብዙ ሰዎች መጥፎ ፀባዮችን፤ ብዙ መጠጥ እንደመጣት ያለውን ይተዋሉ፤ ነገር ግን ክርስቶስን ወደ ልባቸው ካላስገቡ በመጨረሻ ከበፊቱ የበለጠ ክፉት ያጋጥማቸዋል።

በሚቀጥለው ጌታ ሰዎች ለማሪያም ለእናቱ ብዙ ክብር እንዳይሰጡ አስተማረ፤ 11:27-28። የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁ ከማሪያም የበለጠ የተባረኩ ናቸው። ጌታ ይህንን ትምህርት መጀመሪያ አስተምሮ ነበር፤ 8:21።

ምልክት እንዲያሳያቸው ለጠየቁት ሰዎች መልስ ሰጠ፤ 11:29-30፤ ቁ. 16። ምልክት መጠየቅ እምነትን አያሳይም፤ 1ቆሮ. 1:22። ጌታ በዚያን ጊዜ ይኖሩ የነበሩትን ሰዎች ርኩስ ትውልድ ይላቸዋል። ብዙ ምልክቶች አሳያቸው፤ 7:21-23። ሌላ ያሳያቸዋል፤ ይህም ከሁሉ የበለጠ ነው፤ እርሱም ከሞት በተነሣ ጊዜ ነበር። ይህ የዮናስ ምሳሌ ነው፤ ማቴ. 12:40። ዮናስ በዓሣ ውስጥ ቢቆይ ልክ እንደ ሞት ቦታ ይቆጠራል። ማንም ሰው ሊያድነው አይችልም ነበር። ልክ እንደሞተ ሰው ነበር። እግዚአብሔር ዓሣውን ተናገረው፤ ዮናስም ዳነ። ዮናስም ወደ ነነዌ ሰዎች ሄደ፤ የእግዚአብሔርን መልእክት አደረሰ፤ ዮናስ 1:17፤ 2:10፤ 3:1-4። እግዚአብሔር ጌታ ኢየሱስ ልጁ መሆኑን በብዙ መንገድ አሳየ፤ ነገር ግን ከሁሉም የበለጠው ምልክት ከሞት ያስነሣው ነው፤ ሮሜ 1:4።

የእስራኤል ሕዝቦች ከዚያ በፊት ከነበሩት አሕዛብ ይልቅ የከፉ ነበሩ። ጌታም የናዝሬትን ሰዎች አሕዛብ አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔርን በረከት ከይሁዳዊያን የበለጠ ይቀበላሉ አላቸው፤ 4:25-27። ሁለት ያመኑ አሕዛብን ምሳሌ ሰጣቸው፤ 11:31-32። ንግሥት ሳባ የሰሎሞንን ንግግር ለመስማት ሩቅ መንገድ አቋርጣ መጣች፤ 1ነገ. 10:1-10። አሁን ከሰሎሞን የሚበልጥ በመሃከላቸው አለ፤ በእርሱ ማመን ነበረባቸው። ዮናስ በሰበክ ጊዜ የነነዌ ሰዎች በኃጢአታቸው ተናዘዙ፤ ዮናስ 3:5-9። አሁን ከዮናስ የበለጠ ነቢይ በመካከላቸው አለ። በፍርድ ቀን እነዚህን ያመኑትን አሕዛብ እግዚአብሔር ይቀበላቸዋል። የማያምኑትን ይሁዳዊያንን ግን ይፈርድባቸዋል።

እነዚያ ብርሃን ያላቸው ለሌሎች ይህንን እውነት መመስከር አለባቸው፤ 11:38፤ 8:16። መብራት ለሰዎች ትክክለኛውን መንገድ ለማሳየት ይጠቅማል። ብርሃን የምናገኘው ከጌታ ነው፤ ዮሐ. 8:12። ወደ እርሱም መመለስ ታስቦ ለእርሱ ስለሚገኝ ሰው ስጦታ ስጥ፤ 12:2፤ ኤፌ. 5:14። ወደ ክርስቶስ ስንመለስ እውነተኛ ብርሃን በውስጣችን አለን፤ ቁ. 34-35፤ ዮሐ. 1:9። የወንጌልን ብርሃን የበለጠ ለሌሎች እናሳያለን፤ ቁ. 36፤ ማቴ. 5:14።

ከዚህ በኋላ ጌታ ፈሪሳዊያንን ማስተማር ጀመረ፤ 11:37-44። ከእነርሱም አንዱ እቤቱ እንዲበላ ጌታን ጠየቀው። ጌታም ወደ ቤቱ ገባ፤ ተቀመጠም። ነገር ግን እጁን አልታጠበም። ፈሪሳዊያን የእግዚአብሔር ሕግ እንደሆነ አድርገው እጃቸውን እንዲታጠቡ ሰዎችን ያስተምሩ ነበር፤ ማር. 7:3-4። እጃችሁን ታጥባችሁ ንጹሕ ምግብ ብቻ መብላት ጥሩ ነው። ነገር ግን ይህንን እንደ እግዚአብሔር ሕግ አድርገን አንወስደውም።

ጌታ ፈሪሳዊውን የበለጠውን ማድረግ እንደሚገባቸው ነገረው። ፈሪሳዊያን ለትንሽ ነገር እንደ ብርጭቆ ማጠብን የመሰለ ላይ ጥንቁቆች ናቸው። ነገር ግን በልባቸው ውስጥ ስላለው ኃጢአት ግድ የላቸውም፤ 11:39። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ፈጠረ፤ ነገር ግን የሰው ልብ ከሌላ ሰውነት ይልቅ የበለጠ ነው፤ ቁ.40። ንጹሕ ሰውነት ከሚኖረን ይልቅ ንጹሕ ልብ ቢኖረን የበለጠ ነው። እግዚአብሔር እውነትን በልባችን እንድንይዝ ይፈልጋል፤ መዝ.51:6። ልባችንን ለእግዚአብሔር ከሰጠን በውጭ ያሉ ነገሮች ልባችንን አያቆሽቹትም፤ ቁ.41።

በክርስቶስ ደም በታጠብን ጊዜ ልባችን ንጹሕ ሆኖአል፤ ዮሐ.13:10። ከውጭ ምንም ዓይነት ነገር ይህንን ሊለውጠው አይችልም።

የወደፊት ጊዜ መጥፎ ሊሆንባቸው እንደሚችል ጌታ ሀብታሞችን አስጠነቀቀ፤ 6:24-26። ጌታ ሦስት ማስጠንቀቂያዎችን ለፈሪሳዊያን ያቀርባል፤ 11:42-44። ፈሪሳዊያን ከማንም ሰው የበለጠ የእግዚአብሔርን ሕግ እናውቃለን ብለው ያስባሉ። በአትክልታቸው ውስጥ ከሚበቅለው ጥቃቅን ፍሬ አንድ አሥረኛውን ለመክፈል ጥንቁቆች ናቸው፤ ቁ.42። ይህ መልካም ነበር፤ ነገር ግን ትክክለኛ ፍርድና የእግዚአብሔር ፍቅር ከእነዚህ ይበልጣል። ፈሪሳዊያን ሰዎች እንዲያመሰግኗቸው ይፈልጉ ነበር፤ ቁ.43፤ ማቴ.6:2-5። መልካም ሰዎች ይመስላሉ፤ ነገር ግን ልባቸው በውሸት የተሞላ ነው፤ ቁ.44። በማቴዎስ ምዕራፍ 23 ውስጥ ጌታ ኢየሱስ ፈሪሳዊያን ኃዘን እንደሚገጥማቸው ሰባት ጊዜ ተጽፎ እናነባለን።

ከሕግ አስተማሪዎቹ አንዱ ተናገረ። ጌታ በፈሪሳዊያን ላይ የሚሰነዝረው ቃል የሕግ አስተማሪዎችንም ይሰድባል አለው። የሕግ አስተማሪዎቹ ከፈሪሳዊያን የሚለዩ አይደሉምና ጌታ ሌሎች ሦስት ማስጠንቀቂያዎች በእነርሱ ላይ ጨመረ፤ 11:46-47፤ 52። አስተማሪዎቹም የእግዚአብሔርን ሕግና እንዲሁም ሰዎች የጨመሯቸውን ሌሎች ሕጎች መጠበቅ አለባቸው አሉ። እነዚህ ሕጎች ከእያንዳንዱ የሰው ሕይወት ጋር የተያያዙ ስለሆኑ ሕጉን ለመጠበቅ ከባድ ነው። አስተማሪዎች ራሳቸው እነዚህን ሁሉ ሕጎች አይጠብቁም፤ ነገር ግን ሌሎች እንዲጠብቁት ለማድረግ ይሞክራሉ፤ ቁ.46።

አስተማሪዎቹም በቀድሞው ጊዜ በይሁዳዊያን ለተገደሉት ነቢያት እመቃብራቸው ላይ የከበሩ ድንጋዮችን ያስቀምጣሉ። ነቢያትን ይኸ ያከብራቸዋል ብለው ያስባሉ፤ ነገር ግን ጌታ የእግዚአብሔርን ነቢያት የገዛ አባቶቻቸው እንደገደሏቸው ነገራቸው፤ 11:48። ይህ በብዙ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ላይ ተፈጽሞአል፤ 13:33-34። ጌታ ስለ እግዚአብሔር ጥበብ ተናገረ፤ ቁ.49። ይህ በብሉይ ኪዳን ውስጥ የማንኛውም መጽሐፍ ስም አይደለም፤ እነዚህም ቃላት በማንኛውም በብሉይ ኪዳን ክፍል ውስጥ አይገኙም። እንደእነዚህ ዓይነት ቃላት በመጽሐፈ ዜና ውስጥ ይገኛሉ፤ 2ዜና 24:19፤ 36:16። ክርስቶስ ራሱ የእግዚአብሔር ጥበብ ይባላል፤ 1ቆሮ.1:24። በኋላም ጌታ ነቢያትን ይልካል፤ ይሁዳዊያንም ይገድሏቸዋል አለ፤ ማቴ.23:34። ይሁዳዊያን የእግዚአብሔርን አገልጋይና ራሱን የሰውን ልጅ ገደሉ። ብዙ ነቢያትን ከገደሉ ሰዎች ጋር ተሰማሙ፤ ቁ.50-51። አቤል በወንድሙ በቃኤል ተገደለ፤ ዘፍ.4:8፤ ሰዎች

አሁንም በቃኔል ጉዳና እየተጓዙ ነው፤ ይሁዳ 11። ዘካርያስ የሚባል ሰው በድንጋይ በቤተ መቅደስ ፍርድ ተወግሮ ሞተ፤ 2ዜና 24:20-21። ነቢዩ ዘካርያስ የባራኪ ልጅ በእስራኤል ሕዝቦች ተገደለ፤ ዘካ.1:1፤ ማቴ.23:35። በጌታችን ዘመን የነበሩት ይሁዳዊያን እንደ እነዚያ የክፉ ነበሩ።

ምንም እንኳ ለእርሱ ስንላ ሞት ቢያስከትልብንም እስከ መጨረሻው ታማኞች እንድንሆንለት ይፈልጋል፤ ራዕ.2:10። አገልጋዮችን በገደሉ ላይ ፍርድ ይሰጣል። በመጨረሻ ጊዜ እያንዳንዱን ግን ከጌታ ወገን እንደነበረ ያውቃል።

ጌታ እነዚህን አስተማሪዎች ለሦስተኛ ጊዜ ብዙ ችግር እንደሚደርስባቸው ነገራቸው። ሰዎች የሚገባቸውን እንዳያውቁ እንቅፋት ሆነውባቸዋል። እግዚአብሔርን መፍራት የእውቀት መጀመሪያ ነው፤ ምላ.1:7። እነዚህ አስተማሪዎች ከእግዚአብሔር ሕግ ሌላ በሰዎች ላይ ጭነውባቸዋል። ልክ ፈሪሳዊያን እንዳደረጉት ሁሉ በዚህ መንገድ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዳይገቡ አግደዋቸዋል፤ ማቴ.23:13።

ፈሪሳዊያንና አስተማሪዎቹ ይህንን ቃል በሰሙ ጊዜ በጣም ተናደዱ፤ 11:53-54። ጌታ ኢየሱስን የተሳሳተ ነገር አናገረው ለማጥመድ መከራ አደረጉ። እርሱ ግን ልባቸው የቱን ያህል ሞኝ እንደሆነ አወቀ። እርሱ የእግዚአብሔር ጥበብ ነበረ፤ ከእነርሱ የበለጠ ጥበብኛ ነበር። በተሟላ ሁኔታ ባይገባንም እንኳ የእግዚአብሔርን ቃል ብናምን ለእኛ የተሻለ ነው።

ማስጠንቀቂያዎች ምዕ. 12

በዚህ ምዕራፍ ጌታ ሰዎችን ስለ ብዙ ነገሮች አስጠንቅቋል። ፈሪሳዊያንና አስተማሪዎችን ችግር እንደሚያጋጥማቸው ነገሯቸዋል፤ 11:37-52። ከዚያም ደቀ መዛሙርቱን ስለ ፈሪሳዊያን አስጠነቀቃቸው።

ስለፈሪሳዊያን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ 12:1-12

በ9:14 እንደሆነው ሁሉ ብዙ ሰዎች ጌታን ይከተሉት ነበር፤ 12:1። ጌታ ስለ ፈሪሳዊያን እርሾ አስጠነቀቃቸው። ሰዎች ምግብ በሚያዘጋጁበት ጊዜ በምግባቸው ወይም በዱቄቱ ውስጥ እርሾ ይጨምራሉ። ይህም ትንሽ እርሾ በምግቡ ውስጥ በፍጥነት ይሰራጫል፤ 1ቆሮ.5:6። ይህም ማለት ሰዎች መሪዎቻቸውን ይከተላሉ፤ እንዲሁ ትንሽ ኃጢአትም ወደ ሌሎች ይዛመታል። ፈሪሳዊያን አስመላዮች እንጂ ታማኞች ሰዎች አልነበሩም። ጥሩ ሰዎች ለመምሰል ይሞክራሉ፤ ነገር ግን በውስጣቸው በኃጢአት የረከሱ ነበሩ። ጌታ ሰዎችን የፈሪሳውያንን የማስመሰል ምሳሌ እንዳይከተሉ አስጠነቀቀ። አንድ ቀን ሁሉም ይገለጣል፤ እግዚአብሔር ሁሉን ያውቃልና፤ ቁ.2-3።

ጌታ እነዚህን ቃላት ስለተናገረ ፈሪሳዊያን የበለጠ እንደሚጠሉት ያውቃል፤ 11:53-54። እርሱንና ተከታዮቹንም ጭምር ለመግደል እንደሚሞክሩ ያውቃል። ተከታዮቹን ሥጋን ብቻ ለመግደል የሚችሉ ሰዎችን እንዳይፈሩ ነገራቸው።

እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን መፍራት የለባቸውም፤ 12:4-5። እግዚአብሔር አባታቸው ነውና ይንከባከባቸዋል። የእግዚአብሔር ልጆች ከትንንሽ ወፎች ይበልጣሉ። ሁለት ወፎች በሣንቲም ተሸጡ፤ አምስቱ ደግሞ በሁለት ሳንቲም ተሸጡ፤ ማቴ. 10:29-31። እግዚአብሔር በራሳችን ላይ ያለውን የፀጉር ቁጥር እንኳ ያውቃል። ጠላቶቻችን ሊገድሉን በረላጉ ጊዜ እንኳ እንደሚንከባከቡን ልንተማመንበት እንችላለን።

አሁን ብዙ አማኞች የክርስቶስ መሆናቸውን ለመመስከር ይፈራሉ ወይም ያፍራሉ። ጌታ እንደገና ወደዚህች ምድር እንደ ንጉሥ ይመጣል፤ በትጋት ያገለገሉትን በሚጠቀምበት ጊዜ ደስ ይለዋል። የካዱትንም ደግሞ ይከዳቸዋል፤ 12:8-9። የሚቃወሙትን ይቅር ለማለት ፈቃደኛ ነው። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን የሚቃወሙ ይቅርታን አያገኙም፤ ቁ. 10፤ ማቴ. 12:31-32። ሰዎች በዚህች ምድር ላይ የእግዚአብሔርን ልጅ አልተቀበሉትም። እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ራሱ ለማምጣት መንፈስ ቅዱስን ላከ። መንፈስ ቅዱስን የማይቀበሉ ሁሉ ለማመን ሌላ ዕድል የላቸውም። ስለ ክርስቶስ ብንሰደድ ምን እንደምንመልስ እንኳ ሀሳብ ማውጣት አያስፈልገንም፤ ለጴጥሮስ እንዳስተማረው ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ያስተምረናል፤ 12:11-12፤ የሐዋ/ሥራ 4:8።

ሞጽ ሀብታም 12:13-21

ቀጥሎም ጌታ ሰዎች ስስታሞች ወይም ምቀኞች እንዳይሆኑ አስጠነቀቀ። ከተሰበሰቡትም ውስጥ አንዱ ጌታን እንደ ዳኛ እንዲሆንለትና አባታቸው የተወላቸውንም ሀብት ወንድሞቹ ድርሻውን እንዲያካፍሉት ጠየቀው። ጌታም መልሶ እርሱን ማን ፈራጅ አደረገው አለው። ጌታ ወደፊት ፈራጅ ይሆናል፤ ነገር ግን የእርሱ ሥራ በዚህች ዓለም ስለ ሀብት የሚጣሉትን ለማስታረቅ አይደለም።

ዛሬ ሰዎች ብዙ ስሕተቶችን ይሠራሉ፤ ነገር ግን እነዚህን ማስተካከል የእኛ ሥራ አይደለም። የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል እንድንሰብክ ግን ግልጽ ትእዛዝ አለ። ጌታ ንጉሥ ሆኖ እንደገና ሲመጣ ሁኔታዎችን ሁሉ ያስተካክላል። ይህ ሰው ያለውን ገንዘብ ሁሉ ለማግኘት ፈለገ። ገንዘብ ማግኘትና በገንዘብም የሚገዙ ነገሮችን ማግኘት የመልካም ሕይወት ምልክት አይደለም። ዘላለማዊ ሕይወት ግን እውነተኛውን አምላክና እርሱም የላከውን ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ነው፤ ዮሐ. 17:3። እግዚአብሔር የሰውን ልብ በዚህች ዓለም ነገሮች እውነተኛ ደስታ እንዳያገኝ አድርጎ ነው የፈጠረው። ክርስቶስ ብቻ ነው ሊረካ የቻለው።

መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ጥቅሶች ላይ ስስታሞች እንዳንሆን ይመከረናል፤ ዘፀ. 20:17፤ ሮሜ 13:9። አንዳንድ ሰዎች ጣዖትን ማምለክ የከፋ ኃጢአት ነው ብለው ያስባሉ። ስስታም መሆን ጣዖትን እንደማምለክ ሁሉ መጥፎ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ ይነግረናል፤ ኤፌ. 5:5፤ ቆላ. 3:5።

ሰዎች ብዙ ገንዘብ ካላቸው የበለጠ የሚደሰቱ ይመስላቸዋል። ስለዚህ ጌታ ስለ ሞጽ ሀብታም ምሳሌ ተናገረ። ይህ ሰው ጥሩ ሰብል ነበረው፤ ነገር ግን እህሉን የሚያከማችበት

ጉተራ በጣም ትንሽ ነው። ጉረቤቱን እንደራሱ የሚወድ ቢሆን ኖሮ ከምግቡ ጥቂቱን ለድሆች በሰጠ ነበር። በዚያ ፋንታ ግን ሰፊ ጉተራ ለመሥራትና ሁሉንም ለራሱ ለሚቀጥሉት ዓመታት እንዲሆነው ዕቅድ አወጣ። ለመብላት፣ ለመጣጣትና ለመደሰት ብቻ ነው የፈለገው። እግዚአብሔር ግን በዚያች ምሽት እንደሚሞት ነገረው። ገንዘቡን ወደ ጓላ መተው ነበረበት፣ ሌላ ሰው ሀብቱን ይወርሳል፣ ለሟች ግን ምንም ኑይጠቅመውም።

እግዚአብሔር ይህንን ሰው ሞኝ ይለዋል፣ 12:20። ሰው በልቡ «እግዚአብሔር የለም» ይላል፤ መዝ. 14:1፣ 53:1። የእግዚአብሔር ቃል ያንን ሰው ሞኝ ይለዋል። በጌታ ምሳሌ ግን ሰውየው እግዚአብሔር የለም አላለም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እንደሌለ ዓይነት ኑሮ ነበር የሚኖረው። ስለ እግዚአብሔር አላሰበም ወይም ስለሰጠው መልካም ሰብል እግዚአብሔርን አላመሰገንም። ለእንደዚህ ዓይነቱ ኑሮ ብቻ ኖረ። በመጨረሻም ሞተ።

በምትሞትበት ጊዜ ገንዘብህን ይዞህ አትሄድም፤ 1ጢሞ. 6:7። በሰማይ ቤት ሀብታም ለመሆን ገንዘብን አስቀድሞ በመተው ብቻ ነው። በሰማይ ቤት ሀብትን ማከማቸት ይቻላል፤ 12:33።

ሰዎች ብዙ ነገር እያላቸው እንኳ ሁልጊዜ ደስተኞች አይደሉም። ምናልባት ንጉሦች በጣም ደስተኞች ናቸው ብለህ ታስብ ይሆናል። አክዓብ የሚባለው የእስራኤል ንጉሥ ብዙ እርስትና እርሻዎች ነበሩት። ነገር ግን ከዚያ የበለጠ ይፈልግ ነበር። ናቡቴ የእስራኤል ሰው የወይን ቦታውን ለንጉሡ አልሰጠም አለ። የአክዓብ ሚስት ኤልሳቤል ናቡቴን አስገደለችና አክዓብ የወይን ቦታውን አገኘ። በዚያን ጊዜ እንኳ አክዓብ አልተደሰተም ነበር። ነቢዩ ኤልያስ ባለቤቱ ኤልሳቤልና አክዓብ እንደሚገደሉ ለአክዓብ ነገረው፤ 1ነገ. 21:1-24።

ስለ ጭንቀት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ 12:22-34

ድሆች በቂ ምግብና ልብስ ለማግኘት ሲጨነቁ ሀብታሞች ደግሞ የበለጠ እንዲኖራቸው ይፈልጋሉ። ሁለቱም ስሕተተኞች ናቸው። የዘላለም ሕይወት እንደሚሰጠን በእግዚአብሔር እንተማመናለን፤ 12:22-23። በዚህ ዓለም ላለው ሕይወት ሰው ምግብና ልብስ ያስፈልገዋል። እግዚአብሔር ይህንን ያውቃልና ልጆቹን ይንከባከባቸዋል። ወፎች አይሠሩም እግዚአብሔር ግን ይመግባቸዋል። ከብዙ ወፎችም እኛ እንበልጣለን፤ 12:7።

በቁመትህ ላይ ምንም ርዝመት መጨመር ወይም ቅንጣት ታህል ማሳደግ አትችልም፤ ልክ በሕይወትህ ላይ ዕድሜ መጨመር እንደማይቻል ሁሉ የእግዚአብሔር ቀን በመጣ ጊዜ ሁላችንም እንሞታለን። እስከዚያው ድረስ ግን ይንከባከበናል፤ 12:25-26።

አበባ በጣም ቆንጆ ለመሆን አይለፋም። ንጉሥ ሰለሞን በጣም የሚያማምሩ ልብሶች ነበሩት፤ ነገር ግን አንዳንድ የዱር አበቦች ከዚያ የበለጠ ያምራሉ። አበባ እንደ ሣር ነው፤

ሕይወቱም አጭርና ዋጋ የሌለው ነው። ሰው የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር እንደሚሰጠው ማወቅ ይኖርበታል፤ 12:27-28። በቂ ምግብና መጠጥ ለማግኘት መጪነቅ የለብንም። መጸለይና በጌታ መታመን አለብን፤ 11:3። የእግዚአብሔርን መንግሥት የምንሻ ከሆነ የሚያስፈልገንን ምግብና ልብስ ይሰጠናል።

ጌታ ያለ ሥራ መኖር እንደምንችል አላስተማረም። የማይሠራ ሰው መብላት ደግሞ የለበትም፤ 2ተሰ.3:10። ነገር ግን ብዙ ክርስቲያኖች በዚህች ዓለም ሀብታም ለመሆን ብዙ ይሠራሉ። ለእግዚአብሔር ሥራ እንኳ ጊዜ የላቸውም። በመጀመሪያ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፈልግ ከዚያም እርሱን ብቻ አገልግል፤ ማቴ.6:33፤ 4:10።

ስለ ወደፊት ከመጪነቅ ፈንታ ጌታን ለማስደሰት መሻት አለብን፤ 12:32-34። ቁጥራችን አነስተኛ በመሆኑ የዚህ ዓለም ሰዎች የማንረባ አድርገው ይገምቱ ይሆናል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር መንግሥቱን ያወርሰናል። ታላቁ እረኛ እስከዚያች ቀን ድረስ ይንከባከበናል። መዝ.23:1፤ ዕብ.13:20። ሀብትን በሰማይ ቤት እንጂ በዚህች ዓለም አናጠራቅም። እንደዚያ ካደረግን ሀብታችን ባለበት በሰማይ ቤት ለመሆን ፍላጎት ይኖረናል። ጌታ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠባበቃለን። እርሱም ልዩ ሽልማት ይሰጠናል፤ 2ጢሞ.4:8።

ስለ ጌታ መምጣት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ 12:35-48

ጌታ ኢየሱስ እንደገና እንደሚመለስ ቃል ገብቷል። እርሱንም መጠበቅ አለብን። ከእርሱም ጋር ለመሄድ ዝግጁ መሆን አለብን፤ 12:35-40። «በአጭር ታጠቁ» ቁ.35። ረዥም የለበሱ ሰዎች ለመውጣት በሚዘጋጁበት ጊዜ ከፍ አድርገው በቀበቱ ታጠቁ። እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝቦች ግብፅን ለመልቀቅ ዝግጁ እንዲሆኑ አዘዘ፤ ዘፀ.12:11። ጌታ በጠራን ጊዜ ቶሎ ለመነሳት ሁልጊዜ ተዘጋጅተን መጠበቅ አለብን፤ 1ተሰ.4:16-17። ይህች ዓለም በጨለማ ውስጥ ናት። ስለ ጌታ በመመስከር መብራታችንን ማብራት አለብን። ይህም በሌላ አነጋገር ጌታ እንደገና በሚመጣበት ጊዜ ዝግጁ መሆን አለብን ማለት ነው። እያንዳንዱ እውነተኛ አማኝ ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን ሊወስድ በሚመጣበት ጊዜ ወደ መንግሥተ ሰማይ ይሄዳል። እነዚያ የእርሱን መምጣት ይጠባበቁ የነበሩት ግን ልዩ ደስታ ይኖራቸዋል፤ ቁ.37። በአጠገቡ ልዩ ቦታ ይኖራቸዋል፤ በአባቱ ጠረጴዛ ዙሪያም ይንከባከባቸዋል።

በቀድሞ ጊዜ ሰዎች ቀኑን በ12 ሰዓት ይከፍሉ ነበር። ሌሊቱንም በአራት ከፍለው እያንዳንዱ ሦስት ሰዓት ነበረው። ጌታ ከሄደ ጀምሮ ብዙ ዓመት ሆነ፤ ይህም ለእኛና ለእርሱ እንደረጅም ሌሊት ነው። እንደገና መቼ እንደሚመጣ አናውቅም። ነገር ግን ሁልጊዜ ዝግጁዎች መሆን አለብን፤ 12:38-40። እግዚአብሔር አብ ጌታ መቼ እንደሚመለስ ጊዜውን ወስኖለታል፤ የሐዋ/ሥራ 1:7። ሌባ በጨለማ መጥቶ ለመስረት

ዕቅድ እንዳወጣ ሰዎችን እያስጠነቅቅም፡ በድንገት ይመጣል። ሁልጊዜ ዝግጁዎች ካልሆንን ጌታ ባልጠበቅነው ሰዓት በድንገት ይመጣል።

ጌታን እየተጠበቅን ለእርሱ መሥራት ደግሞ አለብን፤ 12:41-48። ጴጥሮስ ጌታን ይህንን የተናገረው ለሐዋርያቱ ብቻ ነው ወይስ ለሁሉም ብሎ ጠየቀው፤ ቁ. 41። መልሱ «ለሁሉም» ነው። አንዳንድ ሰዎች ሲያስተምሩ ጌታ በሚመጣበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያኑን ከፊል ብቻ ወደ ሰማይ ይወስዳል። እነርሱም በጣም ታማኞች የሆኑትን ነው ብለው ያስተምራሉ። እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ሙሉ ዕቅድ አልተረዱም። ጌታ የእርሱ የሆኑትን ሁሉ ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ ይወስዳል፤ ዮሐ. 14:3፤ 17:24። እያንዳንዱ አማኝ የጌታን ቃል ሰምቶ የእርሱን መመለስ መጠበቅ አለበት። ጌታ እያንዳንዱን ብልህና ታማኝ አገልጋዩን ሰዎችን በእግዚአብሔር ቃል እንዲመግቡ ያዝዛል። ሥራችን ምንም ዓይነት ቢሆን ጌታ በመልካም ሁኔታ ሠርተነው ሲያገኘን ከመጠን በላይ እንደሰታለን፤ ቁ. 42-43። ጌታ ታማኝ አገልጋዩን ለበለጠ ኃላፊነት ይሾመዋል፤ ቁ. 44፤ 19:17 እና 19። አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን አገልጋዮች ይመስላሉ፤ ነገር ግን ሥራቸው ጌታ እንደገና እንደማይመጣ ዓይነት ነው፤ 12:45-48። የእግዚአብሔርን ሰዎች መግዛት ይጀምራሉ፤ በመጥፎ ሁኔታም ያስተናግዷቸዋል። የዚህን ዓለም ደስታ ይፈልጋሉ። ጌታ በሚመጣበት ጊዜ እነዚህን ሁሉ ይቀጣቸዋል። ከማያምኑም ጋራ ያስቀምጣቸዋል።

ዛሬ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን የሚሉ ብዙዎች ናቸው፤ ነገር ግን በእውነት በክርስቶስ እያምኑም። ጌታ የእነርሱን እውነተኛ ገጽታ እንደገና በሚመጣበት ጊዜ ያሳያል። ውሸታቸው መሆኑን በሥራቸው እናውቃለን፤ ማቴ. 7:15-16።

ሌሎች ሁለት ዓይነት አገልጋዮች አሉ፤ ቁ. 47-48። እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው፤ ነገር ግን ቃሉን አይቀበሉም። የመጀመሪያው አገልጋይ ጌታው ምን እንዳዘዘው ያውቃል። ነገር ግን በተግባር አያሳየውም። ይህ ዓይነት አገልጋይ በከፍተኛ ደረጃ ይቀጣል። ሌላው ደግሞ የጌታውን ፈቃድ አላወቀም። እርሱም ይቀጣል፤ ነገር ግን የከፋ ቅጣት አይሆንም። እግዚአብሔር ቃሉን እንድንግር የሚረዳን ከሆነ እርሱን በጥሩ ሁኔታ እንድናገለግለውና ሌሎችንም እንድናስተምር ይፈልግብናል።

ይህንን ነገር በሥራ ላይ ብታውሉ የተባረካችሁ ናችሁ፤ ዮሐ. 13:17። ይህ በረከት የሚመጣው ሁለት ነገሮች ሲሟሉ ነው። የጌታን ቃል ማወቅ እና በሥራ ላይ ማዋል ናቸው። እግዚአብሔር ቃሉን ሰጥቶናል፤ ይህንን አለማጥናት ኃጢአት ነው። አውቆ በተግባር አለመተርጎም የከፋ ነገር ነው።

ስለሚመጣው ችግር የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

12:49-53

እጥግቂው ዮሐንስ ጌታ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃል አለ፤ 3:16። እሳቱ የሚያሳየው ፍርድን ነው፤ ጌታም በዓለም ላይ ለመፍረድ እንደገና ይመጣል።

ከእግዚአብሔር ፍርድ ቀን በኋላ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዓለም ላይ ይነግሃል። ከዚያም ውኃዎች ባሕርን እንደሚሞሉ ሁሉ የእግዚአብሔርም ክብር ዓለምን ሁሉ ይሞላል፤ ዕምባቆም 2:14። ጌታ ይህንን ቀን ይጠብቅ ነበር፤ 12:49። ነገር ግን ከክብር በፊት ሥቃይ መቅደም አለበት፤ 1ጴጥ. 1:11። ጌታ ሁልጊዜ ሥቃዩን እንደ መከራ ጥምቀት ነው ይለዋል፤ ማር. 10:38። ሥራው በመስቀል ላይ እስካልተጠናቀቀ ድረስ ሊያርፍ አይችልም፤ ቁ. 50። የእግዚአብሔር ልጅ ለዓለም ሰላም ሊያመጣ መጣ፤ 2:14። በእርሱ የሚያምኑ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ይኖራቸዋል፤ ሮሜ 5:1። ነገር ግን ብዙ ሰዎች ይህንን ለማመን እምቢ አሉ። ስለዚህ የክርስቶስ መምጣት ቤተሰቦች እንዲለያዩ ምክንያት ሆነ፤ ግማሾች ያምናሉ፤ ግማሾቹ ደግሞ አያምኑም፤ 12:51-53። ይህ የሚያሳዝነው፣ ግን እውነት ነው። እያንዳንዱ ክርስቲያን ቤተሰቡን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት መሞከር አለበት። አንዳንዶች ገና ያላመኑት ባመኑት ላይ ችግር ሊፈጥሩባቸው ይችላሉ። ጌታ ቤተሰቦቹ ባልተቀበሉት ጊዜ ራሱም ምን ማለት እንደሆነ አውቆታል።

ጌታ ሰዎችን ምልክቶችን ስለ መረዳት አስጠነቀቀ፤ 12:54-56። በምድርና በሰማይ ላይ ባሉ ምልክቶች ማንኛውም ሰው የአየሩን ፀባይ ለማወቅ ይችላል። የሰው ልጅ መምጫ ግን ከአየር ለውጥ የበለጠ ሁኔታ ነው። እስራኤል ስለ ክርስቶስ የሆነውን ብዙ ምልክት ገና አልገባትም። የብሉይ ኪዳን ነቢያት ስለ ክርስቶስ መምጣት ብዙ ምልክቶችን ጽፈዋል። ይሁዳዊያን ብሉይ ኪዳንን እናውቃለን ይላሉ፤ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ አንቀበልም አሉ።

በመጨረሻም ጌታ የሚያደምጡትን ከመዘግየቱ በፊት ሰላምን እንዲፈጥሩ አስጠነቀቃቸው፤ 12:57-59። የሚናገረው እንዲፈርድለት ስለፈለገው ሰው ሊሆን ይችላል፤ 12:13። ይህ ለዚህ ዓለም ጥሩ ምክር ነው፤ ነገር ግን በእነዚህ ቃላት ውስጥ ደግሞ የጠለቀ ትርጉም አለ። ብዙ የእስራኤል ሕዝቦች ጌታን ያዳምጡ ነበር። ያሳየውን ምልክት እነርሱም ተመልክተዋል። እግዚአብሔር የላከውን አንቀበልም አሉ። ጊዜው ተሉ ያልፋል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት ማስተካከል አለባቸው። እኛም ይህንኑ ማድረግ አለብን።

ሰዎች መናዘዝ አለባቸው ምዕ. 13

ጌታ ኢየሱስ በትምህርቱ ውስጥ ከእግዚአብሔር የተላከ መሆኑን ይናገራል። ሰዎች የመምጣቱን ምልክት ማወቅ ነበረባቸው ይላል፤ 12:54-56። ብዙዎች እንደ እስራኤል ንጉሥ ተቀበሉት፤ ነገር ግን ግማሾቹ በአንድ ጊዜ ነገሮችን እንደሚያስተካክል ገምተው ነበር። ምናልባት ሲላጠስ ከገሊላ ሰዎች አንዳንዶቹን ገደለ ብለው ለጌታ የተናገሩ ሳይሆኑ አይቀሩም፤ 13:1። በሮማዊያን የተሾመው ገዢ ሲላጠስ ይሁዳዊያንን ይፈራቸውና ይጠላቸው ነበር፤ እንዲሁም የይሁዳን አምላክ ይጠላ ነበር። ስሜቱንም ለመግለጽ የእነዚህን ሰዎች ደም ከመስዋዕት እንስሶቻቸው ደም ጋር ደባለቀው። ይህም ሰዎችን አስቆጣቸው። ምናልባት ኢየሱስ ንጉሡ ሲላጠስን እንዲቀጣውና እንዲያስወግደው አስበው ነበር።

ጌታ ኢየሱስ በዚህን ጊዜ ለመግዛት አልመጣም፤ 12:14፤ ዮሐ.6:15። ሕዝቡን ታላቅ እውነት ለማስተማር ይህንን አሳዛኝ ሁኔታ ተጠቀመ። ሲላመስ እንዲገድላቸው እግዚአብሔር የፈቀደ በገሊላ ከሌሎች የባሉ ኃጢአተኞች ናቸው በማለት አይደለም። ሁሉም ኃጢአተኞች ናቸውና።

ሌላ ክፉ ነገር በእነዚህ ጊዜያት ውስጥ ተፈጠረ። በኢየሩሳሌም አጠገብ ያለ ረዥም ሕንጻ በሰዎች ላይ ወደቀና አሥራ ስምንት ያህሉ ሞቱ። በኢየሩሳሌም ከሚገኙት ሰዎች ውስጥ የባሰ ኃጢአተኞች አልነበሩም። ጌታን ይሰሙ የነበሩ ከኃጢአተኛው ካልተመለሱ እነርሱም ይጠፋሉ፤ 13:4-5። ከብዙ ዓመታት በፊት እግዚአብሔር አገልጋዩ ኢዮብ በብዙ ነገሮች እንዲሠቃይ ፈቀደ። የኢዮብ ሦስት ጓደኞች የሚሠቃዩት ኃጢአተኞች ብቻ ናቸው ብለው አሰቡ። ስለዚህም ኢዮብ ኃጢአተኛ መሆን አለበት ብለው ያምናሉ። ይህ ግን እውነት አልነበረም። በመጨረሻም ኢዮብ ለጓደኞቹ ጸለየ፤ ኢዮ.42:8። መልካም ሰዎች የሚሠቃዩበት ብዙ ምክንያት አለ፤ ስለሆነም ከኃጢአት የተነሣ ብቻ ነው ብለን ማሰብ የለብንም። በሌላ በኩል ሁላችንም ኃጢአተኞች ነን፤ እግዚአብሔርም ሰዎች የመረጡትን ርኩስ መንገድ እንዲሄዱ ፈቀደ።

የበለስ ዛፍ ምሳሌ 13:6-9

ጌታ ኢየሱስ እስራኤላዊያን ንስሐ እንደማይገቡ ወይም እንደ አዳኛቸው እንደማይቀበሉት ያውቅ ነበር። ስለዚህ ፍሬ ስለሚሰጥ ዛፍ ታሪክ ተናገረ። በመጽሐፍ ቅዱስ ሦስቱ ፍሬ የሚሰጡ ዛፎች የእስራኤል ሕዝቦች ምሳሌዎች ናቸው። እነዚህ ዛፎች የወይራ ዛፍ፣ የበለስ ዛፍና የወይን ዛፍ ናቸው። ከዘመናት በፊት እግዚአብሔር አብርሃምን ከፍ አደረገው፤ ለዘርቹም ለእስራኤል ሕዝቦች ልዩ በረከትን ሰጠ። ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲወዱትና እንዲያመልኩት ይጠብቅ ነበር። እግዚአብሔር እንደማንኛውም ፍሬ የምታፈራ ዛፍ እንደተከለ ሰው ነው። ከዛፏ ፍሬ እንድታፈራለት ይጠብቃል።

በዚህ ምሳሌ ባለቤቱ የበለስ ዛፉ ፍሬ እንዳላፈራች አየ። ሠራተኛውንም እንዲቆርጣት አዘዘ። ሠራተኛውም አንድ ዕድል እንዲሰጣት ጠየቀ። ልዩ እንክብካቤ ያደርግላታል፤ ነገር ግን ፍሬ የማታፈራ ከሆነ በሚቀጥለው ዓመት ይቆርጣታል።

እስራኤላዊያንም እንዲሁ ናቸው። እግዚአብሔር አገልጋዮቹን ነቢያትን ለብዙ ዓመታት ላከ። እስራኤላዊያን ግን ገደሏቸው፤ 11:47-48። በመጨረሻም እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ላከ። ይህ የመጨረሻ ዕድላቸው ነበር።

በሰንበት ቀን መፈወስ 13:10-17

ጌታ ኢየሱስ በፈሪያ ጥቂት አስደናቂ ሥራዎችን ብቻ ሠራ። ለማመን ፈቃደኛ ለሆኑ በቂ ምልክቶችን አሳይቷል። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ቆማ ለመሄድ ስለማትችል ሴት እናነባለን። ጌታ እርሷን ፈወሳት፤ 13:10-13። በሰንበት ቀን በመፈወሱ የእግዚአብሔርን ሕግ መጣሱ እንዳልሆነ ሰዎችን አስተማረ።

የምኩራብ አስተዳዳሪ በጌታ ኢየሱስ ላይ መጠነኛ ቁጣ አላየ፤ ነገር ግን እርሱ ሳይሆን ሰዎችን ተናገራቸው። አስተዳዳሪው ለመፈወስ ሌላ ቀን እንዲመጡ ነገራቸው፤ 13:14። ጌታ ኢየሱስ ይህችን ሴት ሊፈውሳት የሚችለው በእግዚአብሔር ኃይል ብቻ መሆኑን ማወቅ ነበረበት። ይህ ኃጢአት ቢሆን ኖሮ እግዚአብሔር ይህን ዓይነት ኃይል በሰንበት ቀን ባልሰጠ ነበር።

ምናልባት ይህ አስተዳዳሪ በሰንበት ቀን በምኩራቡ ውስጥ ያለውን ክብር ለራሱ ብቻ ለማድረግ ፈልጎ ይሆናል። የእግዚአብሔርን ሕግ ለመጠበቅ ሙሉ ፍላጎት አይደለም፤ ጌታም ይህ የውሸት ሥራ ነው አለው። ከመከከላቸው እያንዳንዱ የራሱን ከብቶች በሰንበት ቀን ያሰማራል፤ 13:15። ሰይጣን ይህችን ሴት ለ18 ዓመት በበሽታ አሰራት። ታዲያ ለምን ለመፈወስ ለሌላ ቀን ትቀጠራለች? ጌታ ኢየሱስ ይህንን ሲናገር ጠላቶቹ አፈሩ፤ ሰዎቹ ግን በጣም ተደሰቱ፤ ቁ. 17። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጅ የሆነ ሰው በሽተኛ ሊያደርግ እንደሚችል አውቀናል፤ 13:16። በኢዮብ ላይ እንዲሁ አደረገ፤ ኢዮ. 2:7። ከተቻለም እግዚአብሔርን እንዳናመሰግንና እንዳናገለገለው ያደርገናል።

የሰናፍጭ ዘር 13:18-19

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሥራ ለማበላሸት ሌላ የሚሞክረው ነገር አለ። አንደኛው ርኩሰትን ወደ ቤተ ክርስቲያን ማምጣት ነው። ይህንን የሰይጣንን ሥራ ለሰዎች ለማሳወቅ ሁለት አጫጭር ምሳሌዎች አስተማራቸው፤ 13:18-21። የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ትንሽ ዘር በዛፍ ላይ እንደምታድግ ትመስላለች አለ። ጌታ ራሱ ወንጌልን በዚህች ዓለም ዘራ። በመጀመሪያም ደካማና ትንሽ መሰለ። አሁን ግን በጣም ጠንካራና ቤተ ክርስቲያንም በዓለም ዙሪያ ተሰራጭታለች። በሰማይ ላይ ያሉት ወርቅ የሰይጣንና የርኩሰት መናፍሰት ምሳሌዎች ናቸው፤ 8:5 እና 12። የእግዚአብሔር መንግሥት ማለት ሰዎች እግዚአብሔርን እንደ ንጉሣቸው የሚታዘዙበት ቦታ ናት። ዛሬ በምድር ላይ ያሉ የእግዚአብሔር ሰዎች ከኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የሆኑና ሁሉም በእጠቃላይ ለእግዚአብሔር መታዘዝ አለባቸው። በቤተ ክርስቲያን ብዙ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያልሆኑ ነገሮች አሉ። አንዳንድ እውነተኛ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ፍጹም የማይስማማ ነገር ያስተምራሉ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚገኙት ሰዎች ብዙዎች ከልባቸው እውነተኛ አማኞች አይደሉም። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የሰይጣን ሥራ ውጤቶች ናቸው።

እርሾ 13:20-21

የእርሾው ምሳሌም ከፊተኛው ጋር ይመሳሰላል። ትንሽ እርሾ በሊጥ ውስጥ በፍጥነት እንደሚሰራጭ ተመልክተናል፤ 12:1። ስለዚህ ሰይጣን ትንሽ ሐሰት ትምህርት ወደ ቤተ ክርስቲያን ያስገባና በቶሎም ወደየአቅጣጫው ይሰራጫል። ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ እስካላስተማሩ ድረስ ሁሉም ክርስቲያኖች የሚያስተምሩትን መቀበል አለብን። ሐሰት ትምህርት የሚያመጣን ማንኛውንም ሰው አንቀበልም፤ 2 ዮሐ. 9-11።

ስለ ጠባቢ በር 13:22-30

ጌታና ሐዋርያቱ በመላ ፈሪያ ይዘዋወሩ ነበር። በመጀመሪያም ብዙ ሰዎች ይሰሙት ነበር፤ 11:29፤ 12:11 54። ምናልባት በአሁኑ ወቅት ብዙዎች እንደ በፊቱ አይሰሙም። ጥቂቶች ብቻ ይድኑ እንደሆነ አንድ ሰው ጌታን ጠየቀው፤ 13:23። እንደተለመደው ጌታ ሰውየው ስለ ራሱ እንዲያሰብ አደረገው። ከሌሎች ላይ እግዚአብሔር ምን ያደርግ ይሆን ብዬ ከመጨነቄ በፊት «እኔ ድኛለሁ» ብዬ ራሴን መጠየቅ አለብኝ። ጌታ የዚህን የሰውዬ ጥያቄ በቀጥታ አልመለሰም፤ ነገር ግን ዝግጁ እንዲሆን አስጠነቀቀው። ብዙዎች ጊዜው ካለፈ በኋላ በሰማይ ቤት በር ለመግባት ይሞክራሉ። ኢየሱስን «ጌታ» ብለው ይጠሩታል። በፊትም እርሱን እናውቀዋለን ይላሉ፤ ነገር ግን እርሱ አያውቃቸውም። በሩንም ለእነዚህ ለጋጢአተኞች አይከፍትም።

እነዚህ ሰዎች ምናልባት ትምህርቱ በመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት ያልሆነ ቤተ ክርስቲያን አባሎች ይሆናሉ። ነገር ግን ለዘለዓለም ከበር ውጪ ሲቀሩ ልቅሶና ጥርስ ግፋጩት ይጀምራሉ፤ 13:28። በሌላ አነጋገር በሐዘንና በቁጣ ተሞልተዋል። ጥርስ ግፋጩት ደግሞ ቁጣቸውን፣ ግልቀሳቸው ሐዘናቸውን ያሳያል፤ የሐዋ/ሥራ 7:54። ስለ ጋጢአታቸው ግዘናቸው ጊዜው አልፎታል። በእግዚአብሔርም ላይ መቆጣት ሞኝነት ነው። እነዚህ ሰዎች ይሁዳዊያን ነበሩ። በዚህም አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ ዘርቻቸው ስለሆኑ ይንከባከቧቸዋል። በዚያ ፋንታ ግን እነዚያ የጠፏቸው የሌላ አገር ሰዎች በመንግሥተ ሰማያት እንደጊሆኑ ሰሙ። እነርሱ ግን ከበሩ ውጭ ቀሩ፤ 13:28-29። በእግዚአብሔር ዘንድ እነርሱ የመጀመሪያዎቹ እንደጊሆኑ ያስቡ ነበር፤ ነገር ግን አንዳንድ ፊተኞች የሆኑ ጓለኞች ይሆናሉ፤ ቁ.30።

የጌታ ፍቅር ለኢየሩሳሌም 13:31-35

በዚያን ጊዜ በከፍተኛ ደረጃ ላይ የነበሩ ብዙ ሰዎች በእግዚአብሔር መንግሥት የመጀመሪያዎች አይሆኑም። ሄሮድስ ጌታ ኢየሱስን ሊገድለው እንደፈለገ ፈሪሳዊያን አስጠነቀቁት፤ 13:31። ይህ ጌታ ኢየሱስን ለግስፈራራት የተደረገ ውሸት ነበር፤ ሄሮድስ ሊያየው ፈለገ፤ 23:8። ጌታ ኢየሱስ ሄሮድስን ተኩላ ይለዋል፤ ምክንያቱም ሌሎችን የግንደል እንደ እንስሳ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ለሰዎች መልካምን ያደርግ ነበር፤ ግን መሞት እንዳለበት ያውቁ ነበር፤ 13:33።

ሄሮድስ አገረ ገዢ ነበር። አጥግቂው የሐንሰንም ቀደም ብሎ ገድሎታል። የእግዚአብሔር ቀንደኛ ጠላቶች ፈሪሳዊያን ነበሩ። እነርሱም ከሁሉ በፊት የእግዚአብሔርን ቃል እናውቃለን ይላሉ። የኢየሩሳሌምን ሕዝቦች ክርስቶስ መገደል አለበት ብለው እንዲጠይቁ አነሳሱ። ጌታ ለኢየሩሳሌም ሕዝብ ከፍቅር በስተቀር ሌላ ያደረገው ነገር የለም። ዶሮ ጫጩቶችዋን እንደምትሰበስብ እርሱም በሰበሰባቸው ነበር። እስራኤላውያን አዳኛቸውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አልተቀበሉትም፤ እግዚአብሔርም ተዋቸው። በኃይል እንደገና እስኪመለስ ድረስ ጌታን አያዩትም፤ ቁ.35።

በዚህ ምዕራፍ ሰዎች ከኃጢአታቸው መመለስ እንዳለባቸው እንመለከታለን። ካልተመለሱ ግን ይሞታሉ፤ 13:1-5። መናዘዝ የማይችሉበት ጊዜ ይመጣል፤ ቁ. 6-9። ነገር ግን ወዲያውኑ መዳን ይቻላል፤ ቁ. 10-17። በእግዚአብሔር ቤትም እንኳ ርኩሳት እየተሰፋፋ ነው፤ ቁ. 18-21። በሩም በፍጥነት ይዘጋል፤ ቁ. 22-27። በክርስቲያን ቤተሰብ መወለድ ብቻ በቂ አይደለም፤ ቁ. 28-30። መሪ ነኝ ብሎ ከሚያስተምር ሁሉ እውነተኛ እርዳታ ለማግኘት እርግጠኞች ልንሆን አንችልም። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ በሙሉ ልንታመንበት እንችላለን።

በሰንበት ቀን መፈወስ 14:1-6

ጌታ ሰዎችን በሰንበት ቀን እንደፈወሰ ተመልክተናል፤ 6:6፤ 13:10። በተጠየቀ ጊዜ በፈሪሳዊያን ቤትም ለመብላት ፈቃደኛ ነበር 7:36፤ 11:37፤ በዚህን ጊዜ በፈሪሳዊ ቤት ውስጥ ነበር። ፈሪሳዊያንም በሰንበት ቀን የታመመን ሰው ይፈውስ እንደሆነ ለመመልከት ይጠበቅ ነበር። በሰውነቱ ውስጥ ብዙ ውኃ የነበረበት አንድ የታመመ ሰው እዚያው ነበር። በዚህ ዓይነት ስለታመመ ሰው በመጽሐፍ ቅዱስ የምናገኘው በዚህ ወቅት ብቻ ነው። ጌታ መጀመሪያ ፈሪሳዊያንን የታመመን ሰው በሰንበት ቀን ለመፈወስ ሕገ ይፈቅድ እንደሆነ ጠየቃቸው። ፈሪሳዊያን ግን አልመለሱለትም። ስለዚህ ጌታ ሰውየውን ፈወሰው። ከዚያም ሌላ ጥያቄ ጠየቃቸው። ከከብቱ ወስጥ አንዱ በሰንበት ቀን ችግር ቢደርስበት ከመካከላቸው የማይረዳ ማን ነው? ከዚህም በፊት በሰንበት ቀን ከብቶቹን ወደ ውኃ አያሰማሩ እንደሆነ ጠይቋቸው ነበር፤ 13:15። አሁንም ሊመልሱለት አልቻሉም።

በፈሪሳዊው ቤት እንዳለ ጌታ ሌላ ምሳሌ አስተማራቸው። በመጀመሪያ ግን ለፈሪሳዊውና ለጓደኞቹ ትምህርት ሰጣቸው። ጓደኞቹ በማዕድ ጠረጴዛ ላይ የበለጠ መቀመጫ እንደፈለጉ ጌታ ተመለከተ። ትዕቢተኞቹ ፈሪሳዊያን በምክራብ ውስጥ የበለጠውን መቀመጫ ለመያዝ ይወዳሉ፤ 11:43፤ በግብዣም ላይ እንዲሁ፤ ማቴ. 23:6። ጌታ ኢየሱስ ራሳቸውን ዝቅ ማድረግና ከእነርሱ ለሚበልጡ ቦታ መስጠት እንዳለባቸው ነገራቸው። በመጀመሪያ በዝቅተኛ ሥፍራ መጀመር አለባቸው፤ 14:7-11።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትዕቢተኛ አልነበረም። «እኔ ትሑትና የጥህ ነኝ» ማለት ይችላል፤ ማቴ. 11:29። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ትሕትና እኛም እንዲናረን ይነግረናል፤ ፊልጵ. 2:5-11። የእግዚአብሔር ልጅ ራሱን ዝቅ አደረገ። እግዚአብሔርም ታላቅ ቦታ ሰጠው። ማዳኛውም ራሱን ዝቅ ለሚያደርግ ሁሉ ይህ ዕድል ለእርሱም ይሆናል፤ ሉቃ. 14:11።

ጌታ ኢየሱስ ለቤቱ ባለቤት ምክር ሰጠው። አንድ ሰው እራት በሚጋብዝበት ጊዜ ድሃና ዓይነ ስውርን መጥራት አለበት። እነዚህ ሰዎች ብድሩን ሊከፍሉት አይችሉም። እርሱ ግን በሰማይ ሽልማት ያገኛል። ጓደኞቹን ቢጠራ እነርሱም እንደገና ይጋብዙታል።

ሽልግቱንም በዚህ ዓለም ያገኛል፤ 14:12-14። ሀብታችንን በመንግሥተ ሰማያት እናስቀምጥ፤ 12:33።

ታላቁ ግብዣ 14:15-24

በጠረጴዛ ዙሪያ ተቀምጠው እንዳሉ ከፈሪሳዊ ጓደኞች አንዱ ተናገረ። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ እያንዳንዱ ሰው ደስተኛ ይሆናል አለ። ይህ እውነት ነበር፤ ነገር ግን ይሁዳዊያን የአብርሃም ልጆች ስለሆኑ ሁሉም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገቡ ይመስላቸዋል፤ 3:8፤ 13:28። ከእነርሱ በስተቀር ሌላ እንደሚገባ አይገምቱም፤ እንዲገባም አይፈልጉም። ኃጢአተኞችን ስለተቀበለ ፈሪሳዊያን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ተናደዱ፤ 5:30፤ 7:39፤ 15:2። የታላቁ ግብዣ ምሳሌ እግዚአብሔር ለምን ኃጢአተኞችን እንደሚቀበል ያስረዳል። ጌታ ከዚህ ጋራ የሚመሳሰል ሌላ ምሳሌ ነገራቸው፤ ማቴ.22:2-14።

እዚህ ላይ አንድ ሰውየ ጓደኞቹን ሁሉ ለግብዣ እንደጠራ እንመለከታለን። ምግቡ ከተዘጋጀ በኋላ አገልጋዮቹን ልኮ የመመገቢያው ሰዓት መድረሱን አስታወቀ። ለመምጣት አለመፈለጋቸውን ያስታወቁት ከዚያ በኋላ ነበር። ሁለቱ ሀብት እንደገዙና እንደኛው ሚስት ማግባቱን ተናገሩ። ወደ ግብዣው ለመምጣት ቢፈልጉ ኖሮ ከግብዣው ቀን በፊት ስለ አዲሱ ሀብታቸው እንክብካቤ ባደረጉ ነበር።

የሚገዛውን ነገር አስቀድሞ በደንብ ሳይመረምር በሞኝነት የሚወስድ አንድም ሰው የለም። ሀብትና ደስታ ፍሬ እንዳናፈራ እንደሚገቱን እንመለከታለን፤ 8:14። አዲስ ሚስት ያገባው ሰውየ እርግጥ ለመምጣት ፍላጎት ቢኖረው ኖሮ ሚስቱን ወደ ግብዣው ይዟት ሊመጣ ይችላል ነበር። እነዚህ ሰዎች በኖህና በሉጥ ዘመን ይኖሩ እንደነበሩት ሰዎች ዓይነቶች ናቸው፤ ይገዙ ተገኝተዋል፤ ያገቡ ነበር፤ 17:27-28። በዛሬ ዘመን ያሉትን ሰዎችም ይመስላሉ። ይህም የጌታን መምጣት መቃረብ ያመለክታል፤ 17:30።

ጌትየውም ይህንን ቃል በሰማ ጊዜ ተናደደ። ወደ መንገድ ወጥተው ድሆችንና ዓይነ ሰውሮችን እንዲያመጡ አሸከሮቹን ላከ። ጌታ ኢየሱስ ይህንን በፈሪሳዊያን ፊት ተናገረ፤ 14:13። አሸከሮቹም እንደታዘዙት ሰዎችን አስገቡ፤ ግን አሁንም ገና ለብዙ ሰዎች የሚሆን ቦታ አለ። ስለዚህ ሀብታሙ ሰው ከከተማው ውጭ ያሉትን ድሆች ሁሉ እንዲጠሩ አዘዘ። እነዚህ ሰዎች ምናልባት ወደዚህ በከተማ ውስጥ ወዳለው ወደ ታላቅ ግብዣ ውስጥ ለመግባት በጣም ድሆች ስለሆኑ እንደማይገባቸው ያስቡ ይሆናል። ጌትየው በእርግጥ እነዚህን ሰዎች ወደ ግብዣው እንዲገቡ መፈለጉን አሸከሩ መንገር ነበረበት። እነዚያ ግን በመጀመሪያ ተጠርተው የቀሩት አሁን እንግባ ቢሉም እንኳ የማይቻል ነው፤ 14:21-24።

ወንጌል ሁሉም ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መጥተው ከእርሱ ጋራ እንዲደሰቱ ጥሪ ያደርጋል። ይህ ጥሪ መጀመሪያ ለእስራኤል መሪዎች ደረሰ። ወደ ክርስቶስ አልመጡም። ከዚያም ይህ መልካም ዜና ለእስራኤል ኃጢአተኞች ተሰጠ። ከእነዚህም ብዙዎች በጌታ

ኢየሱስ አመኑ። በሐዋርያት አማካይነት ወንጌል ለሁሉም ሕዝቦች እንደተሰራጨ እንመለከታለን። ይህም በመደረግ ላይ ነው፤ አሁንም ገና ብዙ ቦታ አለ።

ይሁዳዊያን የአብርሃም ዘርች ስለሆኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንገባለን ብለው ያስባሉ። ልጆቻችን ቤተሰቦቻቸው ክርስቲያኖች ስለሆኑ እነርሱም ክርስቲያኖች ነን ብለው ያስቡ ይሆናል። ክርስቲያኖች ለልጆቻቸው ወንጌልን ግስተግርና እንዲድኑም መጸለይ አለባቸው። ወደ ውጪም ወጥተን የጌታ ታላቅ ግብዣ መዘጋጀቱን መናገር አለብን። የማያነቡ ሰዎች፣ ጣኦትን የሚያመልኩ፣ ነፍስ ገዳዮች፣ ሁሉም በጠቅላላ ለመምጣት ፍላጎት ካላቸው ለእግዚአብሔር ግዕድ ተጋብዘዋል። አንዳንዶች ጥሪውን ሰምተው ለመምጣት አልፈለጉም። ብዙዎች ግን ይህንን መልካም ዜና ፈጽሞ አልሰሙም።

ሰዎችን እንዲገቡ እናስገድድም። እግዚአብሔር ራሱ ይህንን አያደርግም። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ቃል እንበተኛች እንዳይሆኑ ግስጠንቀቅ አለብን፤ ዕብ. 12:25። ልጁን የማይቀበሉትን እግዚአብሔር አይቀበላቸውም። ሌላ ዕድል ወደፊት አይኖራቸውም።

ጌታን የመከተል ዋጋ 14:25-33

ብዙ ሕዝብ ከጌታ ጋር ይሄዱ ነበር። ነገር ግን ከእርሱ ጋር በመሄድ የሚመጣውን መስዋዕትነት ለመክፈልና ሙሉ በሙሉ እርሱን ለመከተል ዝግጁዎች አልነበሩም። ጌታ ግን እንደሚያገለግለውና ግን ደቀ መዝሙሩ እንደሚሆን ለመምረጥ መብት አለው፤ ማር. 3:13። ብዙዎች ተጠሩ ነገር ግን ጥቂቶች ተመረጡ፤ ማቴ. 22:14። ጌታ ደቀ መዝሙሩ ሊሆን የሚገባው ማሟላት ያለበትን ይጠቁማል።

1. አባቱንና እናቱን፣ ሚስቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና እህቶቹን፣ እንዲሁም የራሱን ሕይወት የማይጠላ ከሆነ ደቀ መዝሙሩ ሊሆን አይችልም፤ 14:26።
2. የራሱን መስቀል ካልተሸከመ በቀር፤ ቁ.27።
3. ጌታን ለመከተል ሁሉን ትቶ ካልተነሣ በቀር ደቀ መዝሙሩ ሊሆን እንደማይችል ይናገራል፤ ቁ.33።

አባትና እናትን መጥላት ማለት ምን ማለት ነው? ጌታ ኢየሱስ እናትና አባታችንን ግክበር እንዳለብን ያስተምራል፤ ማቴ. 19:19። እውነተኛ የጌታ ደቀ መዝሙር ለመሆን ከማንም የበለጠ ልንወደው ይገባናል። ጌታ ኢየሱስ ልጆቻችንን ወይንም ራሳችንን እንድንገድል አላስተማረንም። ሙሉ በሙሉ የእርሱ እንደሆነን ግን አስተምሯል። ከጌታ ይልቅ ሌላ የሚወድ ከሆነ እንደ ደቀ መዝሙሩ ሊያደርግኝ አይችልም።

መስቀል የሞት ምልክት ነው። ጌታ የወርቅ መስቀል እንደ ጌጥ እንድንሸከመው አልጠየቀንም። ሕይወታችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይፈልጋል። ይህንንም ዕለት በዕለት በእርሱ በመኖር ለመሞት ዝግጁ መሆናችንን እናሳያለን። ያለን በሙሉ ገንዘባችን፤

ጊዜያችን፤ ልባችንና ሕይወታችን የጌታ ነው። እነዚህን አውቀው በተግባር የሚተረጉሙ እውነተኛ ደቀ መዝሙሮች ናቸው።

ጌታ ይህንን የመሰለ ጥያቄ ለምን ይፈልጋል? እርሱ ራሱ እንደ አንድ ሰው ከፍተኛ ሕንፃ ለመገንባት የሚፈልግ ነው። በመጀመሪያ ሰውየው ሕንፃውን ሠርቶ ለመጨረስ በቂ ገንዘብ እንዳለው በጥንቃቄ አስቦ እርግጠኛ መሆን አለበት። ነገር ግን ግማሽ ቢያስቀረው ሰዎች ይስቁበታል። ጌታ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያኑን ይገነባል፤ ማቴ. 16: 18። ሰዎች እንዲረዱት ያስፈልገዋል፤ ያላቸውን ሁሉ የሚሰጡ ሰዎችን ይሻል። ወደ ጌታ መምጣትና መዳን ዋጋ አይጠይቅም፤ ነገር ግን ሁሉን ትቶ ጌታን መከተልና ማገልገል ይጠይቃል።

ጌታ ኢየሱስ ብዙ ጠላቶች እንዳሉት ንጉሥ ነው። ጉበዝና ሀቀኛ ተከታዮች እንዲኖሩት ያስፈልጋል። እርግጥ ለእግዚአብሔር ልጅ ኃይል ሁሉ የእርሱ ነው። በሰይጣን ላይ ድልን እንደሚቀዳጅ መጠራጠር የለብንም። ነገር ግን በሥራውና በታላቅ ጦርነት ውስጥ ሰዎችን መጠቀም ይወዳል። ማናቸውንም ትዕዛዝ ባይረዳቸውም እንኳ የሚቀበሉትንና የሚያምናቸውን ብቻ ይጠቀምባቸዋል። ለምሳሌ፡- በደማስቆ ከተማ ያለውን ደቀ መዝሙር አናንያስን ጳውሎስ መጀመሪያ ባመነበት ጊዜ ለጥቂት ቀናት ማየት አልቻለም። አናንያስን በጳውሎስ ላይ እጁን እንዲጭንበት ጌታ ላከው። ጌታ ለአናንያስ ከመንገሩ በፊት ጳውሎስን አናንያስ የሚባል ሰው ወደ እርሱ እንደሚመጣ አሳይቶታል፤ የሐዋ/ሥራ 9: 10-12። አናንያስ እንደሚታዘዘው ጌታ ያውቅ ነበር። ጌታ የሚፈልገው እንደዚህ ዓይነት አገልጋይ ነው።

እኛም የሚጠይቁንን ዋጋ መገንዘብ አለብን፤ 14: 28። ነገር ግን ለመታዘዝ ወደ ጌታ ግለት ወይም እምቢተኞች መሆን የለብንም። አለመታዘዝ ጌታን መከተል ከሚጠይቀው ዋጋ የበለጠ ይጠይቃል። ሙሴ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ባይቀበል ኖሮ ሕይወቱን ሙሉ በበረሃ አንድ ተራ እረኛ ሆኖ ይቀር ነበር። በዚያ ፋንታ ግን ሙሴ ከእግዚአብሔር ታላቅ አገልጋዮች ውስጥ አንዱ ለመሆን በቅቷል፤ ዘፀ. 3: 1፤ 10፤ ዘጎ. 12: 6-8።

የጨው ምሳሌ 14: 34-35

ሰዎች በዱር ጊዜ ምግባቸው እንዳይበላሽ በጨው ያቆዩት ነበር። ነገር ግን ጨው ጣዕሙን ባጣ ጊዜ ለምንም አይጠቅምም። ጨው በመጽሐፍ ቅዱስ የጽድቅ ምልክት ነው። እስራኤላውያን በመስዋዕታቸው ሁሉ ላይ ጨው መጨመር ነበረባቸው፤ ዘሌ. 2: 13። ቃላቶቻችን ሁልጊዜ ደግነትና ፍቅር የተሞላባቸው መሆን አለባቸው፤ ደግሞ ጽድቅና እውነት መሆን ይኖርባቸዋል፤ ቆላ. 4: 6። እኛ የዓለም ጨው መሆናችንን ጌታ አስተምሯል፤ ማቴ. 5: 13። ይህም ግለት የሰዎችን ክፋት እንገታለን ግለት ነው፤ 2ጢሞ. 3: 13። ጌታን የሚከተሉ ሁሉ በአካባቢያቸው ለሚገኙ ሰዎች መልካም አርአያ ይሆናሉ። አንዳንድ ክርስቲያኖች ግን ከአካባቢያቸው እንደሚኖሩት ሰዎች ተመሳሳይ ኑሮና እርምጃ አላቸው። እነርሱም ጣዕሙ እንደጠፋ ጨው ናቸው። ለጌታ ምንም ገልጋሎት አይሰጡም።

ሁላችንም ጀር አለን፤ የጌታን ቃልም ማዳመጥ እንችላለን፤ 14:35። ዋናው ጥያቄ ግን የእግዚአብሔርን ቃል ለመቀበል በልባችን ፍላጎት መኖሩ ነው። ካልታዘዝንና ፍሬ የማናፈራ ከሆነ እንደ ደረቅ የወይን ቅርንጫፍ ተቆርጠን እንጣላለን፤ ዮሐ. 15:6። ይህም ማለት ምን ጊዜም ጌታን ማገልገል እንችላለን ማለት ነው። ጳውሎስ የእግዚአብሔር አገልጋይ እንደመሆኑ መጠን ይህንን አገልግሎት ቸል አላለም፤ 1ቆሮ. 9:27።

የጠፋው በግ፥ ወርቅና ልጅ ምዕ. 15

መንፈስ ቅዱስ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሉቃስ እንዲጽፍ ኃላፊነትና ደስታን ሰጥቶታል። ሉቃስ ሰዎች ይወድ ነበር። ጌታውም ሁሉንም ሰዎች ኃጢአተኞችን ሳይቀር እንደሚወድ ለማሳየት ደስተኛ ነበር። ኃጢአተኛ የሚለው ቃል በሉቃስ ወንጌል 18 ጊዜ ተጽፏል። በሌላ ወንጌሎች ግን 15 ጊዜ ብቻ ነው። በዚህ ምዕራፍ እንደገና ቀራጮችና ኃጢአተኞች የጌታን ትምህርት ለማዳመጥ እንደቀረቡ እንመለከታለን፤ 15:1። ይህም ጌታ ኃጢአተኞችን ስለተቀበለና ከእነርሱም ጋር ስለ በላ ፈሪሳዊያንን እንዲያጥረመርሙ አደረጋቸው። ጌታ ይህ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ሊያስተምራቸው የሚችልበት ጊዜ መሆኑን አሰበ። ሉቃስ ምዕ. 15 በመጽሐፍ ቅዱስ ከሚገኙት ታላላቅ ምዕራፎች አንዱ ነው። ይህም አንድ ምሳሌ በሦስት ክፍሎች ሲሆን እያንዳንዱም ምሳሌ ስለጠፋ ነገር ይናገራል። ሦስቱም ክፍሎች አንድ ዓይነት ትምህርት ይሰጣሉ፤ ግን ብዙ ልዩነቶችም አሉ።

የመጀመሪያው መቶ በጉች ስለነበሩት ሰውየው። ከመቶዎች አንዱ ጠፋች። ስለዚህ 99ኙን ትቶ አንዷን ሊፈልግ ሄደ። ባገኛትም ጊዜ በትከሻው ተሸክሞ ወደ ቤት አመጣት። ከእርሱ ጋር እንዲደሰቱ ጉረቤቶቹን ጠራ። ትምህርቱ የሚያመለክተው ካላመቱ 99 ይልቅ አንድ ኃጢአተኛ ወደ ጌታ ሲመጣ ታላቅ ደስታ እንደሚሆን ነው።

እረኛው የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ነው፤ ዮሐ. 10:14፤ ዕብ. 13:20፤ 1ጴጥ. 5:4። የጠፋ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደዚህች ዓለም መጣ፤ ሉቃ. 19:10። ከእግዚአብሔር ርቀው የሚገኙ ሰዎች በታላቅ አደጋ ላይ ይገኛሉ። ልክ እንደ በጉ ስለጠፋ አዳኝ ያስፈልጋቸዋል። አዳኙ የጠፋውን በግ በትከሻው ተሸክሞ አመጣው። ዳግመኛ አምልጦ እንዳይጠፋ አጥብቆ ያዘው። ስለዚህ በእርሱ የሚያምኑትን ጌታ የራሱ ያደርጋቸዋል። ብዙ አማኞች በኃጢአት ወድቀን እንደገና እንጠፋለን ብለው ይፈራሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር በእጆቹ አጥብቆ ይዞናል። በኃጢአት ብንወድቅ እንኳ እንደገና እንጠፋለን፤ ዮሐ. 10:27-30።

ሁሉም ሰዎች ኃጢአተኞች ናቸውና አዳኝ ያስፈልጋቸዋል፤ ሮሜ 3:10 እና 23። ንስሐ መግባት የማያስፈልጋቸው እነዚህ 99 ጸድቃን ሰዎች እነማን ናቸው? ጌታ ራሳቸውን በጣም ጸድቃንና ንስሐ መግባትም አያስፈልገንም ብለው ስለሚያስቡት ስለ ፈሪሳዊያን ይናገራል። እግዚአብሔር በሁሉም ቦታ ያሉትን ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ ያዝዛል፤ ዮሐዋ/ሥራ 17:30። እነዚህ ንስሐ የማይገቡት ለእግዚአብሔር ልጅ አንዳች

ደስታን አያመጡም። እነዚያ 99 በበረሃ ውስጥ በአደገኛ ቦታ እንደተተዉ ተገንዘብ። ፈሪሳዊያንም ጠፍተዋል፤ ነገር ግን መጥፋታቸውን አያምኑም።

የምሳሌው ሁለተኛ ክፍል አሥር የወርቅ ማሕለቅ ስለነበራት ቤት ነው። አንዱ በጠፋባት ጊዜ መብራት አበራች፤ ቤቱን ጠረገችና ወርቁን እስክታገኘው ድረስ ፈለገች፤ 15:8-10። ከእርሷ ጋራ እንዲደሰቱ ወዳጆችዋንና ጎረቤቶችዋን ጠራች። በመንግሥተ ሰማይም እንዲሁ ነው።

እዚህ ላይ የመንፈስ ቅዱስን ምሳሌ እንመለከታለን። ቤቱ የአባትየው ቤት አይደለም፤ በአባትየው ቤት የጠፋ የለም። ቤቱ የዓለም ምሳሌ ነው። መንፈስ ቅዱስ በዚህን ወቅት በዚህ ዓለም የጠፋ ኃጢአተኞችን እየፈለገ ነው። በዚህ ዓለም በመሆን ለሁሉም ሰዎች ብርሃን ይሰጣል። ሴትየዋ ቤቷን እንዳወዳች ሁሉ መንፈስም የዚህን ዓለም ርኩስ ያሠራል። መንፈስ ቅዱስ በሄደ ጊዜ ነገሮች ሁሉ መበላሸት ይጀምራሉ፤ 2ተሰ.2:7።

መንፈስ ቅዱስ በሁሉም እውነተኛ አማኞች ውስጥ ይኖራል። እነርሱም የምድር ጩውና የዓለም ብርሃን ይሰጣሉ።

በምሳሌው ሁለተኛ ክፍል ኃጢአተኞች ከኃጢአታቸው ሲመለሱ መላእክት ይደሰታሉ ይላል ጌታ። በመጀመሪያው ክፍል ደግሞ በሰማይ ቤት ደስታ ይሆናል ይላል፤ 15:7። ኃጢአተኞች ሲመለሱ ታላቅ ደስታ በራሱ በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ ይኖራል። እግዚአብሔር አብ፤ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ደስታውን ከሌሎች ሁሉ ጋር ለመካፈል ይፈልጋሉ። እኛም የእግዚአብሔርን ደስታ ለንካፈል እንችላለን፤ ዮሐ.15:11። ሌሎችን ወደ አዳኙ በግምጣት ለእግዚአብሔር ደስታ መጨመር እንችላለን። እያንዳንዱ መልካም እረኛ አሁንም 99 በጎች በበረሃ ቀርተዋል። ስለዚህም ጸልዩ።

የምሳሌው ሦስተኛው ክፍል ደግሞ ስለ አባትና ሁለት ልጆቹ ነው፤ 15:11-32። እዚህም ላይ ሁለት ዓይነት ሰዎች ብቻ እንዳሉ እንመለከታለን፤ እነርሱም መጥፋታቸውን የሚያውቁና እንዳልጠፉ የሚገምቱ ናቸው። ታናሹ ልጅ ከአባቱ ሀብት የሚደርሰውን እንዲያከፍለው ጠየቀ። አባቱ ሲሞት ድርሻውን እንደሚያገኝ ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን እስከዚያ ለመቆየት ፈቃደኛ አልሆነም። ይህም አባቱን በጣም አሳዘነው፤ ነገር ግን ልጁ የጠየቀውን ሰጠው። ታናሹ ልጅ ገንዘቡን አገኘ፤ ግን ይህ አባቱን እንዲሆን አላደረገውም። በአጭር ጊዜ ውስጥ ገንዘቡን ወስዶ ከቤት ወጣ። ይህ የሚያሳየው አባቱን ወይም ቤቱን ሳይሆን ዓለምን እንደሚወድ ነው።

ታናሹ ልጅ ወደ ሩቅ አገር ሄደ፤ እንደደረሰም በምችትና በመዝናናት ይኖር ጀመር። ሆኖም ጥቂት እንደቆየ ገንዘቡ ሁሉ ተግጥሞ አለቀ። ያኔ ጓደኞቹም ራቁት፤ እርሱም አሳማ ጠባቂነት ሥራ ጀመረ። የአሳማዎቹ ጌታም የአሳማዎቹን ቀለብ እንደ ደመወዙ ይከፍለው ነበር።

ይህ ሁኔታ ይልቁኑ አይሁዳዊ ለሆነ ለማንም የሚመች አይደለም። በአሪት ዘሌዋውያን ምዕራፍ 11 ቁጥር 7 ላይ ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ አሳማ ከሌሎች እንስሳት

ሁሉ ርኩስ እንደሆነና መብላትም እንደሌለባቸው አስተምሯል። ከዚህም የምንግረው የዚህ ዓለም ነገር እውነተኛ እርካታን እንደማይሰጠን ነው። ከእግዚአብሔር ከአባታችን ብንኮበልል ማድረግ የሚገባን ቶሎ ወደ እርሱ መመለስ ነው።

በመጨረሻ ታናሹ ልጅ ወደ አባቱ ለመመለስ ወሰነ። እግዚአብሔርን እንዳላዘነ፣ አባቱንም እንደሚገባ እንዳላከበረ አወቀ። አባቱ ከሠራተኞቹ እንደ አንዱ አድርጎ ቢቀበለኝ ብሎ አሰበ። ወደ ቀድሞ ቤቱ እየቀረበ ሲመጣ አባቱ አየው። ሮጦም ተገናኘውና አሁንም እንደሚወደው ገለጠለት። ልጅም በደለኛ እንደሆነ ተናገረ። አባቱም ይቅር ሊለው ወዶ ነበር፤ ሆኖም ከሠራተኞቹ እንደ አንዱ አልተቀበለውም። ይልቅ አሽከሮቹን ጠርቶ ምርጥ ልብስ አምጥተው ልጁን እንዲያለብሱት ነገራቸው። ቀለበት ለጣቱ፣ ጫማም ለእግሩ እንዲያደርጉለት አዘዘ። ምርጥ ከብት እንዲያርዱና እንዲደግሱ አላቸው። በቤቱ የሚገኘውን ምርጥ ልብስ ማንም ለአገልጋዩ አይሰጥም፤ አባትየው ልጁ ተመልሶ በመምጣቱ ደስ እንደተሰኘ ሰው ሁሉ እንዲያውቅ ረገገ። ታናሹ ብላቴና ልጁ እንጂ ሠራተኛው እንዳልሆነ ቀለበቱ አንዱ ምልክት ነው። ሁሉም በግብዣው ሊደሰቱ ይችላሉ።

ብዙ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ሊመጡና ሊያገለግሉት ይፈልጋሉ፤ ከአገልግሎታቸው ብዛት እግዚአብሔር ይቅር የሚላቸው ይመስላቸዋል። እግዚአብሔር ልጆቹ የሚያደርገን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ነው። አንድ ሰው የእግዚአብሔር ልጅ ሲሆን እግዚአብሔርን ይወደዋል፤ ከዚያም ሊያገለግለውም ይችላል ማለት ነው። እግዚአብሔር ስለሰጠን የዘላለም ሕይወት ልንከፍለው አንሞክር። እግዚአብሔር ይህን ሕይወት ሊሰጥህ ይፈልጋል። በጌታ ኢየሱስ ካመንህ በኋላ ብታገለግለው ዋጋህን ይከፍላሃል። የዘላለም ሕይወት ግን ነፃ ሰጠታ ነው።

ታናሹ ልጅ ተመልሶ በመምጣቱ ሠራተኞቹ ሁሉ ደስ ተሰኙ። ከአባትየውና ከልጁም ጋር ግብዣውን ተካፈሉ። ታላቁም ልጅ የሆነውን በለማ ጊዜ እጅግ ተቆጣ። አባትየውም ወጥቶ እንዲገባና የደስታው ተካፋይ እንዲሆን ሲጠይቀው ፈቃደኛ አልሆነም። ታላቁ ልጅ ንስሐ መግባት አያስፈልገንም ያሉትን ፈሪሳዊያን ይመስላል። ታናሹ ልጅ «አባቴ ሆይ በድያለሁ» ብሎ ነበር። ታላቁ ልጅ ግን በምዕራፍ 15 ቁጥር 29 ላይ እንደተመለከተው የአባቱን ትእዛዝ እንደፈጸመ ተናገረ። አባቱን እንዳልወደደ ከዚህ ሁኔታ መረዳት ይቻላል፤ አባቱን ቢወድ ኖሮ ወንድሙንም በወደደ ነበር። ታናሹ ብላቴና ኮብልሉ ሳለ አንዴም ሊመልሰው ሲሞክር አናይም። አባቱ ከሀብቱ የሚደርሰውን እንደሰጠው እንኳ አላመነም። በዚህ ዘመን ለበኩር ልጅ እጥፍ ድርሻ መስጠት የተለመደ ነበር። ታላቅየው ከሦስት እጅ ሁለቱ ሲደርሰው ታናሹ እንድ እጅ ብቻ ይደርሰዋል ማለት ነው። ታላቁ ልጅ ግን አባቴ የፍየል ሙከታ እንኳ ሰጥቶኝ አያውቅም ብሎ ተናገረ። ለመሆኑ ሙከታ ለምን ረገገ? ከንደኞቹ ጋር ሊደሰትበት ፈልጎ ነው። አባቱ ወዳዘጋጀው ድግስ ሊመጣ አልፈቀደም። ይኸውም አባቱን እንደማይወድ ያመለክታል።

አባቱ «ያለኝ ሁሉ ያንተ ነው» አለው። የጠፋው ወንድሙ በመመለሱ ሊበሉ፣ ሊጠጡ፣ ሊደሰቱ ይገባቸዋል፤ 15:31-32። እዚህ ላይ ታላቁ ልጅ ትዕቢተኛ እንደሆነ

እናያለን፤ ምንም በድሉ እንደሚታወቅ አድርጎ ራሱን ቆጠረ። አባቱን አልወደደም፤ ያለውንም አላመነም። ዛሬ ብዙ ኃጢአተኞች እንደሚሉት ነው። ምንም እንዳልተሳሳቱ ራሳቸውን ይቆጥራሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል አይቀበሉም። እግዚአብሔርንም አይወዱትም። ኃጢአተኝነታቸውን የተቀበሉና የእግዚአብሔርን ቃል የሚያምኑ ግን እግዚአብሔርን መውደድ ይጀምራሉ። ከዚያም ወንድሞቻቸውን ይወዳሉ። ወደ እግዚአብሔርም ሊመልሷቸው ይሞክራሉ። በምዕራፍ 15፡24፤32 ላይ አባትየው ለምን ታናፎ ልጄ ሞቶ ነበር አለ? እርግጥ ልጄ ከቤት ርቆ ሄዶ ነበር። ይህ የኃጢአተኞችን ሁሉ ሁኔታ ያሳያል። ኃጢአተኛው ከእግዚአብሔር የራቀ ነው። ኤፌ.2፡5። በኃጢአት ምክንያት በመንፈሱ የሞተ ነው። አባትየው ታላቁ ልጅ ወንድሙን እንዲፈልግ ሲናገረው አንሰማም፤ ጌታ ኢየሱስ ግን ለሌሎች እግዚአብሔር እንደሚወዳቸውና ወደ እርሱ እንዲመጡ እንደሚፈልግ ይህን እንድንነግራቸው በግልጽ ተናግሯል። አባቱ ራሱ ልጁን ፍለጋ አልሄደም። እግዚአብሔር ወልድ እንደመልካም እረኛ የጠፋውን በግ ሊያገኝ ወጥቷል። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ብርሃን ሊሰጥና የጠፋትን ለመፈለግ ወደዚህ ዓለም መጥቷል። እግዚአብሔር አብ ወደ እርሱ የሚመጣውን ማንኛውንም ኃጢአተኛ ይቀበላል። እንዴት ያለ ምሳሌ በዚህ ታሪክ ውስጥ ተሰጥቶናል። በዚህ ዓለም ውስጥ እግዚአብሔርን ከማስደሰት የሚበልጥ ምንም ነገር የለም። ኃጢአተኞች ወደ እርሱ ሲመለሱ እጅግ ይደሰታል። ሌሎችም ይህንን ደስታ እንዲካፈሉ ይጠራቸዋል።

አባካኙ ሥራ አስኪያጅ 16:1-9

ስለ ጠፋው በገደብ (ሳንቲም) እና ልጅ ምሳሌ ከነገራቸው በኋላ ጌታ ኢየሱስ ሌላ ታሪክ ነገራቸው። ይህም ታሪክ ምሳሌ ባይባልም ብዙ ጠቃሚ ትምህርቶች አሉት። ታናፎ ልጅ አባቱ የሰጠውን ገንዘብ ሁሉ አባከነ፤ 15፡13። አሁን ደግሞ የአሳዳሪውን ገንዘብ ስላባከነው ሥራ አስኪያጅ እናነባለን። አሳዳሪው ከእንግዲህ ሥራ አስኪያጁን እንደሚያሰናብተው ነገረው፤ ሥራ አስኪያጅ ዕዳ ያለባቸውን ሁሉ ጠራ። ከፊሉን ወዲያው ከከፈሉ የቀረውን እንደሚምራቸው ነገራቸው። ይህም ቅን ሥራ ባይሆንም ወዳጆቹን ሊያደርጋቸው አስበ። ኋላ ሊረዱት ይችላሉና።

አሳዳሪውም ስለ ብልህነቱ አመሰግነው። ሆኖም ልክ አድርገሃል ማለቱ አልነበረም፤ 16፡8። ጌታን የማያውቁ ሰዎች በዚህ ዓለም ነገር ከክርስቲያኖች ይልቅ ብልጦች ናቸው። ይህም ማለት ብዙ ገንዘብ፤ ብዙ ጓደኞችና ክብር ሊኖራቸው ይችላል ማለት ነው። የእግዚአብሔር መንገድ ስትመጣ ግን እውነተኛ ክርስቲያኖች እንደሚበልጡ በሁሉ ዘንድ ይታወቃል። ይህ ሥራ አስኪያጅ በዚህ ዓለም ብዙ ወዳጆች አፍርቶ ይሆናል። እግዚአብሔር በዳዮችን ሁሉ እንደሚቀጣ እናውቃለን። አልፎ አልፎ የዚህ ዓለም ሀብት የገፍ ገንዘብ ተብሎ ይጠራል። የምንታመንበት ያ ገንዘባችን ነው። እምነታችንን በገንዘባችን ለናደርግ አይገባንም። በጌታ ሥራ ማለትም የተቸገሩ ክርስቲያኖችንና የወንጌል አገልጋዮች በመርዳት ላይ ለናውለው እንችላለን። ይህን ብናደርግ ለወደፊቱ እንጠቀማለን። ገንዘባቸውንና ጊዜያቸውን ጌታን ለማገልገል ለሚጠቀሙበት ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ታላቅ ዋጋ ይሰጣቸዋል። በ16፡9 ጌታ

ያስተማረው ይህንኑ ነው። ያለን ሁሉ የጌታ እንደሆነ ማስታወስ ይገባል። በደሙ ስለገዛን ለእርሱ ብቻ ልንኖር ይገባል። ራእ.5:9፣ 1ቀሮ.6:20።

ከዚያም ጌታ ስለ ገንዘብ በተጨማሪ አስተማረ፡ 16:10-13። በትንሽና በትልቅ ነገር ታማኞች ልንሆን ይገባል። የጌታን እያንዳንዱን ትእዛዝ ልንፈጽም ይገባል። ጥቃቅን በሚመስሉን እንኳ ሳይቀር ልንታዘዝ ያስፈልጋል ማለት ነው። ሁልጊዜ መታዘዝን ልንለማመድ ይገባል። ከዚህ በኋላ ጌታ ከበድ ያለ ነገር እንድናደርግ ሲጠይቀን በቀላሉ መታዘዝ እንችላለን።

ብዙ ሰዎች በዓለም ከገንዘብ የሚበልጥ ነገር የለም ብለው ያስባሉ። ጌታ ግን በዚህ ክፍል አነስተኛ ነገር እንደሆነ ያሳየናል። ቁ.10። እውነተኛ ገንዘብ በክርስቶስ ውስጥ ያለን በረከት ነው። ለጌታ ሥራ ገንዘብን በመስጠት በትንሹ የታመንህ መሆን አለብህ። በዚህ ታማኝ ከሆንክ የበለጠ ነገር እንድታደርግለት ይሰጥሃል። ትላልቅ ነገሮችን እንድታደርግ ያስችላሃል። ይህም ብዙ ገንዘብ ከማግኘት የበለጠ ደስተኛ ያደርገሃል።

ያም ሆነ ይህ ያለህ ገንዘብ ያንተ አይደለም፤ 16:12። የእኔ ነው ብለህ ካሰብህ ለራስህ ጥቅም ብቻ ታውለዋለህ። ጌታም ትላልቅ ነገሮችን እንድታደርግለት አብዝተ አይሰጥህም። ለገንዘብ ብለው የሚኖሩ የገንዘብ ተገዢ ናቸው። ለእግዚአብሔር ሊገዙና ሊያገለግሉትም አይቻላቸውም። ቁ.13። ኑሮህ ለገንዘብ ከሆነ ከገንዘብህ ይልቅ እግዚአብሔርን በይበልጥ አገለግላለሁ ብለህ አታስብ። ጌታ ኢየሱስ እንዳለው እግዚአብሔርንና ገንዘብን ባንድነት ልትይዝ አትችልም። ጌታ የሚለውን ብታምን ይህን ልታደርግ አትቃጣም።

ሲያደምጡ የነበሩት ፈሪሳዊያንም ጌታ በተናገረው መላቅ ጀመሩ፤ 16:14-15። ለሌሎች ደህና መሰለው ሊታዩ ፈለጉ፤ ነገር ግን ገንዘብ ይወዱ ነበር። የሌላውን ገንዘብ ሆነ ንብረት እንዳንወድ የእግዚአብሔር ሕግ ይነግረናል። ዘጸ.20:17። እግዚአብሔር የሰዎችን ልብ እንደሚያውቅና ሰዎች የሚወዱትንም እንደሚጠላ ጌታ ነገራቸው።

የእግዚአብሔር ሐሳብ ከሰዎች ሐሳብ ይለያል፤ መንገዱም ከሰዎች መንገድ ይሻላል፤ ኢሳ.55:8-9። የእግዚአብሔርን ሐሳብ ለማወቅ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ አለብን። ሐሳቦቹ እጅግ የተከበሩ ናቸው፤ መዝ.139:17።

የእግዚአብሔርን መንገድ የሚከተል ሰው የእግዚአብሔርን በረከት እንደሚያገኝ ብሎ ዜዳን ያስተምረናል። ጻድቃን ብዙውን ጊዜ ባለፀገች ነበሩ። ለምሳሌ ኢዮብ፤ ኢዮብ 1:1-3። ነገር ሁሉ እንደ ነበረ አይቆይም፤ ያልፋል፤ 16:16። መጥምቁ ዮሐንስ ስለ እግዚአብሔር መንገሥት ሰበከ፤ ሰዎችም በዚህ መንገሥት ውስጥ ሊሆኑ ፈለጉ። ሆኖም እንደገና መወለድ ነበረባቸው፤ ዮሐ.3:3። አንዳንዶች በራሳቸው ብርታት ወደዚህ መንገሥት ሊገቡ ይጥክሩ ነበር። ጌታ በዚህ ሥፍራ ተልዕኮው ከብሎ ዜዳኑ እንደሚለይ ያስተምራል፤ ዮሐ.1:17። ይህም ሲባል የእግዚአብሔር ቃል ገለል ተደርጎ ይታለፋል ማለት አይደለም፤ ሰማይና ምድር ያልፋል፤ ዕብ.1:10-12፤ 2ኛኢጥ.3:13፤ 12። የእግዚአብሔር ቃል ግን ለዘላለም ይኖራል፤ መዝ.119:89። የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ቃል እንዲሁ፤ ማቴ.24:35።

በተጨማሪም እንድ ሰው የጓደኛውን ሚስት መመኘት እንደሌለበት የሙሴ ሕግ ይናገራል፡ ዘጸ.20:17። ረሪሳዊያን ሰው ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን ማግባት እንደሚችል ያስተምሩ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን እንዲህ ያለው ሰው በኃጢአት እንደሚጠየቅ ተናገሯል፡ 16:18። በሌላም ሥፍራ ሚስትን ስለመተው እናነባለን፡ ማቴ.5:31-32፤ 19:3-9፤ ማር.10:2-9፤ 1ኛቆሮ.7:12-13። ስለሆነም ካላመነዘረች በስተቀር እንድ ክርስቲያን ሚስቱን ሊፈታ አይገባውም።

ባለፀጋውና አልዓዛር 16:19-31

ጌታ ኢየሱስ ስለ ባለፀጎች ብዙ ጊዜ ይናገራል። ሉቃስም ይህን ትምህርት ለእኛ በጽሑፍ አስፍርላል፡ «ባለጸጋ» የሚለው ቃል በሉቃስ ወንጌል በ16 የተለያዩ ጥቅሶች ውስጥ ይገኛል። «ድሃ» የሚለው ደግሞ በ11 ጥቅሶች ይገኛል። ይህ በምዕራፍ 16:19-31 የሚገኘው ታሪክ ምሳሌ አይደለም። አልዓዛር በእርግጥ የነበረ ሰው ነው፤ ሆኖም በዮሐንስ 11 ላይ የሞተው አይደለም። ይህኛው አልዓዛር ድህ ነበር፤ ግን በእግዚአብሔር ያምን ነበር።

ባለጸጋው የሚያምሩ ልብሶች ይለብስ ነበር፤ የሚመገበው ምርጥ ምግብ ነበር። አልዓዛር አቅመ ደካማና ሰውነቱም በእባጭ የተመታ ነበር። በየቀኑ ወደ ባለጸጋው ቤት በሰው ድጋፍ ይመጣ ነበር፤ የሚያገኘውም ባለፀጋው ሲበላ የተረፈውን ፍርፋሪ ነበር፤ ባለፀጋው እግዚአብሔርን ቢፈራ ፍሮ አልዓዛርን ለመርዳት እንድ ነገር ባደረገ ነበር። የእግዚአብሔር ቃል «ባልንጀራህን /ሌላውን ሰው/ እንደ ራስህ ውደድ» ይላልና፡ 10:27።

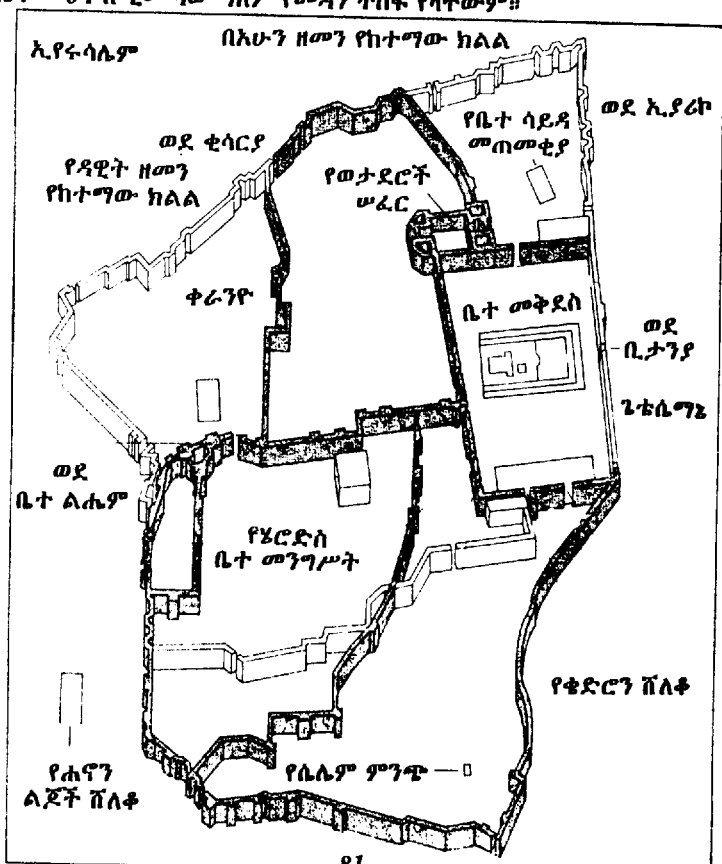
ከጊዜ በኋላ ሁለቱም ሰዎች ሞቱ፤ ነገሩ ሁሉ ተለወጠ። እግዚአብሔርን ይፈራ የነበረው ድህ ሰው ከአብርሃም ጋር ሊሆን ወደ መንግሥተ ሰማይ ሄደ። ባለፀጋውም ሙታን ወደሚሄዱበት ወደ ገሃነም ሄደ። ብዙም ይሰቃይ ነበር። ገንዘቡን፤ ምግቡንና ልብሶቹን ሲሞት ከራሱ ጋር መውሰድ አልቻለም። በእኩቱ ውስጥ ሆኖ በጣም ጠማው። ትንሽ ውሃ ቢያገኝ ብሎ ወደ አባቱ አብርሃም ተጣራ። አብርሃምም ባለፀጋው በሕይወቱ ዘመን ሁሉ እንደነበረው አልዓዛር ግን ምንም እንዳልነበረው ነገረው። አሁን ግን ሁሉ ተለውጧል። ባለፀጋው አልዓዛርን አላገዘውም ነበር። አልዓዛርስ አሁን ለምን ይርዳው? በዚህ በተረፈም ማንም ከመንግሥተ ሰማይ ወደ ገሃነም ከገሃነምም ወደ መንግሥተ ሰማይ ሊሄድ አይችልም፤ 16:22-26።

ባለፀጋው የአብርሃም ዘር እንደሆነ አስተውል፤ ሆኖም ወደ መንግሥተ ሰማይ ሊወሰደው ይህ በቂ አልነበረም። ብዙ ሰዎች ወላጆቻቸው ክርስቲያኖች ስለሆኑ ብቻ ክርስቲያኖች የሆኑ ይመስላቸዋል። የእግዚአብሔርን ቃል ሊያምኑና ጌታ ኢየሱስንም እንደ ግል አዳኛቸው ሊቀበሉ ይገባቸዋል። ካለበለዚያ መንግሥተ ሰማይ ሊሄዱ አይችሉም። ምናልባት ይህን ታሪክ «ድሀው ሰውና አልዓዛር» ብንለው ሳይሻል አይቀርም፤ ባለፀጋው በምድር ሳለ ለጥቂት ጊዜ ሀብታም ነበረ፤ ግን ለረጅም ጊዜ በገሃነም በጣም ድህ ሆነ።

ገሃገም ሲኣል እንደሚባለው የእሳት ባሕር አይደለም፤ በሕያዋን መጽሐፍ ውስጥ ሰማቸው ያልተጻፈ ሁሉ በእሳት ባሕር ውስጥ ይጣላሉ፤ ራእይ 20:11-15። ሲኣል የት እንደሆነና ምን እንደሚመስል አናውቅም። ለዘላለም ከእግዚአብሔር ተለይቶ በቁጣው ሥር መኖር ማለትን ቃላት ሊገልጹት አይችሉም። ባለፀጋው በዚህ ምድር የሆነውን ማስታወስ እንደቻለ ከሉቃስ 16 እንረዳለን። ሥቃይ ይሰማዋል፤ በትክክልም ማሰብ ይቻላል።

ተስፋ እንደሌለው ተረዳ። ስለ አምስት ወንድሞቹም ማሰብ ጀመረ። የእግዚአብሔርን ቃል አልተቀበሉም። አንድ ሰው ከሙታን ቢነሳ ግን ሊያምኑ ይችላሉ ብሎ አሰበ። አብርሃም ግን እንዲህ ያለው ተዓምር እንኳ እንደማያሳምናቸው ነገረው።

ባለፀጋ መሆን ኃጢአት አይደለም። ለራስ ብቻ መኖር ግን ኃጢአት ነው። ይህ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት ለእኛ ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ነው። ሰዎችን ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ልንነግራቸውና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን እውነት ልንሰጣቸው ይገባናል። ስለ ወንድሞቻችንና ስለምናገኛቸው ሰዎች ማሰብ ይኖርብናል። ጊዜ ሳያልፍ አሁን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ ልንነግራቸው ያስፈልጋል። አንዱ ጌታ ኢየሱስ ራሱ ሞቶ እንደ ተነሣ እናውቃለን። በመጽሐፍ ቅዱስና በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የማያምኑ ሁሉ በዚህኛው ሆነ በሚመጣው ዓለም የመዳን ተስፋ የላቸውም።

ተጨማሪ ትምህርት 17:1-10

ጌታ ኢየሱስ ይህን ታሪክ ከተናገረ በኋላ ተከታዮቹን የበለጠ አስተማራቸው። በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአትን ማድረግ ትልቅ በደል ነው። ይልቁንም ሌላን ሰው ኃጢአት እንዲሠራ ማድረግ የባለ ጥፋት ነው። ሰዎችን ኃጢአት እንዲሠሩ በመገፋፋት ገንዘብ የሚያገኙ አንዳንድ ሰዎች አሉ። እግዚአብሔር ግን እነዚህን ሰዎች ይፈርድባቸዋል። ከሁሉ የባሰው ግን አንድን ሕፃን ኃጢአት እንዲሠራ ማስተማር ነው። በአንገቱ ላይ ትልቅ ወፍጮ ታስሮበት ወደ ባሕር የተወረወረ ሰው ከባሕር ውስጥ ገብቶ ሰምጦ እንደሚቀር የታወቀ ነው። ማቴ. 18:6። አንድን ሕፃን ኃጢአት እንዲሠራ ከማድረግ ይልቅ በአንገት ላይ ወፍጮ ታስሮ ወደ ባሕር መወርወር የተሻለ ነው። ሉቃ. 17:1-2። ብዙ ወላጆች ልጆቻቸው ኃጢአትን እንዲሠሩና በሰይጣን መንገድም እንዲሄዱ ያስተምራሉ። ምንም እንኳን ይህን ስሕተት አውቆ የሚያደርግ ክርስቲያን ባይኖርም ብዙውን ጊዜ ለምንሆነውና ለምናደርገው ነገር ግድየለሽ ከመሆናችን የተነሣ ለልጆቻችን ክፉውን መንገድ በሥራችን እናሳያቸዋለን። ልጆቻችን ለጌታና ለእርሱም መንገድ የተመቹ እንዲሆኑ ለማድረግ የእግዚአብሔር እርዳታ ያስፈልገናል።

በሌላው በኩል አንድ ነገር እንማራለን ይኸውም፡- አንድ ክርስቲያን ስሕተት በማድረግ ቢበድለኝ ይቅርታ ለማድረግ የተዘጋጀሁ መሆን ይኖርብኛል። በቀን ውስጥ ሰባት ጊዜ እንኳን ስሕተት አድርጎ ይቅርታን ቢጠይቀኝ ይቅርታ ማድረግ ይገባኛል። ሉቃ. 17:3-4።

ማንም ኃጢአትን ሲያደርግ ብናይ ልንገስፀው ይገባናል። 17:3። ማቴ. 18:15-18። ሰው በእኔ ላይ ስሕተትን ቢሠራ ሁልጊዜ ላስበው የሚገባ ነገር ቢኖር እግዚአብሔር የባሰውን የእኔን በደል ይቅር እንዳለኝ ነው። ለጌታው በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ብዕሮች ዕዳ ስላለበት አንድ አገልጋይ ጌታ ኢየሱስ በምሳሌ ተናግሯል። ይህ አገልጋይ ዕዳውን ለመመለስ የሚከፍለው ባጣ ጊዜ ጌታው ዕዳውን ሻረለት። ይህ ሰው ዕዳው ከተተወለት በኋላ የእርሱን ገንዘብ ወስዶ ያልመለሰውን አንዱን ባለ ዕዳ በማስጨነቅ ዕዳውን እንዲከፍለው ሲያስገድድ እናየዋለን። ምሕረት ያደረገለት ጌታውም ይህን ሁኔታ በሰማ ጊዜ ተቆጥቶ ብዙ የሆነ ዕዳውን እስኪከፍለው ድረስ በወህኒ ከተተው። ማቴ. 18:23-34። ልክ እንደዚህ በሆነ ሁኔታ እግዚአብሔር ይቅርታን ያደርጋልናል እኛንም ለሌሎች ይቅርታ እንድናደርግ ይጠብቅብናል። በዚህም ጌታ ኢየሱስ ጠላቶቹን ይቅር በማለቱ መልካም ምሳሌ ትቶልናል። ሉቃ. 23:34።

ሐዋርያት ከጌታ እነዚህን ነገሮች ከተማሩ በኋላ የሰሙትን ትምህርት ሊታዘዙት የሚችሉ ለመሆናቸው እምነት አጡ። ጌታ እምነት እንዲጨምርላቸው በጠየቁት ጊዜ ትንሽ እምነት ብዙ ነገሮችን ለማድረግ እንደሚያስችል ነገራቸው። የሰናፍጭ ዘር እጅግ በጣም ትንሽ ነገር ነች። የእምነት ጠቃሚነቱ ይህ ነው፡- የማምነው ማንን ነው? የማምነው እግዚአብሔርን ከሆነ እርሱ ሁሉን ማድረግ የሚያስችል ኃይል እንዳለው አውቃለሁ። በራሳቸውም ሆነ በሌላ ሰው ላይ ትልቅ እምነት ያላቸው ሰዎች አሉ። ከዚህ ሁሉ ግን ታላቅ በሆነው በእግዚአብሔር ላይ ያለ ትንሽ እምነት ይሻላል። ምንም እንኳን

የምናምነው አምላክ ሁሉን ማድረግ የሚችለው ቢሆንም የምንጠይቀውና የምንለምነው ግን እንደእርሱ ፈቃድ የሆነውን ብቻ ነው። ጌታ ኢየሱስ መናገር የፈለገው እግዚአብሔር ዛፎችንና ተራሮችን ማንቀሳቀስ ስለመፈለጉ አይደለም፤ ማቴ. 17: 20። ብዙውን ጊዜ እያንዳንዱ ክርስቲያን በዕለታዊ ሕይወቱ ችግር ይገጥመዋል። በእነዚህ ችግሮች ላይ እግዚአብሔር መፍትሔንና ድልን ይሰጠን ዘንድ ልንጸልይ ያስፈልጋል። ይህም በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እውነተኛ መሆኑን ያሳያል።

የጌታ ኢየሱስ አገልጋይ የሆኑት ሁሉ ኃጢአታቸው የተተወላቸውና ምሕረት ያገኙ ናቸው። ጌታ እንዲያገለግላን የተገባ አይደለም። እኛ ግን እርሱን እንድናገለግለው ይገባናል። የእርሱ ልንሆን በዋጋ ስለገዛን እናገለግለዋለን። በዚህ ዓለም እንደምናየው አንድ አገልጋይ የተሰጠውን የሥራ ግዴታ በመወጣቱ ጌታው ምስጋናን አያቀርብለትም፤ ሉቃ. 17: 7-10። ልንሠራው የተሰጠንን ሁሉ አድርገን በፊፀምን ጊዜ እራሳችንን የማንረባና የማንበቃ አገልጋዮች አድርገን ልንቆጥር ይገባናል። አንዳንዶቹ የጌታ ትዕዛዛት ከባድና አስቸጋሪ ቢመስሉም ልንታዘዝና ልናደርጋቸው የሚገቡ ናቸው። ለምሳሌ በቀን ውስጥ ሰዓት ጊዜ የበደለንን ሰዓት ጊዜ ይቅር ማለት ልንታዘዘው የሚገባ ነው፤ ሉቃ. 17: 4።

ጌታ በደቀ መዛሙርቱ መካከል ሲመላለስ እንደሚያገለግላቸው ሆኖ በመኖሩ እውነተኛ ምሳሌ ሆኖልናል። ሉቃ. 22: 27። አንዱ ለሌላው በማገልገሉ ጌታን እንዳገለገለ ሆኖ ይቆጠርለታል። ራሳችንን የማንረባ አገልጋዮች አድርገን ብንቆጥርም ጌታ ግን ለእርሱ የምንጠቅም አድርጎ ያየናል፤ 2ኛጢሞ. 2: 21። ማርቆስ ጳውሎስን ይረዳው ነበር፤ 2ጢሞ. 4: 11። አናሲሞስ ለጳውሎስና ለፊልሞኖ ጠቃሚያቸው ነበር፤ ፊልሞኖ 11። ጌታ ኢየሱስ በማገልገላችን አንድ ቀን ብድራችንን ከእግዚአብሔር እንቀበላለን፤ 1ኛሮ. 15: 58።

ጌታ ኢየሱስ አስር ለምዓሞች አነፃ 17: 11-19 እግረ መንገዱን ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም እየሄደ ሳለ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ብዙ እንዳስተማራቸው ተመልክተናል፤ 9: 51። አንድ ቀን በሰማርያ አጠገብ ሲያልፍ ሳለ ለምፃም የሆኑ አሥር ሰዎች ተገናኙት። እነዚህ ሰዎች ጌታ ለምፃሞችን ለማንፃት ፈቃደኛ መሆኑን ከመስማታቸው የተነሣ ይመስላል ወደርሱ ቀርበው እንዲያነፃቸው የጠየቁት፤ 5: 12 - 13 ፣ 7: 22

በእስራኤል አገር ለምፃም የሆነ ሰው ከሌሎች ሰዎች ጋር ሊኖርና ወደ እግዚአብሔርም መሥዋዕትን ሊያቀርብ አትፈቀድለትም። አንድ ሰው ለምፃም መሆኑን የሚያረጋግጡ ሕግጋት እግዚአብሔር በሙሴ በኩል ለካህናት ሰጥቶ ነበር። ለምፃሙ በነፃ ጊዜ የምስጋናን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ለማቅረብ ወደ ካህን ዘንድ ቀርቦ ራሱን በማሳየት መንፃቱን ማረጋገጥ ይኖርበታል፤ ዘሌዋ. 13ና 14።

በዚህ ላይ እንደምናየው ጌታ ለምፃሞቹን ወደ ካህን እንዲሄዱ ይነግራቸዋል። ይህን ባላቸው ጊዜ ለምፃም መሆናቸውን እንደሚያውቁና ወደ ካህን በመሄድ ማረጋገጥ እንዳማያስፈልጋቸው ሊነግሩት ይችሉ ነበር። ነገር ግን ጌታን በመታዘዝ ወደ ካህን በመሄድ ላይ እያሉ ሁሉም በአንድነት ከሰምፃቸው ነፁ። ከአሥሩ አንደኛው ብቻ ጌታን

ለማመስገን ተመለሰ። ይህ የተመለሰው ሰው ዜግነቱ እስራኤላዊ ሳይሆን ሳምራዊ ነበር። እይሁዳውያንም ሳምራውያንን ጠላቶቻቸው አድርገው ስለሚቆጥሯቸው እይወዷቸውም ነበር። ጌታ ኢየሱስም ቢያንስ ቢያንስ አንድ ሳምራዊ ለምፃም ሊያመስግነው በመመለሱ ደስ አለው። ይህን ሳምራዊ ለምፃምም እምነቱ እንዳዳነው ነገረው።

በየዕለቱ በምንኖረው ኑሮ እንደምናየው ጨዋ የሆኑ ሰዎች እርዳታ ላደረገላቸው ለማንኛውም ሰው ምስጋናን ያቀርባሉ። ስለምንመገበው ምግብ በየቀኑ ስለምናገኛቸው ሌሎች በረከቶች ሁሉ እግዚአብሔርን እንድናመስግነው ይፈልጋል። በዚህ ዓለም የሚኖሩ በሚሊዮን የሚቆጠሩት ሰዎች ከእግዚአብሔር ስለተሰጣቸው ነገር እንዲያመስግኑት ፈታቸውን ወደርሱ እይመልሱም። የእግዚአብሔር ትልቁ ስጦታ የእርሱ የሆነውን አንድ ልጁን ለኛ መስጠቱ ነው፤ ዩሐ. 3:16። ስለዚህ ውድ ስጦታ እግዚአብሔርን አመስግነህ ታውቃለህ? 2ኛ ቆሮ. 9:15

ከዚህ በኋላ ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ እንደምትመጣ ይጠይቁታል፤ 17:20-21። እነዚህ ፈሪሳውያን እግዚአብሔር ታላቅ በረከትን ለሕዝቡ እንደሚሰጥ የገባውን የተስፋ ቃል ከብሉይ ኪዳን ያውቃሉ። የእግዚአብሔር ልጅ በዚህ ዓለም እንደሚነግሥና እንደሚገዛ የሚናገሩት በብሉይ ኪዳን ያሉት የተስፋ ቃሎች እውነተኛነትና እግዚአብሔር የሚፈጽማቸው ናቸው። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት እንደገና መወለድ እንደሚያስፈልግ ኒቆዲሞስ ለሚባል አንድ ፈሪሳዊ ጌታ ተናግሮ ነበር፤ ዩሐ. 3:3፤5። አንድ ሰው የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ከመወለዱ በፊት በክርስቶስ አምኖ እርሱን መቀበል ይኖርበታል፤ ዩሐ. 1:12-13። እነዚህ የሚጠይቁት ፈሪሳውያን ከኃጢአታቸው ንስሐ መግባትንም ሆነ ክርስቶስን መቀበል አይፈልጉም። ነገር ግን በእግዚአብሔር መንግሥት ከፍተኛ ሥፍራ እንዲኖራቸው ይወዳሉ። ጌታ ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ከዚያው ከመካከላቸው እንዳለች ነገራቸው። ይህም ማለቱ የመንግስቱ ንጉሥ ኢየሱስ እንደሆነና እርሱም ከነርሱ ጋር መሆኑን ማሳየቱ ነበር። ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ንጉሣቸው አድርገው ለሚታዘዙ የእግዚአብሔር መንግሥት በልባቸው ውስጥ እንደምትኖር የተረጋገጠ ነው። ደቀ መዛሙርት ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ንጉሣቸው አድርገው ተቀብለውት ነበር። ጌታም ደቀ መዛሙርትን ስለ መንግሥቱ የበለጠ አስተማራቸው፤ 17:22-37። ከዚህ ዓለም ከሄደ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ዳግመኛ ሊያዩት እንደሚገቡ ያውቅ ነበር። ሐሰተኛ ክርስቶሶች ሰዎችን ተከታዮቻቸው ለማድረግ እንደሚሞክሩም ያውቅ ነበር። ደግሞ በተመለሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ እንደሚያውቁት ነገራቸው። በመጀመሪያ ሰው ሆኖ በመምጣቱ አልተቀበሉትም። በሁለተኛው ጊዜ በግልፅ ስለሚመጣ ሁሉም ያውቁታል። መብረቅ ሲባርቅ ሰማዩን ሁሉ እንደሚያበራው የርሱም መምጣት እንዲሁ በጣም ግልፅ የሆነ ይሆናል። ጌታም በታላቅ ክብርና ኃይል ይመጣል፤ 21:27።

ሰዎች በእርሱ ማመንን እምቢ እንደሚሉ ጌታ ኢየሱስ ያውቃል። በመጨረሻው ዘመንም እንኳን ፈጥኖ ዳግመኛ እንደሚመጣ አያምኑም። ይህም ልክ ኖህ እንደነበረበት ጊዜ ይመስላል፤ 17 26-27። በትልቅ የውሃ መጥለቅለቅ ምድሪቱና ሰዎች በሙሉ

እንደሚያጠፋ እግዚአብሔር ለኖህ ነገረው። ኖህም ቤተሰቡንና ሌሎችንም ሰዎች ሊይዝ የሚችል ትልቅ መርከብ ሠራ። በኖህ ዘመን የነበሩትም ሰዎች ኖህ የሚያደርገውንና የሚናገረውን አላመኑትም ነበር። እንዲያውም ወትሮ የነበረውን የልባቸውን ፈቃድ በማድረግ ቀጠሉ። ምንም እንኳን መብላት፤ መጠጣትና መጋባት መጥፎ ሥራ ባይሆኑም እነዚህ ሰዎች ግን ከእግዚአብሔር ይልቅ እነዚህን በመውደዳቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ለማድረግ አልሞከሩም። እዘውትረው ከፋውን ነገር ብቻ ያስባሉ፤ ዘፍጥ. 6 5። በዚህ ሁኔታ እያሉ ድንገት ሳያስቡት ጠፉ፤ ማቴ. 24 37-39

በሉጥ ዘመንም ተመሳሳይ ሁኔታ ነበር፤ 17 28-30 ። በሶዶም ከተማ ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ይገዙና ይሸጡ ነበር። አንዳንዶቹ በማረስና ቤት በመሥራት ሥራ ይበዛባቸው ነበር። እነዚህ ነገሮች ማድረግ ምንም ከፋት የለውም። ችግሩ የሰዶም ሰዎች ከፋ መሆናቸውን ነው፤ ዘፍጥ. 13 13፤ 18 20። ሉጥ ከተማይቱን ጥሎ በወጣበት ቀን የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ወድቃ በሙሉ አጠፋቸው። በዓለም መጨረሻ ተመሳሳይ ሁኔታ ይሆናል። ሰዎች ሳያስቡትና ሳይጠብቁት ጌታ ዳግም ይመጣል።

ጌታ ከመመለሱ በፊት የዓለም ሰዎች የራሳቸውን ምኞትና ደስታ በመፈፀም በትርኣቸው ይገሠግሣሉ። አማኝ የሆነ ሰው ምን ማድረግ አለበት? አማኝ የሆነ ሰው ስለንብረቱ ይቅርና ስለ ሕይወቱ እንኳን ተጨንቆ መኖር የለበትም፤ 17 31 ና 33። በኋላም ጌታ በቁጥር 31 ቃሎች በመጠቀም ደቀ መዛሙርቱን ያስጠነቅቃል፤ ማቴ. 24 17-18፤ ማር. 13 15-16። ጌታ ከመመለሱ በፊት ብዙ ሰዎች በእይሁድ ሕዝብ ላይ በመሣሣት ሊገድሏቸው ይሞክራሉ። ምልክቶችን ባዩ ጊዜ ሸሽተው እንዲያመልጡ ለደቀ መዛሙርቱ ስለሚመጣው ጥፋት ብዙ ምልክቶች ይነግራቸዋል።

ጌታ እስከ ዓለም ፍጻሜ ለሚኖሩት ደቀ መዛሙርት ሁሉ የሚሆነውን ቃል በቁጥር 33 ላይ ይናገራል፤ 9 24። ወንድሞቻችን ለሆኑት ሌሎች ክርስቲያኖችና ለጌታም ለኢየሱስ ክርስቶስ ስንል ሕይወታችንን ለሞት አሳልፈን ለመስጠት ፈቃደኛ መሆን አለብን፤ 1 ዮሐ. 3 16።

የሉጥ ሚስት ከሰዶም ሕዝብ ጋር አልሞተችም። የእግዚአብሔር መላእክት እርሷንና ሉጥን ከሁለት ሴት ልጆቻቸው ጋር ነጥቀው ከከተማይቱ አወጧቸው። የሉጥ ሚስት ከሰዶም ከተማ በመውጣቷ ቅር ስለተሰኘች ወደ ኋላ መለስ ብላ ከተማይቱን መመልከት ጀመረች። በዚህ ሁኔታ ላይ ባለች እግዚአብሔር ፈረደባት፤ ዘፍጥ. 19 17 26። እኛም የሉጥን ሚስት በማስታወስ ጌታ ካዳንን ከዚህ ዓለም ኃጢአት ጋር ፍቅር እንዳይኖረን መጠንቀቅ አለብን፤ 17 32።

ጌታ የሰውን ልብ ሁሉ ያውቃል። የርሱ የሆኑትንም ለይቶ ያውቃል፤ 2 ጢሞ. 2 19። መላእክት እንኳን የለየላቸውን ክፉዎችና በመጠኑም ደህና ናቸው የተባሉትን ለፍርድ ይወስዷቸዋል። በመጨረሻው ዘመን እንደ ሉጥና እንደ ኖህ ዘመን አንዳንዶች የራሳቸውን ሥራ በመሥራትና ደስታ በመፈለግ ብቻ ይኖራሉ። ለፍርድ ከሚወስዱት አንዳንዶቹ ከእውነተኛ አማኞች ጋር በአንድ አልጋ ላይ የሚተኙና በአንድ ላይ ሥራ የሚሠሩ ይሆናሉ፤ 17 34-37። ጌታ ሲመጣ እነዚህ የማያምኑ ሰዎች ለፍርድ

ይወሰዳሉ። የሞተ በድን ባዩ ጊዜ በጣም ብዙ የሆኑ አሞራዎች ከእየር ላይ ወደ መሬት እንደሚወርዱ ሁሉ እንዲሁም የእግዚአብሔር መላእክት ክፉዎችን ለፍርድ ከምድር ለመውሰድ ይወርዳሉ። ይህም ጌታ ለመንገሥ ዳግም ሲመጣ ይሆናል፤ ማቴ. 13 41-42

በመጨረሻው ቀን የሚሆኑትን ነገሮች ጌታ ለእኛ መንገሩ የሚያስደንቅ ነገር ነው። እኛ የጌታ አገልጋዮች ነን። ይህም ብቻ ሳይሆን ጌታ ራሱ ወዳጆች ብሎ ይጠራናል፤ ዮሐ. 15 15። ዛሬ ግን ራሳቸውን አዳኝ ወይም ክርስቶስ ነን ብለው የሚጠሩ ብዙ ሰዎች አሉ። በእነዚህም ሰዎችና በተከታዮቻቸው ላይ ስለሚመጣው ስለ እግዚአብሔር ፍርድ በመናገር ሰዎችን ለናስጠነቅቅ ይገባናል እንጂ እነዚህን ሰዎች መከተል የለብንም፤ 2ኢጥ. 2 5። የእግዚአብሔር ፍርድ ሊጀምር ሲል ሎጥ ዘመዶቹን ሲያስጠነቅቅ ይስቁበት ነበር፤ ዘፍጥ. 19 14። ክፋት በተሞላች የሶዶም ከተማ ሎጥ በግድየለሽነት ሕይወቱን ይመራ ነበር። የራሱ ቤተሰብ እንኳን የሚነግራቸውን ሊያምኑ ባለመቻላቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ በወረደው እሳት ተቃጥለው ሞቱ።

አመፀኛው ዳኛ 18:1-8

ጌታ ኢየሱስ ዳግመኛ ከመምጣቱ በፊት በመጨረሻ ቀን ስለሚነሡት ችግሮች ለደቀ መዛሙርት በማስተማር ላይ እንደነበር ተመልከትን። በችግር ጊዜ ብዙ አማኞች ድፍረትንና እምነትን ያጣሉ። እንደ እነዚህ ያሉ አማኞች ዘር ተዘርቶበት ምንም ፍሬ ያልሰጠውን ድንጋያዊ መሬት የሚመስል ልብ አላቸው፤ 8:13። በአመፀኛው ዳኛ ምሳሌ አዘውትረን ልንጸልይ እንደሚገባንና ድፍረትን ማጣት እንደሌለብን ጌታ ያስተምረናል።

ለሰዎች መልካም መሆንና የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ መጠበቅን የማይፈልጉ ብዙ ሰዎች አሉ። ከእነዚህ አንዳንዶቹ እግዚአብሔር የለም ይላሉ። ሌሎቹ ደግሞ በዘመናችን እግዚአብሔር የሚባለውን ረስተን አስፈላጊ የሆነውን ሰው ልንረዳ ይገባል ይላሉ። ይህ ሁሉ ግን ስሕተት ነው። እኛ እግዚአብሔርንም ሆነ ሰውን መውደድ አለብን። አመፀኛው ዳኛ ግን እግዚአብሔርንም እንደማይፈራ ሰውንም እንደማያከብር ተናገረ።

መብቷን የሚያስጠብቅላት ባል የሌላት አንዲት መበለት አመፀኛው ዳኛ በሚኖርበት ከተማ ትኖር ነበር። ምናልባት አንድ የሕግ መምህር የሆነ ሰው ይህች ሴት የምትኖርበትን ቤት ለመውሰድ የተጋፋት ሳይሆን አይቀርም፤ 20:46-47። የሉቃስ ወንጌል ከሌሎቹ ሦስት ወንጌሎች ይልቅ አብላጦ ስለ መበለቶች ይናገራል። ሉቃስ በወንጌሉ የሚያሳየን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ሰው በመሆኑ እግዚአብሔርን የሚወድና ሀብታምም ድህም የሆኑትን ሰዎች የሚያስብላቸው እንደሆነ ነው። በሉቃስ ወንጌል ከዚህ በታች ስለተጠቀሱት መበለቶች እናንባለን።

1. ባሏ ከመሞቱ በፊት ሰባት ዓመት ብቻ አብራው ስለኖረች ስለ ሓና 2:36።

2. እስራኤላዊ ያልሆነች በስራገታ የምትኖር መበለት 4:26።

3. ልጄ የሞተባት በናይን የምትኖረው መበለት፤ 7:12።

4. መብቷ እንዲከበርላት ደጋግማ በመጠየቅ በትዕግሥቷ የታወቀችው መበለት 18:3።

5. ያላትን ሁሉ ለእግዚአብሔር የሰጠችው ድሃ የሆነችው መበለት 21:2።

ነገራችንን ለጌታ እንተዋለን እንጂ ስለ መብታችን መጣላት የለብንም፤ ሮሜ 12:19። ከክርስቲያን ወገናችን ጋር ለመሟገት ስንል ወደ ፍርድ ቤት መሄድ አይገባንም፤ 1ቆሮ.6:1-11። ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም እንድንኖር እግዚአብሔር ፈቃዱ ነው፤ ሮሜ 12:18።

ዳኛው እስኪሰለቸው መበለቲቱ አብዝታ ወደ ዳኛው ቤት ትሄድ ነበር። በመጨረሻም መብቷን ያስከብርላት ዘንድ ተስማማ። በዚህ ምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ማስተማሩ እግዚአብሔር እንደ አመፀኛው ዳኛ ነው ማለቱ አልነበረም። ሆኖም የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን አረጋግጠን ለምንጸልየው ጸሎት በቶሎ ተሰፋ ቆርጠን መጸለይ ማቆም የለብንም። ጌታ ዳግመኛ ሲመጣ ሁሉንም ያስተካክላል። ቀደም ብለን እንዳየነው ጌታ በምድር ላይ ስለሚመጣው ታላቅ መከራ ይናገር ነበር። የሚያስፈልጋቸውን ብድራት እንዲሰጣቸው እስኪመለስ በጣም ብዙ ጊዜ መቆየት እንደሚያስፈልጋቸው ለሚያስቡት እስራኤላውያን ያስታውቃቸው ነበር። እነዚህ የተሰፉ ቃላት እምነታቸውን ሊያጠነክሩላቸው የሚገባ ቢሆንም ጌታ ኢየሱስ ግን በዳግም ምጽአቱ በምድር እምነት ያገኘ እንደሆነ ይጠይቃል፤ 18:8። ብዙዎች የሚያምኑ ይኖራሉ። ሰይጣን ግን ብዙዎችን ለማሳሳት ይወዳል። እንዲያውም ቢቻለው የተመረጡትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሳይቀር ለማሳሳት ይፈልጋል፤ ማቴ.24:24። በዓለም ጽድቅን ለማምጣት እግዚአብሔር ብዙ መጠበቅ ለምን አስፈለገው? ሰዎች ደህንንነት ሳያገኙ እንዲጠፉ እግዚአብሔር አይፈልግም፤ 2ኢጥ.3:9፤ 1ጢሞ.2:4። በጽድቅ እንዲገዛ ዳግም የሚመለሰውን ክርስቶስን አሁን የተቃወሙት ሰዎች በዳግም ምጽአቱ ሊቀበሉት አይችሉም። በሉቃስ 11:1-13 ባለው ክፍል ጌታ ለደቀ መዛሙርት ስለ ጸሎት አስተማራቸው። እነዚህን ጥቅሶች ለራስህ ደግመህ በማንበብ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ባረጋገጥከው ሀሳብ ላይ መጸለይ ቀጥል።

ፈሪሳውያንና ቀራጮች 18:9-14

ጸሎትን በሚመለከት ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ብዙ ትምህርት አስተማራቸው። ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው ጌታ በቀን ስምንት ጊዜ ይጸልይ እንደነበር ሉቃስ ነግሮናል። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ በተለያዩ ስምንት ጊዜያት ስለ ጸሎት በማስተማርም ሆነ በማዘዝ ተናግሮ ነበር፤ 6:28፤ 10:2፤ 11:1፤ 18:1 እና 10፤ 20:47፤ 21:36 እና 22:40።

በዚህ ምሳሌ ውስጥ ሁለት ሰዎች አሉ፤ አንደኛው ትሑት ሲሆን ሌላው ደግሞ ትዕቢተኛ ነበር። ሌሎችን በንቀት ለሚመለከቱ ሰዎች ምሳሌውን ነገራቸው። ምንም እንኳን እንደኒቆዲሞስና እንደ ጳውሎስ የመሰሉት ከኃጢአታቸው በመመለስ ጌታ ቢቀበሉም ብዙዎቹ ፈሪሳውያን ግን ኃጢአተኛ ላለመሆናቸው እርግጠኛ የሆኑ

ይመሰላቸው ነበር፤ ዮሐ.3:1-2፤ 7:50፤ 19:39፤ ዮሐዋ/ሥራ 9:4፤ 23:6፤ ሌልጵ.3:5።

በዚህ ምሳሌ የተጠቀሰው ረሪሳዊ ቆሞ በራሱ ይጻልይ ነበር፤ ሉቃ.18:11። እግዚአብሔርን ምንም ሳይለምነው ራሱን እያመሰገነ «እግዚአብሔር ሆይ» አለ። ምንም እንኳን ብዙዎች ረሪሳውያን የመበለቶችን ቤት በመበዝበዝ እንደሚኖሩ ቢታወቅም ይህ ረሪሳዊ ግን ቀጣኛ አይደለሁም በማለት ጸለየ፤ ማቴ.23:14። አመፀኛ አይደለሁም በማለት ቢጻልይም ጌታ ሲያስተምር ግን በጥቃቅን ነገሮች ታማኝ ያልሆነ በትላልቅ ነገሮች ታማኝ እንደሚሆን ተናግሮ ነበር፤ 16:10። ረሪሳዊው አመንዝራ አይደለሁም ቢልም ጌታ ለረሪሳውያን ሲናገር ሚስቱን ፈትቶ የተፈታችውን ያገባ ሁሉ እንዳመነዘረ አስረድቶ ነበር፤ ማቴ.19:9። ሁልጊዜ በሳምንት ሰኞና ሐሙስ ረሪሳውያን ይጸሙ ነበር። ረሪሳውያን ያልሆኑትን እንደሆኑ በማስመሰል ይበልጥ ጸድቅ መስለው ለመታየት እንደሚፈልጉ ጌታ ኢየሱስ ተናገረ፤ ማቴ.23:5። መጽም በፈለጉ ጊዜ ሰው ሁሉ ጸጣቸውን እንዲያውቅላቸው ያደርጉ ነበር፤ ማቴ.6:16። በጸሎቱ ምሳሌ ጌታ የጠቀሰው ረሪሳዊ ከሚያገኘው የገንዘብ ገቢ አንድ አሥረኛውን አሥራት ይሰጥ ነበር፤ እነዚህ ረሪሳውያን በጣም አስፈላጊ የሚሆኑ ነገሮችን ለምሳሌም የእግዚአብሔር ፍቅርንና እውነተኛ ፍርድን የሚተላለፉ ሰዎች እንደሆኑ ጌታ ተናገረ፤ ሉቃ.11:42። በእግዚአብሔር ዓይን ከቀራጩ ያልተሻለው ራሱን የሚያጸድቀው ይህ ረሪሳዊ በጣም የሚኩራና ባደረገውም ሁሉ በሰዎች ዘንድ እንዲታወቅለት የሚፈልግ ነበር።

በእርግጥም እርሱ ከናቀው ከቀራጩ ምንም ያልተሻለ ነበር። ቀራጩ ግን ኃጢአትኛ መሆኑን ያውቅ ነበር። ወደ ሰማይ ራሱን ቀና በማድረግ ለመጸለይ እያፈረ አንገቱን አጉንብሶ እግዚአብሔር እንዲራራለት ይለምናል። እግዚአብሔርም ምሕረትን ስላደረገለት ወደ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ሕብረት በደንብ አስተካክለ።

በሉቃስ ወንጌል ላይ እንደተመለከትነው ጌታ ኢየሱስ ኃጢአተኛና ድሃ በሆኑ ሰዎች ላይ የተለየ አመለካከት ነበረው። ስለ ቀራጮች ሉቃስ አሥራ ሁለት ጊዜ በመጥቀስ ሲናገር ማቴዎስና ማርቆስ ግን አሥር ጊዜ ይጠቅሳሉ። በዮሐንስ ወንጌል ግን ስለ ቀራጮች ምንም ነገር ተጽፎ አያይም። ቀራጮች የሆኑት መቅረጥ ካለባቸው ገንዘብ በላይ አብዝተው ከሕዝቡ ስለሚወስዱ በአይሁድ ዘንድ የተወደዱ አልነበሩም። አንዳንድ ቀራጮች ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀበሉት፤ ሉቃ.5:27-28።

ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ናቸው፤ ስለዚህ ከሌሎች ሰዎች የምንሻል መሆናችንን ለእግዚአብሔር ከመናገር ይልቅ ኃጢአተኛ መሆናችንን መናዘዝ የተሻለ ነው። ይህ ቀራጭ ጌታ ምሕረት እንዲያደርግለት ነበር የጠየቀው። ኢየሱስ የኃጢአትን ዕዳ ስለከፈለ እግዚአብሔር ለኃጢአተኞች ምሕረትን ያደርጋል፤ ሮሜ 3:25፤ ዕብ.2:17፤ 1ዮሐ.2:2፤ 4:10። የእግዚአብሔርን ምሕረት መቀበል የሚያስችለን የእኛ መልካም ሥራ ሳይሆን የጌታ ኢየሱስ መስዋዕትነት ነው። ይህ በክርስቶስ ሥራ የሚገኘው የእግዚአብሔር ምሕረት ለሰው ሁሉ መነገር ያለበት አስደናቂ የምሥራች ቃል

/መልእክት/ በመሆኑ ጌታ ሰዎችን እንድናሳውቅ ያዘናል። ይህንን የምሥራች ቃል ሰምተው የሚያምኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ይታረቃሉ። እነዚህ የታረቁትም ለሌሎች በመናገር እንደ እነርሱ መዳንን እንዲያገኙ ምክንያት መሆን አለባቸው።

ጌታ ሕፃናትን ባረካቸው 18: 15-17

እግዚአብሔር ሰዎችን ከፍና ዝቅ የሚያደርግ እንደሆነ ጌታ ኢየሱስ አስተምሯል። በጣም ትልቅ የሆኑ የሚመስላቸውን ሰዎች እግዚአብሔር ያዋርዳቸዋል፤ 18: 14። ጌታ የእግዚአብሔር መንግሥት ለሕፃናት የምትሆን ነች አለ።

አንዳንድ ሰዎች ልጆቻቸውን ወደ ክርስቶስ ባመጡ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ጌታ ሕፃናቱን ለማየት ጊዜ እንደሌለውና ለእርሱም ክብር የማይበቃ ነገር አድርገው አሰቡ። የደቀ መዛሙርት ሀሳብ ትክክል አልነበረም። ስለዚህ ጌታ ሕፃናቱን ወደ ራሱ ጠራቸው። ራሳቸውን አዋርደው እንደ ሕፃናት የሚሆኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንደሚገቡ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው።

ባለጸጋው ወጣት መሪ 18: 18-30

ሕፃናቱን ወደ እርሱ በማቅረብ ከተናገረ በኋላ አንድ ኩሩ የሆነ ሀብታም ሰው ወደ ጌታ መጥቶ በረከትን ሳያገኝ ተመለሰ። ወጣት እንደነበር ከማቴዎስ 19: 20 ላይ እናገኛለን። ጌታ የሚወደው እንደነበር ማርቆስ 10: 21 ላይ ተጠቅሷል።

ይህ ሰው ጌታን አንድ ጥሩ የሆነ ጥያቄ ይጠይቀዋል፤ 18: 18። በዚህ ምድር እያለን ከመሞታችን በፊት መልካም ኑሮ ከመኖር ይልቅ ከሞት በኋላ የዘላለምን ሕይወት ማግኘት ይቻላል። ይህ ወጣት ሰው ጌታን «ቸር» በማለት መጥራቱ ትክክል ቢሆንም ራሱንም ቸርና ጥሩ አድርጎ ይቆጥር ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን ከእግዚአብሔር በስተቀር ማንም ቸር እንዳልሆነ አስረዳው። ወጣቱ ሰው ጌታችን የእግዚአብሔር ልጅ እንደነበር አላወቀም። ጌታ ሲመልስለት የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑንና መልካም መሆኑን በመካድ አልነበረም የተናገረው። በዚህ ሁሉ ሰውየው የዘላለምን ሕይወት የሚያስገኝ መልካም ነገር እንደሌለው እንዲያውቅ ጌታ ይፈልግ ነበር።

ሰውየው ያውቃቸው የነበሩትን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ከአምስተኛው እስከ አሥረኛው ተራ ቁጥር የተጻፉትን አሥርቱን ትእዛዛት በመጥቀስ ጌታ ይነግረው ነበር፤ ዘፀ. 20: 12-16። በተጨማሪም ሰውየው ጉረቤቱን እንደ ራሱ መውደድ እንዳለበት ጌታ ተናገረው፤ ማቴ. 19: 19። ሰውየው ምንም እንኳን ትእዛዛትን ሁሉ የጠበቀ ቢመስለውም ጉረቤቱን እንደ ራሱ አድርጎ እንደማይወድ ጌታ ያውቅ ነበርና ፍጹም መሆኑን ቢፈቅድ ያለውን ሁሉ ሸጦ ለጉረቤቶቹ መስጠት እንዳለበት ነገረው፤ ማቴ. 19: 21። ይህ የጌታ አነጋገር በጣም ስላሳዘነው በረከትን ሳያገኝ አዝና ከጌታ ተለይቶ ጉዞውን ቀጠለ፤ ማር. 10: 22።

በሀብቱ ላይ ያለው ትምክህት ደህንነትን እንዳያገኝ ለሀብታም ሰው ሀብቱ እንቅፋት ይሆንበታል። ሀብታም ወደ መንግሥተ ሰማያት ከሚገባ ይልቅ እንደ መርፌ ቅዳዳ በምታህል ነገር እንድትልቅ ግመል ቢያልፍ ይቀላል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ትእዛዛቱን ይጠብቁ የነበሩትን ለምሳሌ እንደነ አብርሃም የመሳሰሉትን ሀብታምም ጻድቅም የነበሩትን ሰዎች እግዚአብሔር ይረዳቸውና ይደግፋቸው ነበር፤ ዘፍ. 15:6፤ 24:35። ሀብታም ደህንነትን ለማግኘት የሚያዳግተው መሆኑን ጌታ በመናገሩ ደቀ መዛሙርት በሰሙ ጊዜ መገረማቸው የሚያስደንቅ አይደለም፤ ቁ. 26።

በእግዚአብሔር ችሎታ ካልሆነ በስተቀር ለማንም ሰው ቢሆን ደህንነትን በራሱ ለማግኘት አስቸጋሪ ብቻ ሳይሆን የማይቻል ነገር ነው። እግዚአብሔር ኃጢአተኛ መሆናቸውን በማመን በደላቸውን ለሚናዘዙ ምሕረትን በማድረግ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸዋል፤ 5:21።

ከደቀ መዛሙርት እንዳንዶቹ ሥራቸውንና በዚህ ዓለም ሀብትን ለማግኘት ያላቸውን ምኞት በመተው ጌታን ስለተከተሉት ምን እንደሚደረግላቸው በማሰብ ይደነቁ ነበር፤ 5:11። ጌታም ለእግዚአብሔር ሲል ያለውን ሁሉ የተወ በዚህ ዓለም ላለ የበለጠ ነገር እንደሚያገኝና በሚመጣው በእግዚአብሔር መንግሥትም የዘላለምን ሕይወት እንደሚወርስ ተናገረ፤ 18:28-30።

ያላቸውን ሁሉ ለእርሱ ብለው ለሚሰጡ ጌታ ታላቅ ደስታን በዚህ ምድር ላሉ እንዲኖራቸው ያደርጋል፤ እርሱ ራሱን አሳልፎ ለእኛ ስለሰጠን፤ የሐዋ/ሥራ 10:15። በዓለም ካለው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ይልቅ በቅድሚያ እርሱን አብልጠን መውደድ እንዳለብን በምዕራፍ 18:29 ላይ ያስተምረናል፤ 14:26። መጽሐፍ ቅዱስ ሚስቶቻችንን እንድንወድና ለልጆቻችንም ጥንቃቄ በማድረግ መንከባከብ እንዳለብን ያስተምረናል፤ ኤፌ. 5:26፤ 6:4። ለጌታ የሚኖረን ፍቅር ግን ከዚህ ሁሉ በፊት መቅደም ይኖርበታል።

ደቀ መዛሙርት ለጌታ ብለው ያላቸውን ስለተዉ እርሱም ታላቅ ብድራት እንደሚኖራቸው የተስፋ ቃል ይሰጣቸዋል። ከዚህ በኋላ ጌታ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ስለሚከፍለው ዋጋ እንዲገባቸው አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ለይቶ ይነግራቸዋል፤ 18:31-34። አይሁዳውያን ጌታን ለአሕዛብ አሳልፈው በመስጠታቸው ሲላጠስና ወታደሮቹ በእርሱ እያፈዙና እየደበደቡ እንደሚገድሉትና ከሙታንም ተለይቶ እንደሚነሣ ሁሉ ይነግራቸው ነበር። ይህ ሁሉ በብሉይ ኪዳን ነቢያት የተጻፈ ቢሆንም እንኳን ደቀ መዛሙርቱ ግን ጌታ የነገራቸውን ለማስተዋልና ለመረዳት እንዳቃቃቸው መንፈስ ቅዱስ በቁጥር 34 ላይ ሦስት ጊዜ በመደጋገም ይናገረናል።

ከዚህ ቀደም ብሎ በምዕራፍ 9:22 እና 44 ላይ እንደምናገኘው መሞት እንደሚገባው ጌታ ነገሯቸው ነበር። የሚመጣው መሢህ መከራን እንደሚቀበልና እንደሚሞት ከብዙ ዓመት በፊት የነበሩት ነቢያት ጽፈዋል። መንፈስ ቅዱስ ስለሚመጣው መሢህ ለዳዊትና ለኢሳይያስ የተናገራቸውን በመዝሙር 22 እና 29፤ በኢሳይያስ 53 የተጻፈውን አንብበው። እነዚህ ነቢያት የጻፉት ሁሉ ምን ዓይነት ትርጉም

እንደሚኖረው አይረዱትም ነበር፤ 1ጴጥ. 1: 10-12። ከሞት ከተነሣ በኋላ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ከእነዚህ ከብሉይ ኪዳን ጥቅሶች በመጥቀስ ያብራራላቸው ነበር፤ 24: 27፤ 44-45።

ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ያብራራላቸውን ወደ ኋላ መለስ ብለን ስንመለከት በቀላሉ የምንረዳ ቢሆንም የበለጠ እውቀትና እውነት እንዲኖረን ግን መጽሐፍ ቅዱሳችንን የበለጠ ማጥናት ይኖርብናል። ለጌታችን ስንል ያለንን ሁሉ መስጠትና ሕይወታችንን እንኳን ለእርሱ አላልፈን መስዋዕት ማድረግ አለብን።

ዕውሩ ሰው 18: 35-43

በጉዞአቸው ወደ ኢየሩሳሌም በመቅረብ ላይ ነበሩ። ነገር ግን ከወር በፊት የገሊላን አገር በስተሰሜን በኩል ትተው ነበር፤ 9: 51። ከምዕራፍ 10 እስከ ምዕራፍ 18 ባሉት ክፍሎች ጌታ ለብዙ ሰዎችና ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማረውን እንብብናል። ከእነዚህ ትምህርቶች አብዛኞቹ በማቴዎስ፣ በማርቆስና በዮሐንስ ወንጌሎች አልተጠቀሱም። ከሉቃስ 18: 15 እስከ ሉቃስ ወንጌል መጨረሻ ያሉት አብዛኞቹ ድርጊቶች ግን በማቴዎስና በማርቆስ ወንጌል ላይ ተጠቅሰዋል። በሉቃስ ወንጌል ከምዕራፍ 22 እስከ 24 ስለ ጌታ ሞትና ትንሣኤ ተጽፎ እናገኛለን። ከዚህ አብዛኛው ክፍል በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ይገኛል። በሌሎቹ ወንጌል ጸሐፊዎችና በሉቃስ መካከል ያለውን ልዩነት ማየት በጣም የሚጠቅምና ደስ የሚያሰኝ ነው። አንዳንዱን ልዩነት በመጥቀስ እንመለከታለን።

ከኢየሩሳሌም ብዙም ሳይርቅ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ የኢያሪኮ ከተማ ነበረች። ጌታ ወደ ከተማይቱ እየቀረበ ሳለ አንድ ዓይነ ሰው ሰው ጌታን የተከተሉትን ሕዝብ ድምፅ ይሰማ ነበር። ጌታን ከሚከተሉት ሰዎችም ዕውሩን ክርስቶስ ከናዝሬት ከተማ ወደ ኢያሪኮ እየመጣ እንደሆነ ነገሩት። «የዳዊት ልጅ ሆይ» በማለት ጌታን በመጥራቱ ኢየሱስ የሚመጣው መሢህ መሆኑን ያውቅ እንደነበረ መረዳት እንችላለን። ዕውሩ ሰው ጌታን የጠራበት ስም በማቴዎስ ወንጌል ተደጋግሞ ስናገኘው ሉቃስ ግን ይህንን ስም ለመጀመሪያ ጊዜ በዚህ ቦታ ጠቅሶታል። የብሉይ ኪዳን ነቢያት የዳዊት ልጅ የሚሆን ንጉሥ ለዘለዓለም በእስራኤል ላይ ሊነግሥ እንዳለው ተናግረዋል። ዕውሩ ሰው ጌታ ኢየሱስን «የዳዊት ልጅ» ብሎ በመጥራቱ እርሱ ክርስቶስ መሆኑን ማመኑን ያሳያል። በመጀመሪያ ሕዝቡ ከጫኸቱ ፀጥ እንዲል ለማድረግ ቢሞክሩም እርሱ ግን የኢየሱስን እርዳታ ለማግኘት አብዝቶ ይጮኽ ነበር። ጌታም ጫኸቱን ሰምቶ ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ።

በማቴዎስ 20: 29 እና በማርቆስ 10: 46 ላይ እንደምናነበው ከሆነ ግን ዕውሩ ሰው ወደ ጌታ የመጣው ጌታና ደቀ መዛሙርቱ ከተማይቱን አልፈው ከወጡ በኋላ ነበር። የዕውሩ ሰው ስም በርጠሜዎስ ይባላል፤ ከእርሱም ጋር ሌላ አንድ ዕውሩ ሰው ነበር። ወደ ጌታ ባቀረቧቸው ጊዜ ጌታ በርጠሜዎስን ምን ሊያደርግለት እንደሚች ይጠይቀዋል፤ ዕውሩም የጠየቀውን ስላገኘና ማየት በመቻሉ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ጌታን ተከተለው። ከዚህም የተነሣ ሕዝቡ ሁሉ እግዚአብሔርን አከበሩ።

ብዙ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የሚኖራቸው እምነት ትክክል ይሆናል በማለት ብዙ አታስቡ። በዚህ ክፍል እንደምናየው ጌታን ያጀቡት ሕዝብ በርጠሜዎስን ወደ ክርስቶስ እንዳይመጣ ይከለክሉት ነበር። በርጠሜዎስ ወደ ጌታ ከመድረሱ በፊት ጌታ ከተማይቱን አልፎ ሊወጣ ነበር። እግዚአብሔር ሊሰጠን ያሰበውን በረከት እንዳናገኝ ጓደኞቻችን እንዳይከለክሉን መጠንቀቅ ይኖርብናል። ለምሳሌ ወደ እግዚአብሔር በመጸለያችን ሰዎች ይቀልጹብን ይሆናል። በርጠሜዎስ ገን ምንም እንኳን ሕዝቡ ቢያከላክሉትም ወደ ጌታ ለመድረስ የነበረውን ፍላጎት ገፋበት። ይህም በመሆኑ ጌታ ምን ሊደረግለት እንደሚፈልግ በርጠሜዎስን ጠየቀው። የእግዚአብሔር ልጅ ሁሉን ያውቃል። ስለዚህም እኛ የሚያስፈልገንንና የምንሻውን ሁሉ በትክክል ያውቃል። ምንም እንኳን እኛ የምንፈልገውን ቢያውቅም የምንሻውን ነገር በትክክል ወደ እርሱ በጸሎት እንድናቀርብ ይጠብቃል፤ እንደ ፈቃዱ በመጸለይ የምንጠይቀውን ሊያደርግ የሚችለውን የእግዚአብሔርን ልጅ ግመን አለብን። ለምሳሌ ሰለሞን የሚፈልገውን እንዲጠይቅ እግዚአብሔር ይነግረዋል። ሰለሞንም እግዚአብሔር ጥበብን እንዲሰጠው በመጠየቁ የለመነውን ተቀበለ፤ 1ነገ.3:5 እና 9-12። እግዚአብሔር ዛሬም እንደ ቀድሞው ሳይለወጥ ይኖራል።

ዘኬዎስ 19:1-10

በሚቀጥለው ታሪክ ውስጥ እንደምንመለከተው ብዙ የሆኑ ሰዎች አንዱን ሰው በረከት እንዳይቀበል እንዴት ይከለክሉት እንደነበር ነው። ዘኬዎስ የቀራጮች ዋና ኃላፊና በጣምም ሀብታም የነበረ ሰው ነው። በቁመቱም አጭር ከመሆኑ የተነሣ በሕዝብ ብዛት ተከቦ የነበረውን ኢየሱስን ማየት አልቻለም ነበር። ምንም እንኳን አይሁድ ቀራጮችን በጣም መጥፎ ሰዎች አድርገው ቢያስቡም ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ለቀራጮችም የደህንነት ዕድል እንዳላቸው ነው፤ 5:27፤ 18:13።

ጌታ በመንገድ ሲያልፍ ለማየት እንዲችል ብሎ ዘኬዎስ ቀደም ብሎ በመርጥ በዛፍ ላይ ወጣ። ሁሉን ነገር የሚያውቅ ጌታ የዘኬዎስንም ልብ ያውቅ ስለነበር ዘኬዎስን ከዛፍ እንዲወርድና በቤቱም ለመግባት ፈቃደኛ መሆኑን ገለጸለት። ኢየሱስ ከእርሱ ቤት ለመግባት በመፍቀዱ ዘኬዎስ በጣም ደስተኛ ሆነ።

ብዙ ቀራጮች ያለ አግባብ ሕዝቡን ይበዘብዙ ስለነበር መጥምቁ ዮሐንስ በሰብከት የሚሠሩት ሥራ ትክክል እንዳይደለ ይነግራቸው ነበር፤ 3:12-13። ዘኬዎስ በደሉን እንዲሸሽግ ምንም አልሞከረም። ይልቁንም ካለው ገንዘብ ግማሹን ለድሆች ሊሰጥና ለዘረፋቸውም ሰዎች ገንዘባቸውን ሊመልስ በሰው ሁሉ ፊት ቃል ይገባ ነበር። እንዲያውም ያለ አግባብ የወሰደውን ገንዘብ አራት እጥፍ አድርጎ ሊመልስ ፈቀደ። ሊያደርግ ያሰበው ሁሉ በእግዚአብሔር ሕግ የታዘዘ ነበር። በዚህም ሰዓት ጌታ ያን ቀን ዘኬዎስ እንደዳነ ተናገረ። ምንም እንኳን ዘኬዎስ የአብርሃም ዘር ቢሆንም ከሚሠራው ኃጢአት የተነሣ እንደሚጠፋ ያውቅ ነበር። ጌታም የጠፋትን ኃጢአተኞች ለመፈለግና ለማዳን እንደመጣ ተናገረ።

ከእግዚአብሔር የራቁ ሁሉ የጠፉ ሰዎች ናቸው። ምንም እንኳን ብዙዎች ባያምኑም እግዚአብሔር ግን ለአብርሃምና ለዘሩ ልዩ በረከትን ያዘለ የተስፋ ቃል ሰጥቷቸው ነበር። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ የበለጠ በረከትን ይቀበላሉ። በክርስቶስም በማመን ወደ እግዚአብሔር የሚደርሱት እነዚህ እውነተኞች የአብርሃም ዘር ናቸው፤ ገላ.3:7፤ 14 እና 29።

አሥር ምናን 19:11-29

በዚህ በሉቃስ ወንጌል ክፍል የመጨረሻውን ምሳሌ እንመለከታለን። የመጀመሪያው ምሳሌ መልካም ሰላደረገው ስለ ሳምራዊው ሰው ነው፤ 10:25-37። ከአሥራ ሁለቱ ምሳሌዎች አብዛኛዎቹ በሉቃስ ወንጌል ብቻ ይገኛሉ። የአሥራ ምናን ምሳሌ በማቴዎስ ወንጌል ከሚገኘው ከመከሊት ምሳሌ ጋር ቢመሳሰልም ትምህርቱ ግን ልዩነት አለው፤ ማቴ.25:14-30።

ብዙዎቹ የጌታ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ከገባ ከጥቂት ቀን በኋላ መንግሥትን እንዲመሠርት እንዳለው ስላሰቡ ይህን ምሳሌ እንዲናገራቸው አደረጉት። ክርስቶስ እንደሚሞትና እንደሚነሣ አስቀድሞ የነገራቸው ቢሆንም ይህን ነገር አስተውለውና አምነው አልተቀበሉትም ነበር፤ 18:31-34።

በንጉሥ ቤተሰብ የሚኖር አንድ ሰው በሌላ ሀገር ንጉሥ እንዲሆን ብሎ ከሚኖርባት ሀገር ይሄዳል። ከመሄዱም በፊት አሥር አገልጋዮቹን ጠርቶ ለእያንዳንዳቸው የተወሰነ ገንዘብ በመስጠት እንዲህ ሲል ተናገራቸው፡- «እኔ ከሄድሁ በኋላ በዚህ በሰጠኋችሁ በመነገድ ምን እንደምታተርፉ ተመልከቱ» አለ። ይህ ሰው ሀገሩን ለቀ ከሄደ በኋላ የራሱ ሀገር ሰዎች መልእክተኞችን በመላክ ተመልሶ መጥቶ እንዲገዛቸው እንደማይፈልጉ ተናገሩ።

ይህ ሰው ወደ ሀገሩ ከተመለሰ በኋላ አሥሩን አገልጋዮች ወደ እርሱ በመጥራት በሰጣቸው ገንዘብ ምን እንዳደረጉና ምን እንዳተረፉበት እንዲገልጹ ጠየቃቸው። የመጀመሪያው አገልጋይ ቀርቦ በተሰጠው በአሥር ምናን ሌላ አሥር ምናን እንዳተረፈ ነገረው። ጌታውም ይህን በሰማ ጊዜ በሌሎቹ ሁሉ ፊት እያምገሰው በአሥር ከተሞች ላይ እንዲያስተዳድር ሾመው። ሁለተኛውም አምስት ምናን በማትረፉ በአምስት ከተሞች ላይ እንዲያስተዳድር ተሾመ። ሦስተኛው በተሰጠው ምናን ምንም ስላላተረፈ ንጉሡ ያለውን ምናን በመውሰድ ለፈተኛው ሰጠው። ከዚህም በኋላ ተቃዋሚዎቹ ሁሉ በፊቱ እንዲገደሉ አዘዘ።

በዚህ ታሪክ ንጉሥ ሆኖ ያየነው ሰው የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ በዚህ ዓለም ነበር፤ እርሱም ወደ ሰማይ ተመልሶ በክብርና በሞገስ አክለል ጭናክላ፤ ዕብ.2:9። የዚህ ዓለም ሰዎች በላያቸው እንዳይነግሥ ተቃወሙት። ዳግም እስኪመጣ ለእርሱ ትርፍን እንድናተርፍለት በማለት ለእኛ ለአገልጋዮቹ ስጦታን ሰጥቶናል። በዚህም ስጦታ እርሱን ብናገለግለው ዳግም በተመለሰ ጊዜ ያከብረናል፤ አለበለዚያ ግን ሽልማት እናገኝም፤ 4:8፤ 1ቀር.12:4-11። ጌታ በሚመለስበት ላዓት

እንዲመራቸው ባለፈለጉት ሥፍራ አይኖራቸውም። እነዚህን ነገሮች ልብ ግለት ይኖርብናል።

1. እግዚአብሔር ክርስቶስ ኢየሱስን የዓለማችን ንጉሥ ሊያደርገው ነው። ይህንንም የሚለውጠው ምንም ነገር አይኖርም።
2. ጌታ ስጦታን ሰጥቶናል። በዚህም ስጦታ ምን እንዳደረግንበት ሊጠይቀን ይገባዋል። ይህም ጥያቄ በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት ይከናወናል፤ 2ቆሮ.5:10።
3. እኛ ክርስቲያኖች በምድር ላይ በሚገኙት ከተሞች እንድንገዛ ሥልጣን አይሰጠንም፤ ነገር ግን በጌታ ዘንድ ከፍ ያለውን ክብር እንድናገኝ ከእርሱ ጋር እንሆናለን። ምንም እንኳን በከተሞች ላይ እንድንገዛ ባይደረግም በታማኝነት ላገለገሉት ጌታ ሽልማትን ይሰጣል። ንጉሡ ለእንዳንዶች «መልካም አንተ ታማኝ አገልጋይ» ይላቸዋል። ይህንን የሚናገረው መልካምና ታማኝ ለሆኑት ብቻ ይሆናል፤ ማቴ.25:21 እና 23።

ሁላችንም እንድናገለግለው በታ ስላለን ጌታ ምንም ስጦታ አልሰጠንም አንበል፤ 1ቆሮ.12:7። ጊዜያችንና ገንዘባችንን ለጌታ በመስጠት ብናገለግለው ዳግም በተመለሰ ጊዜ ታላቅ ሽልማትን እንቀበላለን። ጌታን እንድናገለግልባቸው የተሰጠንን ስጦታዎች ባንጠቀምባቸው ይወስዳቸዋል። አሁን ባለንበት ሁኔታ በጥቂቱ ብናገለግለው የበለጠ እንድናገለግለው ለማድረግ ይረዳናል። በመጀመሪያ ጊዜ ማርቆስ የጳውሎስና የበርናባስ ረዳት ነበር። ከብዙ ዓመት በኋላ ግን ጳውሎስ ማርቆስን «ጠቃሚ አገልጋይ» በማለት ይጠራዋል፤ የሐዋ/ሥራ 12:25፤ 13:5፤ 2ጢሞ.4:11። መንፈስ ቅዱስም የክርስቶስ ኢየሱስን ሁለተኛውን ወንጌል ማለትም የማርቆስን ወንጌል ይጽፍ ዘንድ ክብርን ሰጠው።

በምሳሌው እንደተመለከትነው ሦስተኛው አገልጋይ ጌታውን ጭራሽ እንዳላገለገለ እናያለን፤ 19:20-21። ይህ አገልጋይ ጌታውን ጨካኝ አድርጎ በማሰብ ይፈራ ነበር። ጌታውንም እንደ ቀማኛና ታማኝም እንዳልሆነ እየቆጠረ ይወቅሰው ነበር። ከዚህም የተነሣ ጌታው የሰጠውን መክሊት መልሶ በመስጠት ከጌታው ይልቅ ታማኝ መሆኑን ለማስመስከር ፈለገ። ጌታውም አገልጋዩ በተናገረው ሳይሟገት ትንሽ ሊያተርፍ የሚገባው እንደነበረ አስረዳውና የተሰጠውን መክሊት ከእጁ ወሰደ። ሌሎቹ አገልጋዮች ግን ያላቸውን መክሊት ሲጠብቁ አመፀኛው አገልጋይ ግን በውጭ ወዳለው ጨለማ ተጣለ፤ ማቴ.25:26-30። ይህም ወደ ውጭ መጣል የሚያሳየን ሰውየው እውነተኛ አማኝ እንዳልነበረና ጌታ በላያቸው እንዳይገዛ ከሚቃወሙት ጋር አንድ ዓይነት ነገር እንዳለው በመሆኑ ከእነርሱ ጋር ተደመሰሰ።

ይህ «አመፀኛ አገልጋይ» በዘመናችን የሚኖሩትን ብዙ ሰዎችን ይመስላል። እነዚህ ሰዎች ልክ እንደ እርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን ይላሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ከልባቸው አይወዱትም። እግዚአብሔርንም ጨካኝ በማድረግ የራሳቸውን ሥራ መልካም አድርገው በመቁጠር እግዚአብሔር እንዲቀበላቸው ይገባል ይላሉ። እግዚአብሔር እኛን

እንዲቀበለን እንደሚገባው ካሰብን ይህን አቀባበል የምናገኘው በክርስቶስ በኩል ወደ እርሱ ከመጣን ነው።

ከላይ በተመለከተው ምሳሌ የሉቃስን ወንጌል አራተኛ ክፍል እንጨርሳለን። እዚህ ያየናቸው ምሳሌዎች በሙሉ ጌታ በቤርያ ሆኖ ያስተማረባቸው ናቸው፤ 10:1-19:27። ገሊላንም የለቀቀው በዚህ ጊዜ ነበር፤ 9:51። ከገሊላም እስከ ኢየሩሳሌም ለመድረስ ወደ ስድስት ወር ያህል ፈጀበት። ይህ የሉቃስ አራተኛው ክፍል በሌሎቹ ወንጌላት የማይገኙ አሥራ ሁለት ምሳሌዎችና ሌሎችም ትምህርቶችን ይዞአል። አንዳንድ ጊዜ በሌሎች ሁለት ወንጌሎች ልናገኝ የምንችለውን ምሳሌ እንኳን ሉቃስ ጥቃቅን ልዩነቶችን ሊያሳይ በሚችል ሁኔታ አቅርቦታል። እነዚህ ልዩነቶች የሚያስገርሙና ጠቃሚ ናቸው። እስካሁን ያየናቸው የሉቃስ ወንጌል ምዕራፎች በሙሉ በጣም ጠቃሚ ናቸው። ምክንያቱም ክርስቶስ ራሱ ያስተማራቸውን አስገራሚ ትምህርቶች ይሰጡልናልና ነው። ወደ ሌላው የሉቃስ ወንጌል ክፍል ከማለፍህ በፊት እነዚህን ምዕራፎች በደንብ መረዳትህን አረጋግጥ።

የመጨረሻው ሳምንት 19:28-22:53

ጌታ ኢየሱስ በሕይወት ከኖረባቸው ጊዜያት ከሞቱ በፊት ያላለፉቸው የመጨረሻዎቹ ሰባት ቀናት በዓለም ታሪክ ከፍተኛ ሥፍራ የያዙ ቀናት ናቸው። በአራቱም ወንጌሎች በአንድነት ሃያ ስምንት ምዕራፍ የያዙትን እነዚህን ቀናት ለመግለጽ መንፈስ ቅዱስ የተሟላ መግለጫ ሰጥቶናል።

በሉቃስ ወንጌል በ19ኛው ምዕራፍ እንደተጠቀሰው ክርስቶስ በኢየሩሳሌም እንደገባ እንመለከታለን። በ20ኛው ምዕራፍ ላይ ከፈሪዋውያን ይከራከራል። በ21ኛው ምዕራፍ ደግሞ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ወደፊቱ ሲነገራቸው እናንባለን። በ22ኛው ምዕራፍ አልፎ ሲሰጥና ሲያዝ ከዚያም በ23ኛው ምዕራፍ በመስቀል ላይ ሲሰቀል እናያለን። ከተሰቀለም በኋላ ይሞታል። ከዚያም ይቀበራል። ነገር ግን በ24ኛው ምዕራፍ ከሞት ይነሳል። ከዚህ በኋላ እነዚህን ሁሉ አስደናቂ ሁኔታዎች በጥንቃቄ እናጠናለን።

የጌታ ወደ ኢየሩሳሌም መግባት 19:28-48

አነስተኛዋ የደብረ ዘይት ተራራ ከኢየሩሳሌም ከተማ በስተምሥራቅ በኩል ትገኛለች። ቤተ ፋጊና ቢታንያ የሚባሉት ሁለት መንደሮች በደብረ ዘይት ተራራ ሥር ይገኛሉ። አልዓዛር፣ ማርያምና ማርታ በቢታንያ ሲኖሩ ስለ ቤተፋጊ ግን ዳግመኛ ተጽፎ የምናነበው ነገር ምንም የለም! ዮሐ. 11:1።

መሲሔ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ነቢዩ ዞርያስ ከብዙ ዓመታት በፊት ጽፎ ነበር። ዞርያስም በመንፈስ ቅዱስ ተነድቶ ንጉሥ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ይመጣል በማለት ተናገረ፤ ዞክ. 9:9፤ ማቴ. 21:5፤ ዮሐ. 12:14። ብዙ ነገሥታት ሲመጡ በታላላቅ ፈረሶችና ብዙ በሚሆን የጦር ሠራዊት ታጅበው ቢሆንም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በፀጥታና በሰላም መጣ። በዚህም እርሱ መሢህ መሆኑን ሕዝቡ እንዲያውቁ ይፈልግ

ሰለነበር ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን በመላክ የሚቀመጥበት አሁን እንዲያመጡ እዘዛቸው፤
19:29-30። በዚህ ክፍል ደቀ መዛሙርቱን ልኮ አሁንም እንዲያመጡ በማዘዝ እርሱ
የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነና ሁሉንም ነገር እንደሚያውቅ እንመለከታለን።
የውርንጭላይቱ ባለቤት እንደማይከለክለው እርግጠኛ ሰለነበር ጌታ ውርንጭላይቱን ቶሎ
እመላሳታለሁ ብለው እንዲነገሩት ነበር የላካቸው፤ ማቴ. 21:3።

ይህች ውርንጭላ ጌታን ከሕዝቡ መካከል ከፍ አድርጋ በመሸከም ኢየሱስን ሕዝቡ
ሁሉ እንዲያየው ለማድረግ ተመርጧል ነበር። ኢየሱስ ምን እንደሚመስል ለማሳየት
ለእኛም ይቻላል። ለሰዎች የእግዚአብሔርን ፍቅር ለናሳያቸው ጌታ ኢየሱስም
እንደሚወዳቸውና ለእነርሱም እንደ ሞተ መረዳት ይጀምራሉ። ብዙ ሰዎች መጽሐፍ
ትዱስን ስለማያነቡ እግዚአብሔር ለእነርሱ ያለውን ፍቅር የሚረዱት ከእኛ ነው። ከዚህ
የተነሣ ዛሬም ቢሆን ክርስቶስ ምን እንደሚመስልና እነርሱንም እንደሚወድ
እንድናሳውቃቸው ይጠበቅብናል።

በውርንጭላይቱ ሲቀመጥ ምቹት እንዲኖረው ደቀ መዛሙርቱ በውርንጭላይቱ
ጀርባ ላይ ልብላቸውን አኖሩለት። በፊት ላይ አቧራ እየበሰነ እንዳያስቸግረው በመንገድ
ላይ ብዙ ሰዎች ልብላቸውን ሲያነጥቱ አንዳንዶች ደግሞ ከዛፍ ጫፍ ጫፉን እየቆረጡ
በመንገዱ ላይ ጉዘጉዘት። ሕዝቡም እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ጌታ ኢየሱስን ንጉሥ
እንደሆነ በንግግራቸው ይገልጹ ነበር፤ 19:38፤ መዝ. 118:26። ሰዎቹ
የተጠቀሙበትን በሚመስል ቃል መላእክትም በጌታ መወለድ እግዚአብሔርን
አመስግነው ነበር፤ 2:14። ከዚህ በፊት ምንም እንኳን ሕዝቡ በእንዲህ ያለ መንገድ
ጌታን አመስግነው ባያውቁም ጌታ ገን እንዲህ እያደረጉ እንደሚያመስግኑት
ተናገረአል፤ 13:35። ሕዝቡ ለኢየሱስ ከሰጡት ምስጋና የተነሣ የጌታ ወደ ኢየሩሳሌም
መግባት «የድል መግባት» በመባል ይጠራል።

የኢየሩሳሌም ሰዎች ጌታን አላመሰገኑትም። ጌታ በድል ወደ ኢየሩሳሌም የገባበት
ዕለትም የላምንቱ የመጀመሪያው ቀን እሑድ ሲሆን ከአምስት ቀን በኋላ ማለትም ዓርብ
ዕለት የኢየሩሳሌም ሕዝብ ሁሉ ጌታ እንዲሰቀል ይጮሁ ነበር፤ 23:18፤ 21፤ 23።
ይህም መሆን የቻለው መሪዎቻቸው ጌታን እንዲቃወሙ ሕዝቡን በማነሣታቸው ነው፤
ማቴ. 27:20። ወደ ኢየሩሳሌም በድል በገባበት በእሑድ ቀን እንኳን ፈሪሳውያን ጌታን
ለደቀ መዛሙርትህ ዝም እንዲሉ ተናገራቸው ብለውት ነበር፤ 19:39-40።

የሞቱትን የአብርሃም ልጆች እግዚአብሔር ከሙታን ማስነሣት ይቻላል፤
ማቴ. 3:9። ይህንም የእግዚአብሔር ችሎታ ጌታ መናገሩ ሕያው የሆኑ የሰው ልጆች
ባያመስግኑት እግዚአብሔር ሙታንን እንኳን በማስነሣት ቢሆን ልጁን ከፍ ሲያደርጉት
በዚያን ሰዓት ሊያዩ እንደሚመች ማመልከቱ ነበር።

የጌታ ደቀ መዛሙርት ንጉሥ አድርገው ቢያመስግኑም የኢየሩሳሌም ሕዝብ ገን
እንደ ንጉሥ እንደማይቀበሉት ጌታ አስቀድሞ ያውቅ ነበር። ከተማይቱም የሚደርስበትን
ታላቅ ችግር አስቀድሞ በመመልከት አለቀሰላት፤ 19:41-44። የእስራኤል ሕዝብ
ኢየሱስን የሰላም መስፍን መሆኑን ባያውቁም የጌታ ደቀ መዛሙርት ገን ሰላም በአርያም

በማለት ተናገሩ፤ ኢሳ. 9: 6። ይህ ሁሉ በሆነ በገምት ከአርባ ዓመታት በኋላ ሮማውያን የኢየሩሳሌምን ከተማ በመደምሰስ ብዙ ሕዝብ ገደሉ።

ጌታ ወደ ቤተ መቅደስ በደረሰ ጊዜ በእግዚአብሔር ቤት ያገኛቸውን ነጋዴዎች አወጣቸው፤ 19: 45-46። ይህን ዓይነት ነገር ከአንድ ዓመት በፊት አድርጎ ነበር። ነገር ግን ነጋዴዎቹ ወዲያውኑ ተመልሰው የቀድሞ ተግባራቸውን ቀጠሉ፤ ዮሐ. 2: 13-22። እነዚህ ነጋዴዎች የሌቦች ዋሻ ያደረጉት የእግዚአብሔር ቤት ለዓለም ሕዝብ ሁሉ የጸሎት ቤት እንዲሆን የተገባውን ሥፍራ ነበር፤ ኢሳ. 56: 7፤ ማር. 11: 17፤ ኤር. 7: 11።

ይህ ከላይ የተመለከተው ሁኔታ ዛሬ በዚህ ዘመን በእግዚአብሔር ነገር ገንዘብን ለማግኘት ለሚፈልጉ ሰዎች ትልቅ ማስጠንቀቂያ መሆን አለበት። ላደረገው ነገር ምንም ክፍያ ሳንጠይቅ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በመርዳትና ጌታን በማገልገል ለመኖር መዘጋጀት አለብን፤ 1ኢጥ. 5: 2።

ጌታም ለጥቂት ቀናት ወደ ቤተ መቅደስ በየቀኑ እየሄደ ሕዝቡን ያስተምር ነበር። የፋሲካን በዓል ለማክበር ብዙ ወንዶችና ሴቶች ከተለያዩ የእስራኤል ክፍለ ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ይመጡ ነበር። የኢየሩሳሌም ከተማ መሪዎች ጌታን ስለጠሉት እርሱን በመሪዎች ፊት ለመክሰስ እንዲያመቻቸው በንግግሩ ስሕተትን ይፈልጉ ነበር፤ 19: 47-48። በመሸም ጊዜ ጌታ ሊተኛ ወደ ቤታንያ ሄደ፤ ማር. 11: 11፤ 15 እና 19። በማርቆስ 11: 12 እንደምንመለከተው በሰኞ ዕለት ጌታ ወደ መቅደስ ይገባ ነበር።

በምዕራፍ 18 እና 19 እንዳነበብነው ሰዎች ሲያደርጉ ያየውን ሁሉ ማድረግ ስሕተት ነው፤ ምክንያቱም የሰዎች ቁጥር ብዛት ስሕተት ከመሥራት አይጠብቅምና ነው። በዚህ ክፍል አንዳንዶች ጌታን ሲያከብሩት አንዳንዶቹ ደግሞ ይቃወሙታል። የኢየሩሳሌም ከተማ ነዋሪዎች ይህ የሚመጣው ማነው? ብለው ስለ ኢየሱስ በጠየቁ ጊዜ ነቢይ ነው የሚል መልስ ነበር ያገኙት፤ ማቴ. 21: 10-11። ነቢይ ነው በማለት በመለሱት መልስም ዝቅተኛ በሆነ ደረጃ እርሱን መቀበላቸውንና የእስራኤልን ሕዝብ የሚያድነው ንጉሥ እርሱ መሆኑን አለማመናቸውን ያሳያል። ዛሬ ብዙ ሰዎች ኢየሱስን እንደ ታላቅ መምህርና መልካም አርአያ ይመለከቱታል። ምንም እንኳን እነዚህ አስተያየቶች ትክክል ቢሆኑም ለጌታ ግን ይህ ብቻ በቂ መግለጫ አይሆንም። እንደ ቶማስ ክርስቶስን «ጌታዬና አምላኬ» ብለን በመጥራት ልንቀበለው ያስፈልገናል፤ ዮሐ. 20: 28።

የጌታ ጠላቶች 20: 1-47

በገሊላ በስተሰሜን ክፍል የሚኖሩ ሰዎችና ሌሎችም ብዙ ሕዝብ ጌታን እያዳመጡ ይከተሉት ነበር። ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ከመምጣቱ በፊት መሪዎቹ እንደሚጠሉትና ሊገድሉትም እንደሚፈልጉ ያውቅ ነበር። ከዚህም የተነሣ ከእነርሱ ከመሸሸ ይልቅ ጠላቶቹ ወዳሉበት ሥፍራ በመምጣት ፊት ለፊት ይገናኛቸው ነበር። ምሽት ሲደርስ ወደ ቤታንያ ወደ ኢየሩሳሌም በመምጣት

በመቅደስ ደጃፍ ለሚሰሙት ሁሉ ያስተምር ነበር። በምዕራፍ 20 እንደምንመለከተው የካህናት አለቆች፣ ጸሐፊዎችና ሽማግሌዎች ጌታን በንግግር ሊያጠምዱ አሰቡ። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ መምህራን፣ ካህናት፣ ፈረሳውያንና ሰዶቃውያን ናቸው። 20:11 19: 27፣ ማቴ. 22:15።

የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች ከሽማግሌዎች ጋር ወደ እርሱ ቆመው በመቅደስ የሚሸጡትን ነጋዴዎች ለማስወጣት ማን ሥልጣን እንደሰጠው ይጠይቃል፤ 19:45። ሥልጣን ባለው በእግዚአብሔር ቃል በመደገፍ ጌታ አመፀኞችን ከእግዚአብሔር ቤት ለማስወጣት መብት አለው፤ 19:46። ለዚህ ጥያቄያቸው የሚያስፈልገውን መልስ ቀደም ብሎ ተናገረአቸው ስለነበር አሁን መድገም አያስፈልገውም። ሆኖም እነርሱን መልሶ ስለ መጥምቁ የሐንስ ጥያቄን ይጠይቃቸዋል። ስለ የሐንስም በተጠየቁት ጥያቄ የሐንስን እውነተኛ ነቢይ ነው ብለው መቀበላቸውን ለመመለስ ይፈሩ ነበር፤ ምክንያቱም የየሐንስን መልእክት በሰሙ ጊዜ አላመኑም ነበርና ነው። ይህም ብቻ አይደለም፤ በአንጻሩ የሐንስን እውነተኛ ነቢይ አይደለም ብለው ማስተባበልን ይፈሩ ነበር። ሕዝቡ የሐንስን እንደ እውነተኛ ነቢይ ተቀብሎት ስለነበር የሕዝቡን ቁጣም ይፈሩ ነበር። ከእነዚህ ምክንያቶች የተነሣ የሐንስ ከእግዚአብሔር ይላክ አይላክ እንደማያውቁ ሲመልሱለት ጌታም ለጥያቄያቸው መልስ ለመስጠት አለመፍቀዱን ነገራቸው።

እግዚአብሔርን የሚያውቁና ቃሉን የሚወዱ ሁሉ የእግዚአብሔርን እውነት መናገር መከራን ቢያስከትልባቸውም ይህን ከማድረግ ፈጽሞ ወደ ጓላ ማለት አይገባቸውም። ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን መፍራት የተሻለ ነው። በምዕራፍ 22 ጴጥሮስ ሰዎችን ስለፈራ ውሸትን ተናገረ፤ ጌታ ግን እውነትን በመናገር እንደሚሞት እያወቀ የእግዚአብሔርን እውነት በግልጽ ከመናገር ወደ ጓላ አላለም።

የወይን አትክልቱና ገበሬዎች 20:9-18

21:29-31 ባይቆጠርም የወይን አትክልቱና የገበሬዎቹ ምሳሌ በሉቃስ ወንጌል ውስጥ የመጨረሻው ምሳሌ ነው። በማቴዎስ ወንጌል በ22: 1-14 እና በ25: 1-30 ጌታ ሌላ ምሳሌ ተናገሯል። በዚህ በወይን አትክልት ምሳሌ ጌታ ያስተላለፈው መልእክት እግዚአብሔር እስራኤልን የተወው እስራኤል የእግዚአብሔርን ልጅ ሰላተቀበሉት እንደሆነ ለማሳየት ነው።

ታሪኩም ከዚህ እንደሚከተለው ነው፡- ይህ ታሪክ አንድ የወይን አትክልት ስለተከለ ሰው ይናገራል። ይህ ባለአትክልት ወይት ባፈራ ጊዜ ፍሬውን ለቅመው ለሚሰጡት ሰዎች ያከራየዋል። የወይት ባለቤትም ይህን አድርጎ ከሄደ ከብዙ ጊዜ በጓላ የወይት ፍሬ በደረሰበት ወራት አገልጋዮቹ ድርሻውን እንዲያመጡ ይልካቸዋል። ያከራያቸው ገበሬዎች ግን እንኳንስ የተጠየቁትን ሊከፍሉ ይቅርና የተላኩትን አገልጋዮች አንዳንዶቹን በመግደል፣ አንዳንዶቹን በመደብደብ፣ ሌሎቹንም ያለ ምንም ነገር ባደሉቸውን ይሰዱአቸዋል፤ ማቴ. 21:35፤ ማር. 12:5። የወይት ባለቤትም ይህን ሁሉ ከተመለከተ በጓላ ልጁን ይልካል። ገበሬዎቹም ልጁን ቢገድሉት ሰውየውን ያለ ወራሽ

የሚያስቀሩት ስለመሰላቸውና በኋላም የወይኑን አትክልት ለራሳቸው ለማድረግ ስለፈለጉ ልጁን ገደሉት። በመጨረሻም የወይኑ ባለቤት ራሱ በመምጣት ገበሬዎቹን በሙሉ ከገደላቸው በኋላ ድርሻውን በወቅቱ ለሚሰጡት ለሌሎች ወይኑን አከራየው።

የምሳሌው ትርጉም፡- ጌታ ኢየሱስ ይህን ሲናገር የሚሰጡት የነበሩ ሰዎች ሁሉ የምሳሌውን ትርጉም መረዳት ችለው ነበር። በእርግጥ እግዚአብሔር ይህን አያድርግብን በማለት ተናገሩ፤ 20:16። ከኢሳይያስ 5:1-7 እንደተመለከቱት የወይኑ አትክልት እስራኤልን እንደሚያሳይ ይገባቸው ነበር። እግዚአብሔር ለሌሎች አሕዛብ ካደረገው ነገር በላይ እስራኤል በማድረግ ባርኳቸዋል። ይህን ታላቅ በረከት ስላደረገላቸው ከእነርሱ ብዙ በጉ ፍሬን እንዲጠብቅባቸው ይገባው ነበር። ስለሆነም ሊወዱት፣ ሊታዘዙትና ሊያመልኩት ይፈልግ ነበር። አገልጋዮቹ ነቢያት ሕዝቡ ለእግዚአብሔር በጉ ፍሬን ማፍራት እንዲችሉ ለማስተግር ይልካቸው ነበር። ሆኖም ብዙዎቹ የእስራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን ነቢያት ይቃወሙና የእግዚአብሔርንም አገልጋዮች ይገድሉ ነበር፤ ሉቃ. 13:34፤ ዕብ. 11:36-38።

ከብዙ ጊዜ በኋላ እግዚአብሔር ልጁን ላከ። ነገር ግን የሕዝቡ አለቆች እስራኤልን በጠቅላላው በገዛ ሥልጣናቸው መቆጣጠር እንዲያመቻቸው ስለመሰላቸው ኢየሱስን በመስቀል ላይ ሰቀሉት። ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔር እስራኤልን ለቅጣት አላልሮ በመስጠት ፊቱን ወደ አሕዛብ መለሰ። ከሐዋርያት ሥራም እንደምንመለከተው በተመሳሳይ ሁኔታ ጳውሎስ በአገልግሎቱ ሁልጊዜ አስቀድሞ ወደ አይሁድ ይሄዳል። በኋላም አልቀበል ሲሉት ወደ አሕዛብ ዘወር ይላል፤ ዮሐን/ሥራ 13:46፤ 28:28። የምሳሌውን ጌታ ሲናገር አይሁድ እግዚአብሔር ሕዝባቸውን የሚተው መሆኑን ግመን አቅቷቸው ነበር። ጌታ ግን ይህ እንደሚሆን ከብሉይ ኪዳን በመጥቀስ አሳያቸው። ስለሞን የእግዚአብሔርን መቅደስ ባሠራበት ወቅት አንድ ታሪክ ነበር። ይህም ታሪክ እንዲህ ነበር፡- ለመቅደስ መሥሪያ የሚጠረቡት ድንጋዎች በሙሉ የተመደበላቸውን ቦታ እንዲይዙ ተብሎ በሚይዙት ቦታ ልክ እንዲሆኑ ይስተካከሉ ነበር። ግንበኞቹ የት እንደሚያስቀምጡት ግራ ያጋባቸው አንድ ትልቅ ድንጋይ ይመጣል። ይህንም ድንጋይ ቦታ ስላጡለት ዘወር አድርገው ሳይጠቀሙበት ይተጩታል። በኋላ ግን ለማዕዘን የሚሆን ድንጋይ በተፈለገ ጊዜ ይህ የማይጠቅም ብለው የተጩት ትልቅ ድንጋይ የጥቅና ተፈላጊ በመሆን ትልቅ ሥፍራን ያዘ። በዚህም ምሳሌ ስለ ኢየሱስ አንድ ነገርን እንመለከታለን። እንደዚህ እንደተተወ ድንጋይ ኢየሱስን የሕዝቡ መሬዎች ቢጥሉትም እግዚአብሔር ግን ታላቅ ክብር ያለውን ሥፍራ ሰጠው። ይህንን እንዲያስተምር ነበር መንፈስ ቅዱስ ጴጥርስን የመራው፤ ዮሐን/ሥራ 4:11፤ 1ኢጥ. 2:6-7።

ከዚህ በኋላ ጌታ ሌላ እውነትን በመጨመር ተናገረ፤ ሉቃ. 20:18። ጌታ ወደዚህ ዓለም መጀመሪያ ሲመጣ ራሱን ዝቅ በማድረግ ትሑት ሰው በመሆን የእግዚአብሔርን መንገድ ለሕዝቡ በእርጋታ ለማሳየት ነበር። ብዙዎቹ ሰዎች መሢሁ ሲመጣ በታላቅ ኃይልና ክብር ይመጣል ብለው ይጠብቁ ስለነበር ራሱን ዝቅ በማድረግ የመጣውን ጌታ ኢየሱስን አላመኑትም። በክርስቶስ ያለውን የእግዚአብሔርን ክብር ያላዩት አይሁድ

የሚወድቁበት ድንጋይ ሆነ። በዳግም ምፅአቱ ከሰማይ የሚወርድ ድንጋይ ሆኖ ስለሚመጣ ጠላቶቹ ሁሉ በዚያን ጊዜ ይደመሰሳሉ።

የወይኑ አትክልት ገበሬዎች የወይኑ ባለቤት ስላደረጉት ሁሉ የሚቀጣቸው አልመሰላቸውም ነበር። ልጁን ቢገድሉ በወይኑ አትክልት እንደመሰላቸው የሚያደርጉ ይሆኑ ነበር። በመዝሙረ ዳዊት 2: 1-3 እንደምናነበው የዓለም መንግሥታት በአንድነት ተሰባስበው በእግዚአብሔርና በልጁ ላይ ሊያምፁ ይሰማሉ። እግዚአብሔር ልጁን የዓለም ንጉሥ አድርጎ ስለሾመው ይህ ሀሳባቸው አይከናወንላቸውም፤ መዝ. 2: 4-6። በእግዚአብሔር የሚያምኑና ልጁንም ሊየሱስ ክርስቶስን የተቀበሉ ሁሉ በዚህ ሕይወት ሳሉ መልካም በረከትንና በሚመጣውም መንግሥት የዘላለምን ሕይወት ይወርሳሉ።

የእግዚአብሔር ፍቅር ስለምናውቅ በምዕራፍ 20 ቁጥር 15 ላይ ለተጠየቀው ጥያቄ የተለየ መልስ መስጠት እንችላለን። ሰዎች የእግዚአብሔርን ልጅ ቢገድሉትም እግዚአብሔር ግን እርሱን ከሞት በማስነሣት ታላቅ ክብርን አጉናፀፈው። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ሰዎች እንዳደረጉ ቢያይም መልካም የምሥራችን ይልክላቸዋል። ምንም እንኳን የከፋ ኃጢአት ቢኖርባቸውም እግዚአብሔር ይቅር ሊላቸው ፈቃደኛ እንደሆነና እንደ ልጆቻቸው ተቀብሎ የዘላለም ሕይወትን ሊሰጣቸው እንደሚፈልግ ይናገራቸዋል። እንዴት የሚያስደንቅ ነው የእግዚአብሔር ጸጋ!

የግብር ከፈላ 20: 19-26

ጸሐፊዎችና ካህናት ጌታ የተናገረው ምሳሌ ስለ እነርሱ መሆኑን ያውቁ ነበር። የእግዚአብሔርን ልጅ በመግደል እንኳን እስከማይመለሱ የእግዚአብሔርን የወይን ቦታ በራሳቸው ቁጥጥር ሥር ለማድረግ የሚፈልጉ አሕዛብ መሪዎች እነርሱ ነበሩ። ይህን ምኞታቸውን ወዲያውኑ በዚያ ሰዓት ጌታን ከሕዝቡ ላይተው በመውሰድ ሊያደርጉት የወደዱ ቢሆንም ሕዝቡን ስለፈሩ በጌታ ላይ የሚያስወነጅለውን ወጥመድ ይሸርቡበት ጀመር። ይህንም ለማድረግ ለአንዳንድ ሰዎች ገንዘብ በመክፈል ሰዎቹን እንደ እውነተኛ ሰዎች አስመስለው ይጠቀሙ ዘንድ አደረጉ። እነዚህንም ሰዎች ቀላል የሚመስሉ ጥያቄዎችን ለምሳሌ ግብር ስለመክፈል እንዲጠይቁት ነገሯቸው።

ገንዘብ የተከፈላቸው ሰዎችም ጌታ ለማንም የማያዳላና ሁሉጊዜም እውነትን የሚያስተምር መሆኑን እየተናገሩ ያመሰግኑት ነበር። ከዚህም የምስጋና ቃል በኋላ ጌታን እስራኤላውያን ለርም መንግሥት ቀረጥ መክፈል ይኖርባቸዋል? ሲሉ ጠየቁት። ከብዙ ጊዜ በፊት እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ትዕዛዙን ባይጠብቁ በሌላ ሕዝብ መንግሥት ሥር እንደሚወድቁ አስጠንቅቆአቸው ነበር፤ ዘዳ. 28: 49-51። ጌታ በምድር ላይ በነበረበት ዘመን የርም መንግሥት እስራኤልን ይገዛና ግብርም ያስገብራቸው ነበር፤ 2: 1። እንደ እውነቱ ከሆነ እስራኤላውያን ራሳቸው በርማውያን መገዛታቸውንና ለእነርሱም ግብር መገበራቸውን ይጠሉ ስለነበር የራሳቸው የሚሆነው ንጉሥ መጥቶ ከዚህ ከባዕድ አገዛዝ ነፃ እንዲያወጣቸው ይፈልጉ ነበር።

በዚህ ጊዜ ግብር መገበር ተገቢ መሆኑን መጠየቃቸው ምን ዓይነት ወጥመድ መሆኑን መገመት ይቻላል። ጌታ ኢየሱስ የእስራኤል ንጉሥ ሆኖ እንደመጣ ተናገሮ ስለነበር ግብር መገበር አይገባችሁም ብላቸው እርሱን ወዲያው ንጉሥ ሊያደርጉት ደስ ይላቸው ነበር። ይህንም ነገር የተናገረ ሆኖ ቢያገኙት ጠላቶቹ ወዲያውኑ ወደ ገዢው ወደ ዲላሞስ ዘንድ ሊከሱት ዕድል ይሆንላቸው ነበር። የዲላሞስ ዋነኛው ሥራ ሕዝቡ ለሮም ንጉሥ ግብር እንዲገብር ማድረግ ነው። ጌታ ግብር መክፈል አለባችሁ ቢል ሕዝቡ ንጉሥ እንዲሆን አይፈልጉትም ነበር። በአንፃሩ ደግሞ መክፈል የለባችሁም ቢል ከመንግሥት ጋር የሚአጋጩ ነገር ይፈጠራል። ስለዚህ የትኛውን ነው መመለስ ያለበት?

ጌታም እንዲህ ለመሰለው ወጥመድ እንዳይወድቅ እጅግ በጣም ጥበብን የተሞላ ስለነበር የዲላሞስን ለዲላሞስ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር መስጠት እንዳለባቸው ተናገረ። ይህም ማለት ክርስቶስ በምድር ላይ በዚያን ጊዜ ንጉሥ ሆኖ እንደግዴገዛ ያሳያል። ምክንያቱም ዲላሞስና ክርስቶስ ሁለት ንጉሥ ሆነው ግብርን ለመተበል በእስራኤል ሕዝብ ላይ መንግሥ አይቻላቸውምና ነው። ደቀ መዛሙርቱም እግዚአብሔር በላባቸው የሚገዛ አምላክ መሆኑ በጣም ከፍተኛ ነገር እንደሚሆን እንዲያስቡ ይፈልግ ነበር፤ 17:21። ጸሐፊዎችና የካህናት አለቆችም ጌታ በመለሰላቸው መልስ እጅግ ስላስደነቃቸው ሌላ ሊጠይቁት አልደፈሩም።

እግዚአብሔር ለሰው ፊት የማያዳላ አምላክ በመሆኑ እኛም በሰዎች ሁሉ ፊት ሳናዳል ለሁሉም በትክክል እንደ እግዚአብሔር እንድንፈርድ ይፈልጋል፤ 20:21፤ ሮሜ 2:11፤ 1ጢሞ. 5:21። ለመንግሥት ግብር መገበር ይገባናል፤ ሮሜ 13:6። ከሁሉም በላይ ለእግዚአብሔር የሚሆነውን ሁሉ ለእግዚአብሔር መስጠት ይኖርብናል። የእግዚአብሔር የሚሆነው የትኛው ነው? በመጀመሪያ እኛ በእግዚአብሔር አምላክ የተፈጠርን ስንሆን በሁለተኛ ደረጃ የክርስቶስ ስም መለያ መጠሪያችን ነው፤ ዘፍ. 1:26-27፤ ያዕ. 3:9፤ የሐዋ/ሥራ 11:26። እግዚአብሔር የፈጠረንና በክርስቶስም ደም የተገዛን በመሆናችን የእግዚአብሔር ነን። ስለዚህ ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንሰጣለን። በሌላው በኩል ለጌታ ያሳዩት ገንዘብ የገዢው ምስልና ስም ስላለበት ገንዘቡ የእርሱ ይሆናል ማለት ነው።

ሰዎች ከምት ሊነሡ ይችላሉን? 20:27-40

በሉቃስ ወንጌል ብዙ ጊዜ በተደጋጋሚ ስለ ፈረሳውያን ስንመለከት ቆይተን ነበር። አሁን ግን የምንመለከተው ጌታን ይጠሉት ከነበሩት ወገኖች ሰዱቃውያን ስለሚባሉት ይሆናል። በማቴዎስ 3:7 እና 16:1-12 ስለ ሰዱቃውያን የተጻፈውን በማንበብ ስለ እነርሱ ከዚያ ግወቅ ይቻላል። የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ከሰዱቃውያን ዘንድ ብዙ ችግር አጋጥሟቸው ነበር። ከእነዚህም ሰዎች አንድ እንኳን በክርስቶስ ያመነ እንዳልነበር ምንም ተጽድ አናገኝም፤ የሐዋ/ሥራ 4:1-2፤ 5:17-18። ሰዱቃውያን ከብሉዱ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ በሙሴ የተጻፉትን የመጀመሪያዎቹን አምስት መጻሕፍት ብቻ

ሲያምኑ በተሩት መጻሕፍት ገን በጭራሽ እያምኑም። እነኚህ ወገኖች በእግዚአብሔር ያምናሉ፤ ነገር ገን እግዚአብሔር ሙታንን እንደሚያነሣ እያምኑም፤ ማቴ. 22: 23፤ ማር. 12: 18፤ ዮሐን/ሥራ 23: 8።

በዚህ ክፍል ሰዱቃውያን ጌታን በጥያቄ ለማጥመድ ያስባሉ። በዚህም ሀሳብ ልጅ ላትወልድ ባሏ ስለሞተባት አንዲት ሴት ሕጉ የሚያዘውን በማንሣት ጥያቄያቸውን ያቀርባሉ። የሞተው ባሏ ወንድም የሆነው ሰው ሴትየዋን በማግባት ለወንድሙ ስም ማስጠሪያ የሚሆን ልጅ እንዲወልድ የሟች ወንድሙም ስም ከእስራኤል ሕዝብ መካከል እንዳይረሳ ማድረግ እንዳለበት ሕጉ ያዛል፤ ዘዳ. 25: 5።

ሰዱቃውያን ስድስት ወንድሞች ያሉት አንድ ሰው እንደነበር ገለጹ፤ ሰውየው ልጅ ሳይወልድ እንደሞተና የእርሱ ሁለተኛ ወንድም የሟች ወንድሙን ሚስት አግብቶ እርሱም ልጅ ሳይወልድ እንዴት እንደሞተና ሦስተኛውም ቀጥሎም አራተኛውና በመጨረሻም ስድስቱም አገቧት፤ በኋላ ልጅ ሳይወልዱ እንዴት እንደሞቱ ከእነርሱም ሞት በኋላ ሴቲቱ እንደሞተች ይነግሩታል። ከዚህም በመነሣት ሰዱቃውያን እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፡- ይህችን ሴት ከመጀመሪያው ባሏ ጋር በአንድ ላይ ስድስቱም ወንድሞቹ አግቧትዋት ስለነበር በሙታን ትንሣኤ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? በማለት ይጠይቁታል። ሰዱቃውያን በሀሳባቸው ጌታ ይህን ጥያቄ መመለስ እንደማይችል ስለገመቱ በዚያ የነበሩት ሰዎች ከዚህ ጥያቄ የተነሣ እግዚአብሔር ሙታንን እንደማያስነሣ የሚያምኑ ይመስላቸው ነበር።

ሁልጊዜ የጌታ ጠላቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ለመጥቀስ ሲጀምሩ በጣም መጠንቀቅ ያስፈልገናል። ሰይጣንም ጌታን በተፈታተነው ወቅት ጥቅስ ይጠቅስ ነበር፤ 4: 10። ብዙ ሰዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎ የምናገኘው ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ እናውቃለን።

ጌታም ለሰዱቃውያን ስለ መንግሥተ ሰማያት እያስተማራቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ በመጥቀስ ይመልሳላቸው ነበር። በመጀመሪያም የእግዚአብሔርን ቃልና የእግዚአብሔርን ኃይል እንደማያውቁ ተናገራቸው፤ ማቴ. 22: 29፤ ማር. 12: 24። ከዚያም በመቀጠል በመንግሥተ ሰማያት የሚኖሩ ሰዎች ሚስት እንደሌላቸውና ልክ እንደ መላእክት የማይሞቱ እንደሚሆኑ ነገራቸው። ሰው ሲሞት መንፈሱ ከሥጋው ይለያል፤ መላእክት ግን ሥጋ ስለሌላቸው ሊሞቱ አይችሉም። እኛ ከሞት ስንነሣ አካላችን ከመንፈሳችን እንደገና ይገናኛና ይዋሃዳል። የመንግሥተ ሰማያም ፍጹም ሰዎች ስለምንሆን እንደገና አንሞትም። የእግዚአብሔር ሕግ ሁሉም ሰው አንድ ጊዜ ሞትን እንዲቀምስና ከዚያም የሙታን ትንሣኤን ዕድል እንዲያገኝ ነው፤ ዕብ. 9: 29። በዚህ ሥፍራ ጌታ የሚናገረው ስለ ጻድቃን ትንሣኤ ቢሆንም ኃጢአተኞችም ከሙታን ተነሥተው እግዚአብሔር እንደሚፈርድባቸው በዮሐ. 5: 29 ላይ አስተምሯል። ከዚህም ፍርድ የተነሣ ሁለተኛው ሞት በመባል በሚታወቀው ወደ እሳት ባሕር ለዘላለም ይኖራሉ፤ ራዕ. 20: 14-15።

ጌታም በዘፀ. 3:6 ላይ የሚገኘውን ጥቅስ በመጥቀስ እግዚአብሔር ከሚታጠል ቁጥጥር ውስጥ ሆኖ መሴን ሲያነጋግር ራሱን «የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክና የያዕቆብ አምላክ» በማለት እንደተናገረ ያስታውሳቸዋል። እግዚአብሔር ይህን ሲናገር በነበረበት ወቅት አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ ከሞት አልተነሡም ነበር፤ ነገር ግን የሕያዋን አምላክ የሆነው እግዚአብሔር ሕያዋን ያደርጋቸዋል። ከሕገ መምህራንም አንዳንዶቹ ጌታ የሚናገረውን እውነት ስላስተዋሉ ከእነርሱ ግንም ሌላ ጥያቄ ጌታን ለመጠየቅ የደረረ አልነበረም፤ 20:29።

በመጽሐፍ ቅዱስ ልንረዳቸው የሚያስችግሩ ብዙ ጥቅሶች አሉ። ስለዚህ እነዚህን ጥቅሶች መረዳት እንድንችል የእግዚአብሔርን እርዳታ መጠየቅና ቃሉንም በደንብ ማጥናት ይኖርብናል። የተጻፈውን ሁሉ ሳንረዳ እንኳን እግዚአብሔርን በመታመን ቃሉ ሁሉ እውነት መሆኑን መደገፍ እንችላለን።

መሢሁ ማን ነው? 20:41-44

የሕገ መምህራን፣ የካህናት አለቆች፣ ረረሳውያንና ሰዶቃውያን ሁሉ በተለያየ ጊዜ በሕዝብ ፊት ጌታ ኢየሱስን የሚያሳፍሩት እየመለሳቸው ጥያቄዎችን ጠይቀውት ነበር። ሌላ የሕገ መምህር ደግሞ ከትእዛዛት ሁሉ የትኛዋ ነች ከፍተኛ የምትሆን? በማለት ጌታን ጠየቀው። ጌታም መልስ መለሰለት፤ ማቴ. 22:34-40፤ ማር. 12:28-34። ከዚህ በኋላ ጌታ በተራው ስለ መሢህ ጥያቄ ይጠይቃቸዋል። ረረሳውያንም ሆኑ የሕገ መምህራን ከብሉይ ኪዳን ስለ አዳኙ ወይም ስለሚመጣው ነቢይ የተጻፈውን የተስፋ ቃል በማንበብ ያውቁ ነበር። መሢሁም ከዳዊት ዘር እንደሚሆን ይረዱ ነበር፤ መዝ. (132):11፤ ኢሳ. 11:1፤ ኤር. 23:5። ዳዊት መሢሁን ጌታዬ ብሎ ይጠራው እንደነበር ያስታውሳቸዋል። መሲሁ እንዴት የዳዊት ልጅ ሊባል እንደሚችል ጌታ ለሕገ መምህራንና ለረረሳውያን ይጠይቃል።

በመዝ. 110:1 ላይ እግዚአብሔር ለመሲሁ ምን እንዳለ ዳዊት ጽፎ ነበር። እኛ ግን ሙሉ መጽሐፍ ቅዱስ ስላለን መልሱን እናውቃለን። መሲሁ ፍጹም አምላክ ነው። ከዚህ የተነሣ ፍጹም ሰው በመሆኑ የዳዊት ዘር ነው፤ ፍጹም አምላክ በመሆኑ የዳዊት ጌታ ነው፤ 3:23 እና 31። በብሉይ ኪዳን በጥቂት ጥቅሶች ላይ ይህ እውነት ተጠቅሶ ስለሚገኝ ረረሳውያንና ካህናት መሢሁ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሚሆን ማወቅ ነበረባቸው፤ ኢሳ. 40:9-11። ምንም እንኳን በመጽሐፍ ቅዱስ ያለው እውነት እንዲህ ቢሆንም ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ በማለቱ እነኝህ መሪዎች ኩነት፤ 22:70-71።

የእስራኤል መሪዎች ለሞት አሳልፈው እንደሚሰጡት ጌታ ኢየሱስ በደንብ ያውቅ ነበር። ቸርነት እንዲያደርጉለት እነርሱን ማዋገስ አይፈልግም ነበር። በዚህ ሥፍራ ስንመለከት ጌታ ደቀ መዛሙርቱን ከሕገ መምህራን እንዲጠቁ ያስጠነቅቃቸዋል፤ 20:45-47። ስለ እነርሱም ሲናገር ሰው የሚሰጣቸውን ክብር የሚወዱና ጻድቅም መስለው በሰው ፊት መታወቅ የሚፈልጉ እንደሆነ ይናገር ነበር። እነዚህ ሰዎች ከሰው

ተሰውረው የመበለቶችን ቤት የሚበዘብዙና በሰው ፊት ላሉ ለታይታ የሚሆን ረጅም ጸሎት ይጻልያሉ። እግዚአብሔር ግን በዚህ ሁሉ የሚፈርድ እምላክ ነው።

ከሚናገረው እውነት የተነሣ በራሱ ላይ መከሰሻ ምክንያት አድርገው ጠላቶቹ ፈለጉ፤ ጌታ ቢያውቅም ማንንም ሰው የማይፈራና ሁልጊዜም እውነትን የሚናገር ነበር። በማቴዎስ 23 ላይ ጌታ ስለ ፈራሳውያንና ስለ ሕገ መምህራን እውነተኛውን ነገር የሚያሳይ ብዙ የተናገረው እውነት አለ። የሉቃስ ወንጌል 21ኛው ምዕራፍ ዋናው መልእክት ክርስቶስ እግዚአብሔርም ሰውም እንደሆነ መናገሩ ነው። ቀድሞም እግዚአብሔር ነበር፤ ለዘላለምም እግዚአብሔር ሆኖ ይኖራል። ለኃጢአታችን እንዲሞት ሰው ሆነ፤ ከሞተም በኋላ በሦስተኛው ቀን ከሙታን በመነሣቱ ለዘላለምም እግዚአብሔርም ሰውም ሆኖ የሚናገረው እዳኛችን ይህ ነው።

የመበለቲቱ ምጽዋት 21:1-4

እንደገና ሉቃስ በዚህ ምዕራፍ ስለ ሀብታምና ድሃ ሰዎች ይናገራል። በዚህ ክፍል እንደምንመለከተው ጌታ ኢየሱስ ባለጸጎች ገንዘባቸውን በቤተ መቅደስ ውስጥ በአንድ ቅልቅ ሳጥን ቢጨምሩ ይመለከታል። አንዲት መበለት ቤት ወደዚሁ ሥፍራ በመምጣት ሁለት ሣንቲሞችን ስታስቀምጥ ጌታ ያያታል። ይህች ቤት የሰጠችው ሣንቲም ያላትን የመጨረሻውን ገንዘብ መሆኑን ጌታ ስላወቀ በሰዎች ሁሉ ፊት ስለ ሰጦታዋ ያመለክታል።

ይህ ታሪክ የሚያስተምረን እግዚአብሔር የሚመለከተው የምንሰጠውን ሳይሆን ለራሳችን የምናስቀረው የቱን ያህል እንደሆነ ነው። ባለጸጎቹ የሰጡት ገንዘብ የበለጠ ነው፤ ቢሆንም ለራሳቸው ያስቀሩት ግን ከሰጡት ይልቅ እጅግ የበዛውን በመሆኑ ከእግዚአብሔር ይልቅ ለራሳቸው አብልጠው የቱን ያህል እንደሚያስቡ ያመለክታል። መበለቲቱ ግን እግዚአብሔርን ከመውደዷ የተነሣ ያላትን ሁሉ ሰጠችው። ከሰጠችውም በኋላ ለራሷ የምግብ መጥጥ የሚሆናት ያስቀረችው ምንም ነገር አልነበራትም። በዚህም ሁኔታዋ የምንመለከተው እግዚአብሔርን መውደዷን ብቻ ሳይሆን በመዝሙረ ዳዊት 146:6 ላይ የሚገኘውን እውነት በደንብ ታውቃለች። በሰው ሀገር በስደት ያሉትን መበለቶች እግዚአብሔር ይንከባከባል፤ 4:25-26። ስለዚህ እንደ እርሷ ላላች ያላትን ሁሉ ለእርሱ የሰጠችውን መበለትም ሊንከባከብ እግዚአብሔር ይችላል። «ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል» 1ዮሐ.4:18። ይህች መበለት ከሁለቱ ሣንቲም አንዱን በማስቀረት ካላት ሁሉ ግማሹን እንኳን ለእግዚአብሔር እንደሰጠች ይታሰባላት ነበር። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ያላት ፍቅርና እምነት ያላትን ሁሉ እንድትሰጥ አነሣጣት። ይህ ነበር ጌታ ኢየሱስን ደስ ያሰኘው። እርሱ እግዚአብሔርን ስለሚወድ ራሱን ለእኛ አላላድ ሰጠ፤ ቲቶ 2:14። መበለቲቱ ከጉድለትዋ ያላትን ትዳር ሁሉ ለእግዚአብሔር የመስጠቷን ጉዳይ ጌታ የተናገረው እርሱ የራሱን ሕይወት ለሰዎች ሁሉ መስዋዕት አድርጎ ከመስጠቱ ጥቂት ቀን በፊት ነበር።

ለእግዚብሔር ስንሰጥ በሰው ግለትም ሌሎች ሰዎች ላይውቁ መሆን አለበት፤ ማቴ. 6: 1-4። ጌታ ያደረገውን ሁሉ ግድቅ ይኖርበታል። ያደረገውም ሁሉ ከእርሱ የተሰወረ ስለማይሆን ብዙ ዋጋ ያለውን ስጦታችንን በመልካም ብድራት ይከፍለናል። ካለን ግንዛብ ብዙውን ለራሳችን ብናስቀር ይህን ሁሉ እርሱ ያውቃል።

ጌታ ስለወደፊቱ ተናገረ 21: 1-38

ከዚህም ሁሉ በኋላ እንኳን ከደቀ መዛሙርቱ ጥቂቶቹ ባለጸጋ መሆንና ለቤተ መቅደስም ብዙ ምዕዋት መስጠት መልካም እንደሆነ ያስቡ ነበር። እነዚህ ደቀ መዛሙርት ወደ ቤተ መቅደስ ድንጋዮች እንዲመለከት ጌታን አሳዩት። እንደት ባሉ ባማሩ ድንጋዮች እንደተሠሩ እያደኑቁ ይናገሩት ነበር። ጌታም ይህ ባማረ ድንጋይ የተሠራ ቤተ መቅደስ እንደሚፈርስ ይናገራቸው ነበር። ከዚህም የተነሣ ጌታ ያለው መቼ እንደሚሆን ጠየቁ። መቅደሱ ከመፍረሱ በፊት ምን ምን ነገር በተቀዳሚ መሆን አለበት? የመቅደሱን መፍረስ የሚያመለክቱትን ከእግዚአብሔር የሚሰጡትን ምልክቶች በመማር በክፉ ቀን ለመሸሸ እንዲችሉ በማለት ነበር ይህን የጠየቁት። ብዙ ሰዎች እኛ መሢሁ ነን በማለት እንደሚመጡና ብዙ ጦርነቶችም እንደሚሆኑ ተናገረ። ሐሰተኞቹን መሢሆች እንዳይከተሉና ጦርነትም ሲሰሙ መፍራት እንደማይኖርባቸው ገለጸላቸው።

ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በቤተ መቅደስ አጠገብ ሲሄዱ ጌታን ስለ ወደፊቱ ጊዜና ስለ ቤተ መቅደሱ አነጋገሩት። የደብረ ዘይትን ተራራ ለመውጣት በቂድሮን ወንዝ አጠገብ ተሻገሩ። ከዚህም ሥፍራ ሆነው የኢየሩሳሌምን ከተማና ቤተ መቅደሱንም በደንብ ያያሉ። ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስና እንድርያስም ከእርሱ ጋር በደብረ ዘይት ተራራ ሆነው ሳሉ ወደፊት ስለሚሆኑት ነገሮች ብዙ ያሟወታቸው ነበር፤ ማቴ. 24: 31 ማር. 13: 3። ጌታ ከተናገራቸው ነገሮች እንዳንዶቹ ተፈጽመው አልፈዋል። እንዳንዶቹም ገና አልሆኑም። ጌታ ይህን ከተናገረ ከ40 ዓመት በኋላ የኢየሩሳሌም ከተማ ተደምሰላ ነበር። ጌታ በዚህ ዓለም ሊገዛ ከመመለሱ በፊት በዚህ ምዕራፍ ከተናገራቸው ብዙ ነገሮች መካከል ብዙዎቹ ሊመለስ ባለበት ሰዓት አካባቢ የሚፈጸሙ ናቸው። እስኪ እነዚህን ነገሮች ቀረብ ብለን በደንብ እንመልከታቸው።

ሰዎች ይደርስባቸዋል ብሎ የተናገረው ችግርም ጦርነቶችና ግጭቶችን በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የሚበቃቸውን ምግብ በማጣት ስለሚኖረው የሪሃብ ጊዜና እንደ ታላቅ የባሕር ግዕበል በአንድ መንግሥት ላይ ሊደርስ ስለሚችለው አስታቂ የሸታ መቅለፍት ነበር፤ 21: 10-11። መሬት ትንቀጠቀጣለች። በሰማይም ምልክቶች ይታያሉ። ምንም እንኳን ሰዎች ይህን ሁሉ ያወቁት ቢሆንም ጌታ ዳግመኛ ከመምጣቱ በፊት በመጨረሻው ቀን እስከ አሁን ከታየው ሁሉ የባለ ነገር ይሆናል።

ጌታ ከመምጣቱ በፊት በእርሱ የሚያምኑ በጣም ከባድና አስቸጋሪ ሁኔታ ይገጥማቸዋል፤ 21: 12-19። የአማኞች ጠላቶችም ይይዙአቸዋል፤ ወደ መንግሥት ፊት ያቀርቡአቸዋል። ይህ መያዛቸውና ወደ መሬዎች መቅረባቸው ለሚያምኑት በጣም ጥሩ ዕድልን ይሰጣቸዋል። ምክንያቱም በዚህ ሰዓት የመንግሥት መሬዎችንና ዳኞችን

ሁሉ በማግኘት ስለ ክርስቶስ እንዲነግሩላቸው ምቹ ይሆንላቸዋልና ነው። በመሪዎች ፊት ቀርበው ስለሚናገሩት መጫነት አይኖርባቸውም። ምክንያቱም ትክክለኛውን ነገር እንዲናገሩ በማድረግ ጠላቶቻቸው እንኳን ሊከራከሩላቸው የማይችሉትን ጥበብ ጌታ ይሰጣቸዋልና ነው። ምንም እንኳን እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር በመሆን ቢረዳቸውም አማኞች ጓደኞቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ማመን አይኖርባቸውም። ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ ከጌታ የተነሣ ይጠሉላቸዋል። እግዚአብሔር ግን ከእነርሱ ጋር ይሆናል። እግዚአብሔር ስንት ፀጉር በራሳችን ላይ እንደሚገኝ ያውቃል፤ 12:7። እግዚአብሔር የእርሱ የሆኑትን በየተኛውም ጊዜ ከሚደርሰባቸው አደጋ ሊጠብቃቸውና ስለ ሰሙ ብለው የሞቱትን እንኳን ከሙታን ሊያስነሣቸው ይችላል። እግዚአብሔር በእርግጥ ሊያድናቸው እንደሚሆን በማወቅ በመከራ ጊዜ ትዕግሥት ሊኖራቸው እንደሚገባ ጌታ ኢየሱስ ተናገራቸው፤ 21:19።

እኛ በጠላቶቻችን በተያዘን ጊዜ ወደ አይሁድ ምክራብ ስላልተወሰድን ከላይ ያየነው ምክር በመጨረሻ ዘመን ክርስቲያን ሆነው መከራ ስለሚቀበሉ አይሁድ የተነገረ ነው። ነገር ግን ትምህርቱ ለእኛም ቢሆን ለጌታ ስም ብለን ለሚደርስብን መከራ በምን ዓይነት ትዕግሥትና እምነት መሆን እንዳለብን እንድናውቅ ይረዳናል፤ 1ኢፕ.4:13-16።

ኢየሩሳሌም ትፈርሳለች 21:20-24

የባዕድ ጦር የኢየሩሳሌምን ከተማ ለመውረር እንደሚመጣ በመንገር ጌታ ደቀ መዛሙርቱን አስጠነቀቀ። ይህም የሚሆነው እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ በኃጢአት የሚቀጣበት ወቅት በመሆኑ እነዚህን ምልክቶች ሲያዩ በተቻለ መጠን ከዚያ ችግር ሥፍራ መሸሽ ይኖርባቸዋል። የእስራኤል ሕዝብ ቀድሞ የነበሩትን የእግዚአብሔርን ነቢያት የገደሉ ሲሆን አሁን ደግሞ የእግዚአብሔርን ልጅ ሊገድሉት እየተነሣሁ ነው፤ 20:10-15። ብዙ የእግዚአብሔር ሰዎች እስራኤሎችን ከኃጢአታቸው የተነሣ እግዚአብሔር እንደሚቀጣ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ጽፈው ነበር፤ 21:22። በተለይም በዚህ የመከራ ጊዜ ሕፃናት ልጆች ላሉላቸው እናቶች ከነልጆቻቸው ሸሽተው ለማምለጥ አስቸጋሪ ይሆንባቸዋል፤ 21:23። ይህ ጊዜ በዓለም መንግሥታት ሁሉ ላይ ታላቅ ችግር የሚደርስበት ጊዜ ሲሆን በተለይም ለእስራኤል ሕዝብ ግን ከሁሉ የበለጠ መከራ ይሆናል። ብዙዎች ይገደላሉ፤ ሌሎችም እስረኞች ሆነው ወደ ሩቅ ሀገር ይወሰዳሉ። የሚገዙበት ጊዜ እስኪያበቃ ድረስ የኢየሩሳሌም ከተማ በእስካብ መንግሥታት ሥር በቁጥጥር ትውላለች፤ 21:24።

የሰው ልጅ ዳግመኛ ይመጣል 21:25-28

ከመጨረሻው ቀን ቀደም ብሎ በሰማይ ታላቅ ምልክት ይታያል። ፀሐይና ጨረቃ ይጨልማሉ፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፤ ማቴ.24:29። በዓለም የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ቀጥሎ ምን ይመጣል በሚል ፍርሃት ይያዛሉ፤ ሰዎችም ሁሉ ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ክብርና ኃይል በደመና ሲመጣ ያዩታል።

ጌታ ከተናገራቸው ነገሮች ብዙዎቹ በተለይም በዚህ ክፍል የሚገኙት ኢየሱስ ዳግመኛ በሚመጣበት ሰዓት በመጨረሻው ቀን የሚሆኑትን ነገሮች ያመለክታሉ። ሉቃስ ከማቴዎስና ከማርቆስ ይልቅ ስለ ኢየሩሳሌም የበለጠ ይናገራል። የሕዝብ ጦር በ70 ዓ.ም. የኢየሩሳሌምን ከተማ በመውረር አጥፋቸው ነበር። ከዚህ በኋላ እንኳን በመደጋገም 1948 ዓ.ም. ድረስ የአይሁድ ሕዝብ በዓለም በሚገኙት ሀገሮች ሁሉ የተበተኑና የራሳቸውን ሀገር ፍልስጥኤምን እንድንገዛ በመንግሥት ደረጃ መርተው አያውቁም ነበር። ጌታ ግን ሲያስተምር እርሱ ሲመለስ አይሁዳውያን በራሳቸው ምድር እንደሚኖሩ ተናገረ። እንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር ከሰኔ ወር በ1967 ዓ.ም. አይሁዳውያን የኢየሩሳሌምን ከተማ ይዘው መምራት ጀመሩ። ይህም ሁኔታ የሚያመለክተው አሕዛብ ኢየሩሳሌምን የሚገዙበት ጊዜ ያበቃ መሆኑን ይመስላል። ዳግመኛ ሲመጣ ሊያዩት እንዲችሉ መዘጋጀት እንደሚኖርባቸው ለደቀ መዛሙርቱ ጌታ ያሳስባቸዋል። ዛሬ እኛ እነዚህን ምልክቶች ሁሉ አይተናል። ስለሆነም መቼ እንደሚሆን አንወቅ እንጂ ጌታ በቅርብ ጊዜ ዳግመኛ ይመጣል።

የበለስ ዛፍ የእስራኤል ሕዝብ ምሳሌ ስትሆን ሌሎች ዛፎች ግን የሌሎች መንግሥታት ምሳሌ ይሆናሉ፤ 21:29-33። ዛፎች ሁሉ ማቆጣጠር ሲጀምሩ ያየ ማንኛውም ሰው ክረምት እንደ ደረሰ ያውቃል። ዛሬ እኛ በእስራኤል ሕዝብና በሌሎችም መንግሥታት ላይ ብዙ ታላላቅ ነገሮች ሲሆን እንመለከታለን። ስለዚህ ጌታ በቅርብ እንደሚመለስ ማወቅ ይኖርብናል። በዚያን ዘመን እንኳን ጌታ ከተናገረ ወዲህ አርባ ዓመት ያህል ቆይተው የኢየሩሳሌምን መጥፋት የተመለከቱ ሰዎች ነበሩ፤ 21:32። ሆኖም ኢየሩሳሌምና ብዙ አይሁዶች ቢደመሰሱም እግዚአብሔር ግን እስራኤልን እስካሁን ታድጎ ጠብቋታል። ጌታ ኢየሱስ በትምህርቱ እስራኤል ከእርሱ ፈታቸውን እንደሚያዞሩና የማያምኑ ክፉ ሕዝብ እንደሆኑ ገልጿ ነበር፤ 9:41፤ 11:29። አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር የገባውን የተስፋ ቃል ይፈጽማል። የጌታም የኢየሱስ ቃል ዓለም እንኳን ቢያልፍ የማይጠፋና የማይሻር ቃል ሆኖ ይቆያል፤ 21:33።

የዚህ ዓለም ትዳር የውስጣቸውን ደስታና ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር እንዳያበላሽ ጌታ ደቀ መዛሙርቱን አስጠነቀቀ። ምክንያቱም ከዚህ ቀደም እንደተመለከትነው የዚህ ዓለም ደስታና ሀሳብ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንዳናፈራ ይከላከላልና ነው፤ 8:14። በዚህ ዓለም ትዳር ሀሳብ ከመያዝ ይልቅ የጌታን መምጣት እየተጠበቀን ለእርሱም ታማኞች ሆነን እንድንገኝ መጸለይ ይኖርብናል። አለበለዚያ ቀኑ ሳናስበው እንደወጥመድ የመጣብንና በሚያስደነግጠን መደነቅ እንያዛለን።

በእያንዳንዱ ቀን ማለትም፡- ሰኞ፣ ማክሰኞና ረቡዕ ጌታ በቤተ መቅደስ አስተማረ። በእሁድ ምሽት በቤታንያ አደረ። በሌሎች ሌሊቶች ግን በደብረ ዘይት ተራራ ነበር ያደረው፤ ማቴ. 21:17፤ 37-38። ጌታ የሕይወቱ ፍጻሜ እንደተቃረበ ያውቃል። እኛ ግን እርሱ መቼ እንደሚመጣና ራሳችንም መቼ እንደምንሞት ስለማናውቅ ልክ ጌታ ሲያደርግ እንዳየነው በእያንዳንዱ ቀን በትጋት እግዚአብሔርን ማገልገል ይኖርብናል።